

voice ATHENS

No 1

**FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**
(στοιχεία Focus Bari
2018)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Τα πάντα για το **ΠΑΓΚΡΑΤΙ**

Της Έλενας Ντάκουλα

Game of Thrones

Τι θα συμβεί στην 8η σεζόν

Της Νικολέττας Σταμάτη

ο Γιώργος Ζαρζώνης & οι σοκολάτες Cocolowa

Της Κατερίνας Βνάτσιου

Μόνικα

Αλλαγές και νέα τραγούδια

Του Γιώργου Δημητρακόπουλου

Adagio — Μουσικές για τις ημέρες του Πάσχα

Με έργα θρησκευτικά και κοσμικά, ο κύκλος Adagio παρουσιάζει μουσικά το Θείο αλλά και το Ανθρώπινο Πάθος.

19 ΑΠΡ

Bjørn Andor Drage

Ρεσιτάλ εκκλησιαστικού οργάνου

Έργα Johann Sebastian Bach, Johann Pachelbel
Felix Mendelssohn-Bartholdy, Guy Bovet, Louis Vierne

Μεταγραφές έργων Grieg και Svendsen
από τον Bjørn Andor Drage

ΧΟΡΗΓΟΣ

**ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ**

Τα Ελληνικά Πετρέλαια
υποστηρίζουν τη συντήρηση
του εκκλησιαστικού οργάνου
του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

Μέγαρο
Μουσικής
Αθηνών

megaron.gr
210 7282333
follow us on

Εισιτήρια
στα εκδοτήρια του Μεγάρου
και σε όλα τα καταστήματα PUBLIC

12
19

Χορηγοί επικοινωνίας

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

-Στον κήπο μας έχουμε πεύκα και, πώς το λένε αυτό το γλυκό κρασί που πίνουμε;
-Μαυροδάφνη.
-Ωραία. Εμείς έχουμε από το άλλο: Πικροδάφνη.

(Νεαρός περιγράφει τον κήπο του σε φίλη. Βάρκιζα, Σάββατο πρωί)

Κυκλοφοριακό χάος στη διασταύρωση Αλεξάνδρας - Βασιλίσσης Σοφίας - Κηφισίας, υπό την καθοδήγηση τροχονόμου. Ταξιτζής - παιδί της πιάτσας, σχολιάζει στον πελάτη:
«Ξέρεις γιατί προκαλεί αυτό το χάος ο τροχονόμος; Επίτηδες! Για να μην τον ξαναβάλουνε σε αυτό το πόστο! Έτσι κάνουν όσοι μπαίνουν σ’ αυτή τη διασταύρωση».

(Άμπελόκηποι, απόγευμα Τετάρτης)

Ταρίφας μπαίνει σε φούρνο Βενέτη:
«Μία τυρόπιτα πολύσπορη γκουρού, παρακαλώ».

(Πλάκα, Τρίτη πρωί)

Δύο φίλες 40άρες συναντιούνται στον δρόμο. Η μία κρατάει ένα λουρί σκύλου στο χέρι.
-Πήρες σκύλο, καλέ;
-Όχι, για μια φίλη μου είναι.

(Σόλωνος, Δευτέρα πρωί)

Φίλος και φίλη συζητούν. Κορίτσι: Καλά ρε, γιατί δεν χαμογελάς στις φωτογραφίες;
Αγόρι: Δεν μπορώ να χαμογελάω. Κάνω μάγουλα.

(Σε café στα Εξάρχεια, Τρίτη πρωί)

Παρέα σε σουβλατζίδικο τρώει πιττάγυρα. Ανάμεσά τους μία κοπέλα η οποία τρώει ως εξής: τρώει πρώτα με πιρούνι όλα τα περιεχόμενα ένα-ένα και μετά τρώει την πίτα μόνη της. Νεαρός από την παρέα την κοιτάζει αποσβολωμένος και της λέει:

«Κοίτα... Στον Θεό δεν πιστεύω. Πιστεύω όμως στο σουβλάκι και αυτό που κάνει είναι ιεροσουλία!»

(Μοναστηράκι, Παρασκευή βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένης στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Στην υγιά σας, ρε παιδιά!
Εφημερίδα... να την πιεις στη σαμπανιέρα. Αυτό κι αν είναι σταντ για εφημερίδες. Την εντοπίσαμε στο υπέροχο καφέ «Σοκάκι» στο Ναύπλιο. Ευχαριστούμε για τη φροντίδα.

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Σοφία Φωτιάδου**. Γεννήθηκε στον Βόλο. Σπούδασε στην Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης και στο Πανεπιστήμιο Επιστημών Προσχολικής Αγωγής & Εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης. Έργα της βρίσκονται στις μόνιμες συλλογές του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, του Μουσείου Βορρέ, του Μουσείου Φρυσίρα κ.α. Η νέα ατομική της έκθεση με τίτλο «Heavenly Creatures» εγκαινιάζεται στις 12 Απριλίου (έως 30/4) στην γκαλερί ARTION στη Θεσσαλονίκη.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

GAME OF THRONES

Επιστρέφει 14 Απριλίου η σειρά που ένωσε όλη την ανθρωπότητα σε έναν καναπέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

Έκανε το μπαλέτο της Λυρικής μόδα! Κάθε νέα παράσταση γίνεται sold out (εύχομαι να βρείτε θέσεις στο τρίπτυχο του «Από τη Ρωσία με αγάπη» στο Ίδρυμα Νιάρχος)

ΦΑΝΙ ΑΡΝΤΑΝ

Υπέροχη, κομψή, έξυπνη και για λίγο καιρό Πλακιώτισσα, όσο δουλεύει τις πρόβες για την όπερα που σκηνοθετεί στην ΕΛΣ (πρεμιέρα τον Μάιο)

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Γράφει πανέξυπνα τρυφερά χαϊκού σ’ ένα μέσον που ξέρει μόνο να δείχνει (ως επί το πλείστον βλακείες). Ο πιο αξιόλογος λογαριασμός στο ελληνικό instagram (@the_real_nickandrou). Τον ακολουθούμε πιστά.

ΜΙΑ ΦΡΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ

«Μη με βασανίζεις εκεί που βάσανο δεν υπάρχει. Θα βαρεθείς». (@the_real_nickandrou)

Η ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Η Ελλάδα γίνεται μέλος του γκρουπ των ελάχιστων χωρών που έχουν κατεβάσει δικό τους όχημα στη Σελήνη» δήλωσε ο υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής, Νίκος Παππάς. (η Σελήνη του Φώσκολου τον κοίταξε σκεπτική)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ (ΕΛΔΟ)

Ο οργανισμός έχει για διευθύνοντα σύμβουλο έναν αντιπλοίαρχο (!). (προφανώς από τη λέξη «αστροναύτης» επέλεξαν τον... ναύτη)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΡΟΜΠΟΤΙΚΟ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟ ΟΧΗΜΑ

Να προβλέψουν χώρο για την εικόνα της Παναγίας, ναβάλουν σεμεδάκια στις κονσόλες, να προβλέψουν θήκες για τον φραπέ, τασάκια σε καίριες θέσεις και φυσικά μία μεγάλη εκκωφαντική κόρνα ανυπερθέτως.

BREXIT

Ακόμα κι αν ήταν παρμεζάνα, θα είχε ωριμάσει.

ΑΘΗΝΑ • ID

ANGELIKA DUSK

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα; Πήγαινα με το λεωφορείο στο αεροδρόμιο κατά τις 3 το πρωί, κρατούσα μια ταμπέλα με το όνομα του καλλιτέχνη που ερχόταν για το Φεστιβάλ Αθηνών και τους πήγαινα στο ξενοδοχείο τους. Χρήσιμο...

Το πρώτο σου διαμέρισμα; 60 τ.μ. στο Ψυχικό, χωρίς θέρμανση, με χαλασμένο ασανσέρ και χαλασμένο πόμολο στην εξωτερική πόρτα, με αποτέλεσμα να έχω μείνει απ’ έξω πολλές φορές στις 3 το πρωί.

Πού ζεις τώρα; Ζω στην Κηφισιά, εδώ μεγάλωσα, λατρεύω το πράσινο και την ησυχία!

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Τα νεοκλασικά κτίρια, τα Petite Fleur για καφέ, η Αττική Οδός γιατί μου τη σπάνε τα φανάρια.

Αγαπημένος αθηναϊκός ήχος; Ο γκιώνης (κουκουβάγια) που ακούω από το παράθυρό μου τα καλοκαίρια.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Στα Κύθηρα όλο το χρόνο, στην Ξάνθη, στη Μάνη αγκαλιά με τη φύση και τα ζώα, γράφοντας μουσική.

Το καλύτερο σύνθημα σε αθηναϊκό τοίχο; «Μαρία είσαι η μεγαλύτερη π... της Μηλίου» - «Σιγά το μεγάλο ηνσί, Μαρία».

Το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι; Το σπίτι σου.

Το αγαπημένο σου εστιατόριο; Η ταβέρνα Γιωργής ο Μερακλής.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Μη με χτυπήσει αυτοκίνητο.

Σε ποιες πόλεις του εξωτερικού έχεις ζήσει; Ένα μειονέκτημα και ένα πλεονέκτημά τους σε σχέση με την Αθήνα; Στο Λονδίνο και στο Providence των Η.Π.Α. Το Λονδίνο το μισώ βαθύτατα. Η Αθήνα έχει ανθρωπιά, στο Λονδίνο μου φαίνεται ότι τίποτα δεν έχει ταυτότητα.

Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρωθυπουργός της χώρας; Η κολλητή μου η Ειρήνη, θα τους έβαζε όλους σε τάξη με συνοπτικές διαδικασίες.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν; Το κογιότ από τα κινούμενα σχέδια, που τρώει τα μούτρα του αλλά ξανασκώνεται και δεν το βάζει κάτω.

Το αγαπημένο σου αθηναϊκό σινεμά; Λατρεύω το Σινέ Παρί στην Πλάκα.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Ταραντίνο.

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Ξαπλωμένοι στον Κήπο του Μεγάρου το καλοκαίρι κοιτώντας τον ουρανό.

Τι θα πρωτοέδειχνες στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Το φαγητό! Πάμε στο Μαύρο Πρόβατο, σε ελληνική ταβερνάρα για παιδάκια, σε παραθαλάσσιο εστιατόριο για φρέσκο ψάρι.

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις; Foo Fighters στο Ηρώδειο. Τρελή φράση...

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Όλοι μας.

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην Αθήνα; Λατρεύω τις βόλτες στα Αναψώτικα τα βράδια και στο κέντρο της πόλης μες στη μέρα που υπάρχει ενέργεια.

Η Angelika Dusk είναι τραγουδοποιός και τραγουδίστρια. Στις 18/4 θα εμφανιστεί στο Faust (Καλαμιώτου 11) για ένα τελευταίο live πριν το καλοκαίρι. Το δεύτερο προσωπικό της άλμπουμ «Beautiful Mess» κυκλοφορεί από τη Snowcage Records.

Η ATHENS VOICE πάντα στην κορυφή

Για μία ακόμα φορά η ATHENS VOICE κατακτά την προτίμηση
των αναγνωστών ανάμεσα στις free press εφημερίδες

ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στον Νομό Αττικής, εκεί δηλαδή που κυρίως
κυκλοφορεί, η ATHENS VOICE είναι μέσα
στις 6 μεγαλύτερες εφημερίδες της Ελλάδας

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Κυριακή	276,1 χιλ.
ΒΗΜΑ	180,8
ΘΕΜΑ	153
Real	143,4
ΝΕΑ Σαββατοκύριακο	102,2
ATHENS VOICE	101,8

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για τη βελτίωση του τρόπου ανοίγματος και σπραγίσματος του λαδιού στις κονσέρβες τόνου)

ματικής και προσωπικής τους ζωής. Τίποτα παραπάνω από ό,τι κάνει ένας σάβανος που αλλάζει συζύγους. Ε, μη φτάσουμε στο σημείο να το ονομάζουμε αυτό πολιτική! Παρασιτισμό ίσως. Αυτό να το δεχτώ...

Στην πραγματικότητα ένα ταλέντο σάς αναγνωρίζω. Την ικανότητα να μιλάτε χωρίς να λέτε απολύτως τίποτα. Και δεν το λέω μεταφορικά, ούτε σαν σχήμα λόγου. Λες και οι δηλώσεις σας ή οι ομιλίες σας κρύβουν κάποιον μυστικό συνδυασμό λέξεων που έχουν τη μαγική ιδιότητα να οδηγούν τον ακροατή σας σε ύπνωση. Προσωπικά, ό,τι και αν δοκίμασα να ακούσω από εσάς, όσο κι αν προσπάθησα, δεν μπόρεσα να διατηρήσω επαφή με τα λεγόμενά σας πέρα από τις δύο-τρεις πρώτες λέξεις. Μετά, τίποτα. Ακουγόσασταν σαν τηλεόραση που έχει χάσει το σήμα και μεταδίδει μόνο χιόνια. Γι' αυτό και δεν έχει καμία σημασία τι λέγατε παλιά για τον Τσίπρα π.χ. και τι λέτε τώρα.

Με όλα αυτά προσπαθώ να σας πω ότι δεν πρέπει να ανησυχείτε. Δεν σας επιτίθεμαι. Ούτε σας ζηλεύω. Δεν ζηλεύω τη θέση σας, ούτε τις γνωριμίες σας. Ούτε το περιβάλλον σας. Ούτε καν τον βουλευτικό σας μισθό. Εξάλλου τα καλάθια στα «αζήτητα» είναι γεμάτα από κάποιους που κάποια στιγμή εκμεταλλεύθηκαν μια καραμπόλα και βρέθηκαν για λίγο προσκολλημένοι σε κάποιον κρίκο, στην κορυφή της «διατροφικής αλυσίδας». Γιατί, βλέπετε, ό,τι και αν κάνεις, όσες συγκυρίες κι αν εκμεταλλευθείς, πρέπει πάντα να έχεις μια «θεωρία» να πουλήσεις για να ανήκεις πραγματικά στους «αυτόφωτους». Δηλαδή να έχεις κάτι που κάποιος άλλος ενδιαφέρεται να αγοράσει. Έστω κι αν αυτό είναι η προσωπική σου γοητεία.

Πα' όλα αυτά, στις φωτογραφίες δίνετε μια τελείως διαφορετική εικόνα. Εκεί, στα καθίσματα στο Γαλάτσι, στριμωγμένοι ανάμεσα σε στελέχη του νέου σας κόμματος, είχατε ένα θριαμβευτικό ύφος. Ούτε μια σκιά υποψίας ότι κάτι δεν πάει καλά. Ότι δηλαδή όταν ένας πρωθυπουργός συμφωνεί με κάποιον που δεν εκπροσωπεί τίποτα ότι θα έχουν μια ισότιμη συμμετοχή, υπάρχει και μια μικρή πιθανότητα να τον δουλεύει φιλό γαζί. Το είχατε πιστέψει! Και δείχνατε να έχετε πείσει και τον εαυτό σας. Τώρα, θα μου πείτε, γιατί ασχολούμαι ειδικά με εσάς. Τόσοι Μπιστηδες και τόσοι Τζουμάκες βρέθηκαν εκείνο το απόγευμα στο Γαλάτσι. Και θα έχετε δίκιο. Όμως αυτοί είναι κανονικοί άνθρωποι με σάρκα και οστά. Αντιπαθείς ή συμπαθείς, δεν έχει σημασία. Δεν εκπροσωπούν τον «Θεοχαροπουλισμό». Και εννοείται ότι εγώ θαυμάζω τον «Θεοχαροπουλισμό». Όπως και κάθε τι που δεν μπορώ να κατακτίσω. Θαυμάζω δηλαδή αυτή τη σιγουριά του με την οποία καταφέρνει να ανατροφοδοτεί τον εαυτό του. Σα να έχει ανακαλύψει το αιώνιο μυστικό που παράγει ενέργεια από το τίποτα. Και τη μετατρέπει σε τίποτα. Παράγοντας, δηλαδή, ακόμα περισσότερους Θεοχαρόπουλους. Που θα τους αντικαταστήσουν. Καλή επιβίωση.

«Τεφάλ» Θανάση Θεοχαρόπουλε,

Δεν απευθύνομαι σε εσάς ως πρόσωπο. Αυτό δεν θα είχε νόημα γιατί πραγματικά δεν έχω καταλάβει τι ακριβώς κάνετε. Ούτε τι πρεσβεύετε. Όμως το φοβερό είναι ότι χωρίς να επιδεικνύετε το παραμικρό ίχνος προσωπικότητας, έχετε ήδη καταφέρει να είστε κάτι παραπάνω από πρόσωπο. Να είστε ιδιότητα. Όλοι έχουμε γνωρίσει «Θεοχαρόπουλους» στη ζωή μας. Πολλές φορές, μάλιστα, δεν αντιλαμβανόμαστε καν την παρουσία τους. Γιατί έτσι ακριβώς λειτουργεί ο «Θεοχαροπουλισμός». Σιωπηλά. Σαν σκιά που προσκολλάται. Ακόμα και όταν είναι μπροστά σου οι δεκάδες Θεοχαρόπουλοι αυτής της ζωής, δεν μπορείς ακριβώς να τους θυμηθείς ή να τους περιγράψεις. Είναι δηλαδή σαν την τρύπα του κουλουριού. Υπάρχει μόνο και μόνο επειδή κάτι άλλο υπάρχει γύρω του και το καθορίζει. Γι' αυτό και δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο το όνομά σας αναφέρεται με τέτοια ένταση τελευταία. Με δυσανάλογη ένταση. Μάλιστα κάποιοι αναφέρονται στο πρόσωπό σας με πάθος! Σα να τους έχετε βλάψει προσωπικά. Λες και δεν καταλαβαίνουν ότι αυτό μόνο σε βάρος τους είναι. Γιατί όταν ένα κουνούπι μπαίνει σε ένα δωμάτιο και κάποιος αντιδρά σα να βλέπει κροκόδειλο, δεν γελοιοποιείται το κουνούπι. Αλλά αυτός που το μεγαλοποιεί.

Οπότε σας γκουγκλάρισα. Εντάξει, αυτά περί της ΔΗΜΑΡ τα ήξερα. Όπως και το πρόσφατο deal σας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Σιγά το πράγμα, εδώ που τα λέμε. Πρέπει να τους ευχαριστείτε που σας γράφουν τόσα, λες και κάνατε κάτι φοβερό. Προσκολληθήκατε σε κάποιον και όταν είδατε ότι μπορείτε να προσκολληθείτε κάπου αλλού πήγατε εκεί. Όπως κάνουν χιλιάδες μικροί και μεγάλοι Θεοχαρόπουλοι καθημερινά σε κάθε τομέα της επαγγελ-

Δεν κάνατε κάτι φοβερό. Προσκολληθήκατε κάπου και όταν είδατε ότι μπορείτε να προσκολληθείτε κάπου αλλού πήγατε εκεί. Όπως κάνουν χιλιάδες μικροί και μεγάλοι Θεοχαρόπουλοι καθημερινά. Ε, μην το ονομάζουμε αυτό πολιτική! Παρασιτισμό ίσως...

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Υπεύθυνος

επισκευής ενοικιαζόμενων πατινιών

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Χαλαρόδι»

Το ειδικό εκείνο είδος κορδονιού που, όσο κι αν το σφίξεις, καταφέρνει να χαλαρώσει κατά τη διάρκεια της ημέρας

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Νατάσα Ξεπαπαδέα

«Η καμπάνια σπίλωσης και συκοφάντησής μου συνεχίζεται»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Δεν αμφισβητώ ότι πρόκειται για πραγματικά γεγονότα, αλλά δεν με συμφέρουν. Άρα όποιος τα αποκαλύπτει με «συκοφαντεί»

Μυθικά γεγονότα του παρελθόντος
#SanSimera
11/04

Το σωτήριο έτος 2012 (πριν γίνει μόδα το αβοκάντο και τα insta stories), μία μυθική παρέα εκδικητών κατακτά τη μεγάλη οθόνη. Και εμείς έκτοτε, πορωνόμαστε για πάντα.

- 12/4/1961** Ο ρώσος κοσμοναύτης Γιούρι Γκαγκάριν γίνεται ο πρώτος άνθρωπος που μπαίνει σε τροχιά γύρω από τη Γη
- 13/4/1924** Ιδρύεται η ποδοσφαιρική ομάδα ΑΕΚ
- 14/4/1945** Γεννιέται ο Ρίτσι Μπλάκμορ, ο βρετανός κιθαρίστας των Deep Purple και των Rainbow
- 15/4/1912** Βυθίζεται ο «Τιτανικός»
- 16/4/1889** Γεννιέται ο μεγάλος Άγγλος ηθοποιός και σκηνοθέτης, Τσάρλι Τσάπλιν

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΜΥΘΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ, ΤΣΕΚΑΡΕ ΕΔΩ

f MythosBeerOfficial @ mythos_beer

Απολαύστε υπεύθυνα

Η παρήγορη αντοχή των θεσμών και του κράτους δικαίου

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Αποδεικνύεται εξαιρετικά επώδυνη για τον τόπο η έλευση στην εξουσία ενός κόμματος ως «νέο» και «άφθαρτο» που θα αντικαταστήσει το «παλιό» και «διεφθαρμένο», το οποίο στην πράξη ανακύκλωσε όλη την παθογένεια του παρελθόντος στη χειρότερή της εκδοχή. Το πρόβλημα καθίσταται οξύτερο, γιατί το νέο «καθεστώς», ακριβώς επειδή στόχευσε στη δημιουργία καθεστωτικών δομών (στόχο τον οποίο κομψά επιχειρεί να εμφανίσει ως ανολοκλήρωτο αγώνα για την κατάληψη της πραγματικής εξουσίας (!) πέραν της κυβερνητικής), επένδυσε με μανία στον διχασμό και επιτέθηκε με δριμύτητα στο κράτος δικαίου και τους θεσμούς.

Η επένδυση στον διχασμό και το αφήγημα του εσωτερικού εχθρού αποτέλεσε για τη σημερινή κυβέρνηση μια στρατηγική επιλογή τόσο στο πρώτο στάδιο του αντιμνημονιακού αγώνα με στόχο την αναρρίχηση της στην εξουσία, όσο και στο σημερινό στάδιο, εκείνο της απόπειρας δημιουργίας ενός κοινωνικού μετώπου, αντιστοίχου μιας εύρωστης αξιωματικής αντιπολίτευσης, η οποία θα παραταχθεί με ταξικό μίσος απέναντι στη νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Τα δίπολα του σκότους και του φωτός, της μαύρης συντήρησης και της προόδου, των πλουσίων και των φτωχών αναδεικνύονται ήδη με παροξυσμό επιχειρώντας να ξυπνήσουν μνήμες από τον εμφύλιο και την περίοδο που οδήγησε στην εφτάχρονη δικτατορία. Επιχειρώντας να μιλήσουν για τα άλυτα προβλήματα της φτώχειας, της ανισότητας και της κοινωνικής αδικίας με όρους βαθύς παρελθόντος, σε μια χώρα που αν συνεχίσει να πορεύεται με αυτό τον τρόπο σε λίγο δεν θα έχει μέλλον.

Η επίθεση στο κράτος δικαίου και τους δημοκρατικούς θεσμούς αποτελεί, όπως και η επένδυση στον διχασμό, στρατηγική επιλογή για τους κυβερνώντες. Είναι μια απόπειρα κατάλυσης της δημοκρατίας σε συνθήκες δημοκρατίας. Γιατί όταν οι θεσμοί χρησιμοποιούνται από την κυβέρνηση ως όπλο για την επικράτησή της, τότε το όλο πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε κρίση και η δημοκρατία απειλείται. Ξεκινώντας από την προκήρυξη του ανεκδιήγητου δημοψηφίσματος και τη διαχείριση του αποτελέσματός του, ο κατάλογος των πράξεων της κυβέρνησης που συνιστούν απόπειρα χειραγώγησης των θεσμών και καταστροφής του κράτους δικαίου, είναι δυστυχώς μακρύς. Η απόπειρα ελέγχου του τηλεοπτικού τοπίου με τον σχετικό αντισυνταγμα-

τικό νόμο, έπειτα από μια κατά παραγγελία έκθεση ενός απίθανου ινστιτούτου αξίας 20.000 ευρώ. Η προσβολή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης με τον απαράδεκτο διορισμό της συνταξιούχου προέδρου του ΑΠ στο πρωθυπουργικό γραφείο και αργότερα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία κατά τα άλλα αποτελεί ανεξάρτητη αρχή. Η ανάμειξη της εκτελεστικής εξουσίας με κρίσεις οι οποίες συμβάλλουν στη δημιουργία βάσιμων εντυπώσεων επί εκκρεμών υποθέσεων στις οποίες αναφέρονται πολιτικά πρόσωπα. Ο κατάλογος είναι απολύτως ενδεικτικός και για την ώρα έχει ως τελευταίο θλιβερό επεισόδιο την αλλοίωση της σύνθεσης της Εθνικής Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στην οποία απάντησε με την υποβολή της παραίτησής του ο πρόεδρος της, κάνοντας λόγο για «μόνη αξιοπρεπή αντίδραση απέναντι στην υπερτροφία της εκτελεστικής εξουσίας».

Η αντοχή των θεσμών και της λειτουργίας του κράτους δικαίου στη χώρα μας μπροστά στις στοχευμένες επιθέσεις, είναι παρήγορη και δεν οφείλεται μόνο στην προχειρότητα και την αχαρμποσύνη των κυβερνώντων. Η Ελλάδα δεν έγινε και δεν θα γίνει ούτε Ουγγαρία, ούτε Πολωνία. Η συνταγματική νομιμότητα, με προμετωπίδα την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, παρά τη δριμεία αμφισβήτηση και τις επανειλημμένες απόπειρες κατάλυσής της, αποτελεί σταθερό παρονομαστή του πολιτικού μας συστήματος. Στα αδιασάλευτα από πολιτικές και πολιτειακές κρίσεις χρόνια της μεταπολίτευσης, με όσες παθογένειες και αν αυτή γέννησε, τέθηκαν οι αυστηρές εγγυήσεις για τη λειτουργία ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού κράτους δικαίου. Οικοδομήθηκε με θεμέλια βάση το Σύνταγμα του 1975, ένα σύστημα θεσμικών λειτουργιών θωρακισμένο το οποίο ρίζωσε και διαμόρφωσε το μεταπολιτευτικό αντιπροσωπευτικό κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα. Αυτή η παράδοση τεσσάρων περίπου δεκαετιών συνιστά ένα ανυπέρβλητο ανάχωμα απέναντι σε κάθε λογής επιθέσεις μικροκομματικής και τυχοδιωκτικής επέλασης, που έχουν ως μόνιμο στόχο τον περιορισμό των δημοκρατικών εγγυήσεων προκειμένου η εξουσία να μην κινδυνεύει από ενοχλητικά θεσμικά αντίβαρα. Στην γκρίζα σημερινή πραγματικότητα αυτή η αντοχή των θεσμών αποκτά πρόσθετη σημασία. Είναι παρήγορη για το παρόν και ελπιδοφόρα για το μέλλον στη χώρα μας. ■

ΤΙ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ «ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ»

Του ΓΙΑΝΝΗ ΜΕΪΜΑΡΟΓΛΟΥ

Παρακολουθώντας την πολιτική επικαιρότητα νομίζει κανείς ότι εξωγήινα όντα προσγειώθηκαν τον τελευταίο καιρό στη χώρα μας. Όντα που αγνοούν πλήρως τη γήινη πραγματικότητα, που ζουν, μιλούν και κινούνται αγνοώντας τι έχει προηγηθεί όλα αυτά τα χρόνια. Τι θέλουν λοιπόν και τι μας συμβουλεύουν να κάνουμε οι εξωγήινοι επισκέπτες;

Πρέπει, λένε, να δημιουργηθεί μια μεγάλη «προοδευτική συμμαχία», σε Ελλάδα και Ευρώπη, για να αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί και οι ακολουθούμενες πολιτικές. Δεν ξέρουν άραγε οι «εξωγήινοι» ποιος κυβερνάει την Ελλάδα από το 2015 και ποιος εφαρμόζει αυτές τις πολιτικές που πρέπει τώρα να αλλάξουν; Δεν ξέρουν ποιος πέταξε στα σκουπίδια ένα ολόκληρο και κρίσιμο διαπραγματευτικό εξάμηνο, καταλήγοντας αμέσως μετά να υπογράψει με τους ευρωπαίους εταίρους – στο όνομα της Αριστεράς – το τρίτο και πιο σκληρό μνημόνιο; Αφού οργάνωσε και ένα παραπλανητικό δημοψήφισμα του οποίου το αποτέλεσμα προσάρμοσε προσχηματικά στην προαποφασισμένη κωλοτούμπα του; Ανησυχούν οι «εξωγήινοι» για την επέλαση της ακροδεξιάς σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο και γι' αυτό ζητάνε η προοδευτική συμμαχία να συγκροτηθεί «με γνώμονα μόνο την πολιτική συγένεια». Τώρα τη θυμήθηκαν την πολιτική συγένεια; Να μην έχουν μάθει ότι εδώ και τέσσερα χρόνια συγκυβερνάει τη χώρα η «πρώτη φορά Αριστερά» με την ακροδεξιά σε μια ζηλευτή και αγαστή συνεργασία; Να αγνοούν ότι η επιβίωση της κυβέρνησης, την οποία ήδη στηρίζουν, εξαρτάται ακόμα από τις ψήφους επιφανών ακροδεξιών και συντηρητικών στελεχών; Οι «εξωγήινοι» επισκέπτες προχωρούν και σε πιο συγκεκριμένες πολιτικές παρεμβάσεις. Θεωρούν ότι η ακροδεξιά ολοκλήρωσε πλέον το «καθήκον» της απέναντι στην Αριστερά και τη χώρα και ότι τώρα νέες, προοδευτικές αυτή τη φορά,

γέφυρες πρέπει να σπηθούν. Οι ίδιοι μάλιστα πρωτοστατούν δίνοντας το παράδειγμα του πώς και με ποιους θα τις χτίσουν. Κι επειδή δεν παρατηρήθηκε κάποιος ιδιαίτερος συνωστισμός, παρά την εξάντληση όλων των θεμιτών και αθέμιτων μέσων, οι «εξωγήινοι» αποφάσισαν να απευθυνθούν και στην ηγεσία του Κινήματος Αλλαγής για να της θυμίσουν την πολιτική της συγένεια και να τη νουθετήσουν, να της υποδείξουν ότι στα θέματα της προοδευτικής ατζέντας «είναι κοντύτερα με τον ΣΥΡΙΖΑ».

Να μην ξέρουν ή να μη θυμούνται οι «εξωγήινοι» τι είδους προοδευτική ατζέντα ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια; Να αγνοούν τις δόξες που γνώρισε το πελατειακό κράτος των ημετέρων, την αποθέωση της αναξιοκρατίας, τη θεσμική απαξίωση και τις παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, την τραγική ανικανότητα στην προστασία του πολίτη, τη διάλυση της Παιδείας, το ιδεοληπτικό πάγωμα των επενδύσεων; Να μην καταλαβαίνουν ότι το διακύβευμα των επερχόμενων εκλογικών αναμετρήσεων δεν είναι μόνο η αντιπαράθεση με τις συντηρητικές πολιτικές αλλά και η αντιπαράθεση με τον ακραίο λαϊκισμό τον οποίο οι ίδιοι επέλεξαν να υπηρετήσουν; Και ότι έχει μεγάλη σημασία να ενισχυθεί αποφασιστικά ένας πραγματικά

ΝΑ ΑΓΝΟΟΥΝ ΟΙ «ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ» ΤΙΣ ΔΟΞΕΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕ ΤΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ, ΤΗΝ ΑΠΟΘΕΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ, ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΤΟ ΙΔΕΟΛΗΠΤΙΚΟ ΠΑΓΩΜΑ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ;

προοδευτικός πόλος απαλλαγμένος από λαϊκισμούς και ιδεοληψίες; Επιμένουν οι «εξωγήινοι» πολιτικοί, επικαλούμενοι και τον προκαθήμενο της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, ότι έχουμε ανάγκη από «γέφυρες που ενώνουν και όχι από τείχη που φυλακίζουν». Χρειαζόμαστε όντως γέφυρες. Γέφυρες όμως που μας ενώνουν σε ένα προοδευτικό όραμα για την Ελλάδα και την Ευρώπη και όχι γέφυρες που μας γυρνάνε στο εφιαλτικό παρελθόν. Κι όσο για τα τείχη απέναντι στον λαϊκισμό, την πόλωση και τον διχασμό, εμείς θα συνεχίσουμε να τα χτίζουμε όσο πιο ψηλά και στέρεα μπορούμε. ■

UNITED COLORS
OF BENETTON.

ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Ο **Τάσος Γιαννίτσας** γράφει για το πρόσφατο βιβλίο του **Νίκου Μουζέλη**

Ο Νίκος Μουζέλης είναι ομότιμος καθηγητής Κοινωνιολογίας στο London School of Economics, όπου υπηρέτησε για πολύ μακρύ διάστημα. Τον πρωτογνώρισα μετά την πτώση της δικτατορίας, όταν η Καλλιόπη Μπουρδάρα –απλή συνωνυμία με τη βουλευτή– συγκέντρωνε τότε και οργάνωνε παρουσιάσεις και συζητήσεις στο σπίτι της, καλώντας σημαντικό αριθμό νέων μελετητών και επιστημόνων, που ασχολούνταν με θέματα της χώρας μας σε μια κρίσιμη φάση. Το βιβλίο του Νίκου Μουζέλη «*Νεοελληνική Κοινωνία: Οψεις Υπανάπτυξης*» ήταν τότε μια σημαντική συμβολή στην ανάλυση της ελληνικής πραγματικότητας, που με άλλες αναλύσεις αποτέλεσαν ένα σημαντικό υπόβαθρο για την κατανόηση της πορείας και των προβλημάτων της χώρας, στην αφετηρία της μεταπολίτευσης. Φυσικά, με συμφωνίες και διαφωνίες. Με τον Νίκο Μουζέλη βρεθήκαμε μαζί στη Συντακτική Επιτροπή του μηνιαίου περιοδικού «*Οικονομία και Κοινωνία*», που εξέδωσε 18 τεύχη μεταξύ 1979 και 1981. Ο Μουζέλης, συνολικά, συνέβαλε και με πολλά άλλα έργα που στην κατανόηση σημαντικών σύγχρονων προβλημάτων. Στο βιβλίο του ο Ν. Μουζέλης θέτει πολλά και κρίσιμα ερωτήματα και μας πάει πίσω, back to the basics, γύρω από τρεις θεματικές: τη νεωτερικότητα και τις παγκόσμιες τάσεις στην εξέλιξη του καπιταλισμού, την Ευρώπη και τη Σοσιαλδημοκρατία και το Κοινωνικό Κράτος. Περιορίζομαι εδώ σε δύο από τα θέματα.

Το μέλλον της Ευρωζώνης

Ο Ν. Μουζέλης αναφέρεται στα προβλήματα και τις αδυναμίες της Ευρωζώνης, και σωστά. Αναφέρει ως μεγάλη αδυναμία την αρχιτεκτονική του ευρώ. Διαπιστώσαμε πράγματι την αδύναμη ανθεκτικότητα του απέναντι σε μια παγκόσμια νομισματική κρίση και γνωρίζουμε ότι η αδυναμία αυτή συνεχίζει να είναι υπαρκτή. Μήπως όμως να σκεφτούμε και ότι η δραχμή σε σχέση με το δολάριο ή το γερμανικό μάρκο έχασε μεταξύ 1975 και 1998 το 90% της αξίας της, με τεράστιες επιπτώσεις στις αποταμιεύσεις, το επίπεδο διαβίωσης, την ανταγωνιστικότητα, την εμπιστοσύνη στην οικονομία και πολλά άλλα; Μήπως αξίζει να δούμε και τι αδυναμίες θα είχαν ξεσπάσει σε εθνικό επίπεδο με την κρίση του 2007-2011 χωρίς το ευρώ; Δεν μπορούμε να το δούμε, αλλά δεν μπορούμε και να ξεχάσουμε το ερώτημα. Πάντως, στην Ευρωζώνη, άλλοι κατέρρευσαν, άλλοι στραπατσαρίστηκαν αλλά έκαναν έγκαιρα την αναγκαία στροφή προς την αυτογνωσία, άλλοι είχαν την ιστορική γνώση για το τι θα υποστούν αν ξεπατώσουν κεντρικές οικονομικές ισορροπίες. Όσοι κλυδωνίστηκαν, κάπως ισορρόπησαν. Στα χρόνια μετά το 2010, όλοι βελτιώνουν, συμπληρώνουν, προσαρμόζουν, ξέρουν τις αδυναμίες και προσπαθούν να τις ξεπεράσουν. Στην Ελλάδα, έχουμε κολλήσει στο παιδικό μας τραύμα, να θέλουμε με το ενιαίο νόμισμα μια νομισματική πολιτική που είχαμε στο παρελθόν με το εθνικό μας νόμισμα, η οποία, με κάποιες εξαιρέσεις, αποσκοπούσε στη συγκάλυψη μιας αλυσίδας πολιτικών ανικανοτήτων, σκοπιμοτήτων και ανηθικότητων. Ας μιλήσουμε λίγο διαφορετικά. Πίσω από το δίλημμα «εθνικό ή κοινό νόμισμα» βρίσκονται διαφορετικά συμφέροντα, τρόποι εκμετάλλευσης της εξουσίας, χειραγώγησης του εθνικού εισοδήματος και της αποταμίευσης των πολιτών, τα

οποία οδηγούν σε ισχυρές συγκρούσεις με κρυπτο-ιδεολογική επίφαση. Στη σύγκρουση αυτή ξέρουμε ή θα έπρεπε να ξέρουμε, ποιοι ωφελούνται από την κερδοσκοπία στο εθνικό νόμισμα, από τις διολισθήσεις και υποτιμήσεις, τα υψηλά επιτόκια των 20% και 25% στα κρατικά ομόλογα και ο καθένας παίρνει θέση. Θυμάμαι το 1998, όταν επί κυβέρνησης Σημίτη η δραχμή εντάχθηκε στο ευρωπαϊκό σύστημα νομισματικών ισοτιμιών πόσο διάχυτη ήταν η οργή παραδοσιακών πόλων δύναμης, γιατί δεν γνώριζαν, όπως άλλες φορές, τίποτα εκ των προτέρων, ώστε να κερδοσκοπήσουν ανέξοδα. Η διαφορά όμως μεταξύ Ελλάδας και άλλων στην κρίση δεν σχετίζεται ούτε με τις αδυναμίες στο ευρώ, ούτε με αναπτυξιακές διαφορές. Γιατί, έτσι, δεν μπορεί να εξηγηθεί πώς αναπτυξιακά συγκρίσιμες χώρες δεν μας έκαναν παρέα στην κατάρρευση. Η διαφορά βρισκόταν στη διαφορετική ικανότητα αντίληψης και διαχείρισης της πραγματικότητας και μιας ροής μας προς έναν αυτάρεσκο μανιερισμό της αδιαφορίας για τους κανόνες ενός παιχνιδιού, που είχε μετατοπιστεί από το πεδίο της ανέξοδης ρητορικής στο πεδίο μιας επώδυνης μάχης.

Σοσιαλδημοκρατία, Αριστερά, Κοινωνικό Κράτος

Ας συζητήσουμε τώρα για τη Σοσιαλδημοκρατία, την Αριστερά και το Κοινωνικό Κράτος. Θα αναφερθώ σε επτά σημεία: **α)** Υπάρχουν δύο τρόποι να συζητήσουμε για τη Σοσιαλδημοκρατία και την Αριστερά. Είτε να μιλήσουμε –με τα σημερινά όμως δεδομένα και τις σημερινές απειλές και προοπτικές– για κεντρικές αξίες, όπως την ανισότητα, την αλληλεγγύη, τους νέους, τη γήρανση, την κλιματική αλλαγή, την ανάπτυξη, είτε να μιλήσουμε για τακτικισμούς, συμμαχίες, πρόσωπα, οργανωτικές αδυναμίες, αδύναμες ηγεσίες. Θεωρώ, ότι η ουσία μιας πολιτικής δύναμης είναι η υλοποίηση κεντρικών κοινωνικών αξιών, όπως διαμορφώνονται σε κάθε ιστορική περίοδο. Χωρίς αυτές, ούτε Σοσιαλδημοκρατία, ούτε Αριστερά υπάρχει. Οδηγείται κανείς σε αποστεωμένα πολιτικά κατασκευάσματα, η ιδεολογική, και όχι μόνο, αποτυχία να δει την κρίση αυτή από δύο οπτικές. Είτε ότι προκλήθηκε από την άνοδο της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, είτε ότι η άνοδος της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης έγινε εφικτή λόγω της αδυναμίας και της κρίσης της Σοσιαλδημοκρατίας και της Αριστεράς. Ανάλογα με το τι πράγματι συμβαίνει, τα πολιτικά συμπεράσματα είναι πολύ αντίθετα. Πάντως, άσχετα από αυτό, η Ευρώπη, παρά τη συντηρητική της στροφή, είναι ο μόνος χώρος, όπου σοσιαλδημοκρατικές ή αριστερές δυνάμεις μπορούν ακόμα να λειτουργήσουν, γιατί η ιδεολογία του Διαφωτισμού, της ευρωπαϊκής ενοποίησης, της ειρήνης και της συνοχής, η ευρωπαϊκή κουλτούρα γενικά, αφήνουν σοβαρό χώρο για το Διαφορετικό, την Ελευθερία του Λόγου, τη Δημοκρατική Έκφραση. Το ερώτημα, που επανέρχεται συνεχώς στο βί-

βλίο, παραμένει: Γιατί οι δυνάμεις της Σοσιαλδημοκρατίας και της Αριστεράς υποχωρούν, σε μια φάση όπου, πανευρωπαϊκά, οι ανισότητες έχουν διευρυνθεί, η κοινωνική αλληλεγγύη για ευρύτατα κοινωνικά στρώματα φθίνει, ο κίνδυνος ανεργίας είναι υψηλός, οι οικονομικές επιδόσεις είναι αδύναμες; Μήπως γιατί η Σοσιαλδημοκρατία κέρδισε σε μια φάση γενικής ανόδου, όπου πολιτική αναδιανομή και Κοινωνικό Κράτος ήταν εύκολα, αλλά χάνει στη δύσκολη φάση, γιατί οι απαντήσεις της είναι λαθεμένες; Μήπως γιατί η Σοσιαλ-

δημοκρατία προσχώρησε στις νεοφιλελεύθερες ιδέες; Μήπως γιατί Σοσιαλδημοκρατία και Αριστερά δεν έχουν επαρκείς ή πειστικές ιδέες ή αρνούνται να διατυπώσουν πραγματικές απαντήσεις στα σημερινά δύσκολα προβλήματα (κλιματική αλλαγή, εκπαίδευση, απασχόληση, υγεία, ασφαλιστικό); Γιατί ο Τραμπ υποστηρίχθηκε τόσο πολύ και από μεσαία και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα; Θα ήταν εξαιρετικά ελπιότιμο να υποστηρίξει κανείς ότι τα στρώματα αυτά είναι πλιθιοί ή εξαπατήθηκαν μαζί.

Δεν υπάρχει μία απάντηση. Μια μερική απάντηση είναι, γιατί μέσα από διαφορετικά μονοπάτια, σε πολλές χώρες, ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας αντιμετωπίζει πραγματικότητα, που σε διαφορετικό βαθμό περιλαμβάνουν αδύναμη μεγέθυνση, τελματωμένα εισοδήματα, αυξανόμενη υπερχρέωση και χειρότερη κοινωνική προστασία. Η νέα αυτή πραγματικότητα εν μέρει είναι αποτέλεσμα εθνικών πολιτικών και εν μέρει μη αναστρέψιμων ανατροπών στις διεθνείς ισορροπίες δύναμης. Το νέο τοπίο οδηγεί σε πιο συντηρητικές επιλογές, ιδιαίτερα σε προνομιούχες κοινωνίες, που, παρ' όλο ότι εξακολουθούν να βρίσκονται στο πάνω τμήμα της παγκόσμιας εισοδηματικής ιεραρχίας, βιώνουν την πτώση.

γ) Έτσι οδηγούμαστε σε ένα άλλο γνωστό ζήτημα. Όταν τα προβλήματα και τα δεδομένα μεταβάλλονται ταχύτατα, η ανάγκη διαρθρωτικών αλλαγών, «μεταρρυθμίσεων» ή όποιο άλλο όνομα θέλει κανείς, για να μη βρεθεί η χώρα στα μετόπισθεν, είναι επιτακτική. Το ζητούμενο δεν είναι ούτε οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες, ούτε όμως και οποιοσδήποτε άλλες, ούτε και τα ταμπού της ιστορίας. Η πραγματικότητα θα αλλάξει, ξαναβρίσκοντας τρόπους για να προστατευθούν οι «κεντρικές αξίες». Το ερώτημα είναι πώς θα γίνει αυτό, όχι ποιες είναι οι κεντρικές αξίες. Σε κάθε περίπτωση, το πώς κεντρικές αξίες και εργαλεία πολιτικής εξειδικεύονται σε κάθε ιστορική

φάση, ώστε να γίνουν πολιτικά και κοινωνικά πειστικά, δεν είναι μια διαδικασία copy/paste. Μεταρρυθμίσεις δεν είναι μόνο όσες αναφέρονται στα νεοφιλελεύθερα εγχειρίδια. Αυτά είναι χοντροκομμένες απόψεις, που οδηγούν στην αποτυχία και μετά αναζητούν νέες μάσκες. Είναι η διαρκής αναζήτηση πολιτικών απαντήσεων σε προβλήματα της πραγματικότητας, ιδίως στο εσωτερικό μιας χώρας. Είναι οι επιλογές για το πώς συγκρούεται κανείς με την πραγματικότητα, το παράλογο, το αντι-κοινωνικό, το αυτοκαταστροφικό, το μεσαιωνικό. Φτάσαμε στην απίστευτη κατάσταση να επικρατεί η ιδιότυπη αντίληψη, ότι επειδή ο νεοφιλελευθερισμός προωθεί διαρθρωτικές μεταβολές, πρέπει να εναντιώνεται κανείς σε κάθε αλλαγή, αδιάφορα από το τι επιπτώσεις προκύπτουν. Φτάσαμε να σηκώνουμε τη σημαία του «Τέλους της Ιστορίας», που χλεύασαμε στον Fukujama. Μια τέτοια απάντηση οδηγεί σε αναπτυξιακή οπισθοδρόμηση με ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος. Το αν θα πετύχει σε μια χώρα ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός, η Σοσιαλδημοκρατία, η Αριστερά ή άλλο σύστημα, θα καθοριστεί από το τι γίνεται στη χώρα σε βασικά πεδία, όπως επιλεκτικά: εκπαίδευση, ισχυροποίηση της παραγωγικής βάσης, καινοτομία, υπέρβαση ξεπερασμένων μορφών Διακυβέρνησης. Το γνωστό αντι-επιχείρημα είναι ότι οι Μεταρρυθμίσεις έχουν κόστος. Δεν ξέρω να υπάχωρ στο χωρίς κόστος. Μάλιστα, η απραξία έχει πολύ μεγαλύτερο κόστος. Να το πω λίγο διαφορετικά. Ναι, υπάρχει κόστος, αλλά για τους επόμενους, και αυτό είναι το μεγάλο τίμημα που σήμερα ή

αύριο θα πληρώνεται για όλες τις αδράνειες, τους αρνητισμούς και τα λάθη που έγιναν ή γίνονται, και συσσωρεύουν όγκους κοινωνικών προβλημάτων. Με διαφορετικά λόγια, είναι η προδοσία των σημερινών απέναντι σε όσους ακολουθούν, και επειδή σήμερα η διάρκεια ζωής είναι κάμποσες δεκαετίες, είναι και η μικρόνοια όσων δεν είναι σε θέση να δουν λίγο πιο μπροστά. **δ)** Ο Ν. Μουζέλης βλέπει ότι η Σοσιαλδημοκρατία, και όχι μόνο, έχει πρόβλημα, βλέπει τις θεαματικές αλλαγές από την παγκοσμιοποίηση, θεωρεί ότι η Σοσιαλδημοκρατία είναι δυνατό να αναζωογονηθεί, και συμφωνώ. Πού δεν συμφωνώ; Στο ότι πεθαμένα πρότυπα και σχέσεις είναι κατάλληλες για να την αναζωογονήσουν, και δεν σημαίνει ότι ο Μουζέλης υποστηρίζει κάτι τέτοιο. Όπως είπε ο Κένυς, οι κοινωνίες γίνονται όμηροι πεθαμένων οικονομολόγων, θα προσέθετα: και πεθαμένων πολιτικών. Πα την αναζωογόνηση χρειάζεται να προσδιορίσει κανείς τις απαντήσεις που μπορεί να δώσει η Σοσιαλδημοκρατία στα σημερινά και αυριανά προβλήματα μιας κοινωνίας, η οποία στην Ελλάδα ήδη φοβάται την 4η βιομηχανική επανάσταση – και καλά κάνει, γιατί με τούτα και με εκείνα, ξέρει ότι

έχει παραμείνει στο περιθώριο της 3ης, αν όχι και της 2ης. Όπως, όμως, η Σοσιαλδημοκρατία της ένδοξης 30ετίας (1945-1975) πέτυχε, γιατί έδωσε πρωτογενείς απαντήσεις στα τότε προβλήματα, έτσι και σήμερα, η επιτυχία δεν θα προκύψει από την εμμονική αναπαραγωγή απαντήσεων της δεκαετίας του 1960 και του 1970. Σε τελευταία ανάλυση, ανάπτυξη και εξέλιξη, δεν είναι μόνο η οικονομική διάσταση, αλλά και ένα ολόκληρο σύστημα αξιών, προσωπικών και συλλογικών, μορφές Διακυβέρνησης, κοινωνικές παράμετροι, που όλα μαζί καθορίζουν ένα πολύπλοκο χάσμα μεταξύ επιτυχημένων και α-

**ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ,
ΣΑΝ ΤΟΝ ΣΙΣΥΦΟ,
ΝΑ ΑΝΑΡΤΩΤΙΟΜΑΣΤΕ
ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ
Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ,
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΟΜΩΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΟΥΜΕ
ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΕΙΣΤΙΚΗ,
ΑΝΘΕΚΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ
ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ**

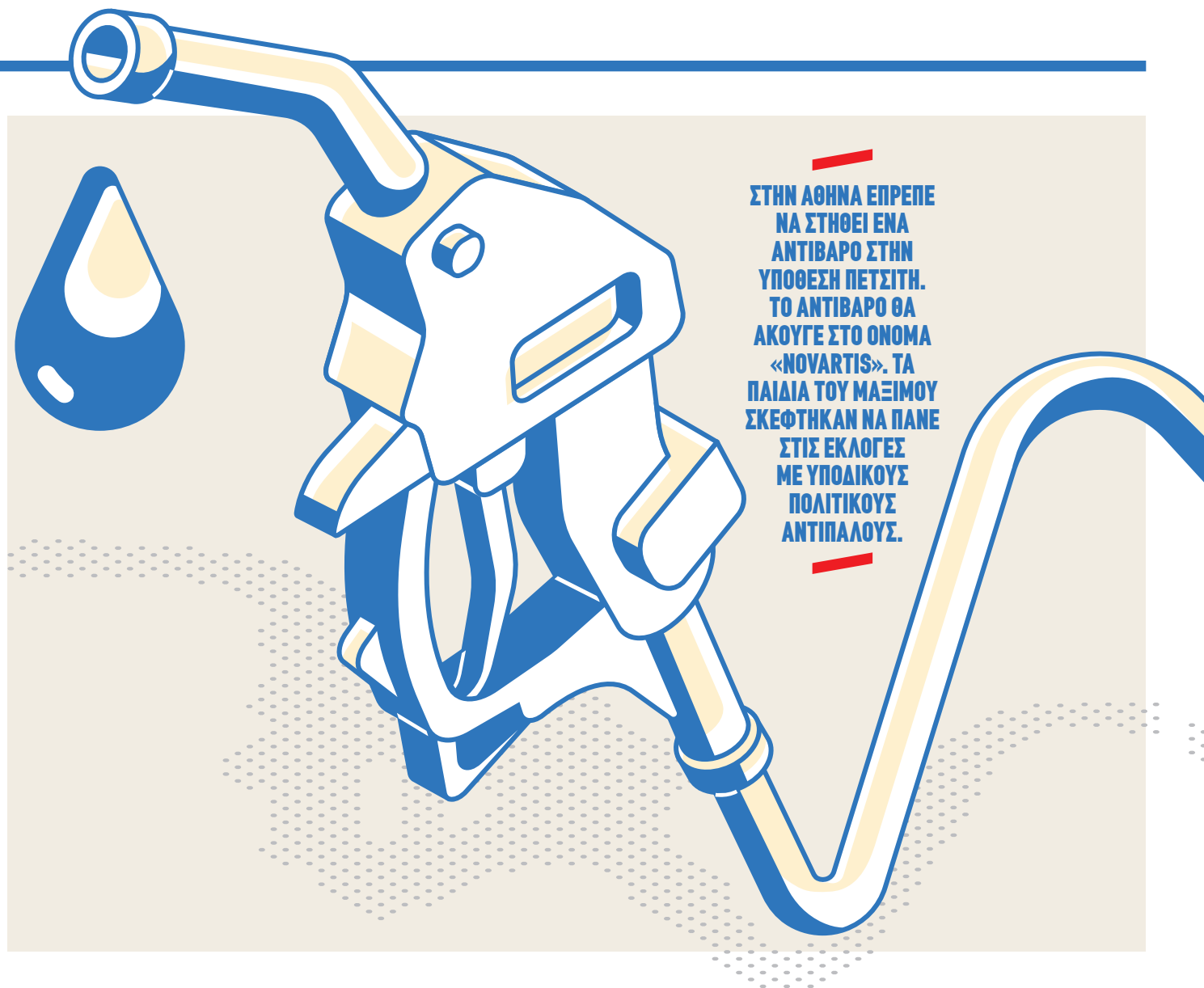

Το πάρτι στο Καράκας, ο επιχειρηματίας και το πετρέλαιο των Ίνκας

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ήταν χαλαροί και τα χαμόγελα περίσσευαν. Έβγαζαν σέλφι με μία άνεση που πρόδιδε μία παράταιρη εφηβική έξαρση με μία πρόσμιξη επιπόλαιας ευφορίας. Εκεί, στη Βενεζουέλα, κάποιοι πίστεψαν έστω και για μια στιγμή πως είχαν κλείσει κάποιο ραντεβού με την ιστορία. Αγνοούσαν πως δεν διέθεταν ούτε τα προσόντα ούτε και την ικανότητα να διαχειριστούν, αυτοί οι διψασμένοι για εξουσία νεαροί πολιτικοί, τη διαπλοκή. Η διαχείριση της διαπλοκής συνεπάγεται και τη διαχείριση των διαπλεκόμενων. Αυτοί που βρίσκονταν πίσω από την ιστορία του Καράκας ήταν πολύ έμπειροι για να χειραγωγηθούν από τα «παιδαρέλια της Κουμουνδούρου».

Στο αεροπλάνο ο δικηγόρος από την Κύπρο ήταν προφανώς ο μοναδικός της παρέας που είχε συναίσθηση των επιπτώσεων. Η ομάδα των ελλήνων αριστερών βρισκόταν στη χώρα του Τσάβες και μετέπειτα του Μαδούρο για να διευκολύνει πολιτικά τις εισαγωγές φθηνού πετρελαίου στην Ελλάδα. Μέχρι εκεί καλά. Έστω κι αν η διύλισή του θα ήταν ακριβότερη λόγω ποιότητας. Ο δικηγόρος από την Κύπρο, ο κ. Αρτεμίου του γραφείου «Αρτεμίου - Πιερή», είχε ήδη διασφαλίσει τη νομική εξυπηρέτηση της συμφωνίας εισαγωγής υδρογονανθράκων από τη Βενεζουέλα για λογαριασμό εξαιρετικά επιφανούς έλληνα επιχειρηματία με απόλυτη γνώση της διεθνούς πετρελαϊκής αγοράς. Ο δικηγόρος από την Κύπρο είχε αναλάβει τη νομική επεξεργασία της συμφωνίας. Την πλήρη εικόνα και την επιχειρηματική διάσταση αυτού του εγχειρήματος την είχε (και την έχει) εκείνη η ομάδα που είχε διαχειριστεί εκ μέρους του κόμματος την υπόθεση. Όλα τα κόμματα διατηρούν «διεθνείς σχέσεις», αλίμονο. Άλλες είναι φανερές για το πόπολο. Άλλες κρυφές για τα... ταμεία. Άλλες είναι απόρρητες. Ο έλληνας επιχειρηματίας (που δεν είναι ο Λαυρεντιάδης ή Λούα-Λούα, για να εξηγηθούμε) φαίνεται πως έκανε τη δουλειά του. Ήταν αυτός που «έδωσε» το κονέ στην κομματική ιεραρχία. Πιθανότατα να είναι και ο ίδιος ο οποίος, όταν η δουλειά τελείωσε, «έδωσε» και τον Αρτεμίου —και άρα τον Παππά και βεβαίως το Μαξίμου— βορά στα ΜΜΕ. Αυτά έχουν οι «δουλειές» με τις διεθνείς σχέσεις. Αλλάζουν οι συμμαχίες με ρυθμούς που ζαλίζουν, ιδιαίτερα όταν η Βενεζουέλα βρίσκεται στη δίνη μίας καταλυτικής αναμέτρησης. Στην Κύπρο τα στόματα των «αριστερών συνοδοιπόρων» είναι κλειστά. Τα στελέχη του ΑΚΕΛ, οι δημοσιογράφοι που κατά κανόνα γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, διατηρούν σιγή ασυρμάτου.

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΣΤΗΘΕΙ ΕΝΑ ΑΝΤΙΒΑΡΟ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΕΤΣΙΤΗ. ΤΟ ΑΝΤΙΒΑΡΟ ΘΑ ΑΚΟΥΓΕ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΝΟΒΑΡΤΙΣ». ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΣΚΕΦΤΗΚΑΝ ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕ ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ.

Ποιος Λαυρεντιάδης, ποιος Αρτεμίου, ποια Κουμουνδούρου, ποιο Μαξίμου; Το νησί έχει μάθει να ακροβατεί επί δεκαετίες πάνω σε μία κλωστή που διαφεντεύει πολύ ισχυρότερα συμφέροντα από όσα θα μπορούσε να αντέξει. Η διαχωριστική γραμμή μεταξύ νομιμότητας και παρανομίας στην Κύπρο είναι ζήτημα προσέγγισης. Σε όλα και για όλα τα ζητήματα. Είναι να μην κουνηθεί έστω και ένας κόκκος άμμου. Τότε κινδυνεύει ολόκληρο το οικοδόμημα. Το ΑΚΕΛ είναι πυλώνας του οικοδομήματος. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός επίσης. Η Αρχιεπισκοπή είναι ο τρίτος πυλώνας του συστήματος. Όλοι γνωρίζουν τα πάντα στη Λευκωσία ή τη Λεμεσό. Κανείς δεν ομιλεί.

Υπόθεση Πετσιτίτ vs Novartis

Στην Αθήνα τώρα έπρεπε να στηθεί ένα αντίβαρο στην υπόθεση Πετσιτίτ, που λανθασμένα έλαβε αυτή την ονομασία. Ο Πετσιτίτς είναι ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές. Με σοβαρό πρόβλημα υγείας, ο Πετσιτίτς βρέθηκε από νωρίς στο οικογενειακό περιβάλλον του προστάτη του. Παιδί για τις δουλειές του ποδαριού. Ασταθής, προβληματικός και άρα επιρρεπής. Ιδανικός για delivery

παντός είδους. Το αντίβαρο θα άκουγε στο όνομα «Novartis», με μία οπισθέλκουσα διανοητική οσφύριση. Η υπόθεση δεν θα αποδιδόταν εφεξής στην ίδια την εταιρεία, η οποία «αποθεραπεύθηκε διεθνώς» και είναι πλέον ένας πυλώνας του συστήματος που έχει αποκρηύξει το λάθρο παρελθόν της, αλλά σε «στελέχη της Novartis». Βλέπε την εμμονή του Αρείου Πάγου στην απόδοση ευθυνών. Στήθηκε το αντίβαρο αλλά κανέναν δεν έπεισε η σκηνοθεσία. Τα παιδιά του Μαξίμου σκέφτηκαν να τραβήξουν για τις εκλογές με υπόδικους πολιτικούς αντιπάλους. Η μπλόφα στο πόκερ είναι τέχνη. Δεν μπορείς να μπλοφάρεις με τον ίδιο τρόπο μισοκλείνοντας το ένα μάτι. Σε παίρνουν χαμπάρι αμέσως. Το «ζουμί» της υπόθεσης θα αφορά κυρίως τους 20 καμπαλέρος που έστησαν το σύστημα ξεπλύματος του μαύρου χρήματος. Τρεις εταιρείες, μία γαλλικής καταγωγής και δύο ντόπιες, τρεις μικρομεσαίοι που διαδραμάτισαν ρόλο πλυντηρίου, 23 ιστοσελίδες και τρεις ραδιοφωνικοί σταθμοί, τα λογιστήρια των οποίων μπορεί και να μην πήραν χαμπάρι. Α... και ένα στέλεχος της φαρ-

μακευτικής με τη βαλίτσα. Στην καλύτερη περίπτωση, δηλαδή, ένα σενάριο για μία κινηματογραφική παραγωγή χαμηλού κόστους. Άντε να «τσαλακωθεί» λίγο ο Λοβέρδος και αυτό ως προς τις εντυπώσεις και όχι επί της ουσίας. Το «άλλο» όμως, το σκάνδαλο της «νεοαριστεράς» με τα παιδιά του Τσε σε ντεμέκ έκδοση, αυτό θα αποπληρωθεί κυρίως εντός κόμματος. Διότι εδώ ανιχνεύεται χρηματοδότηση κομματικού μηχανισμού με τρόπους απαράδεκτους για αριστερές νοοτροπίες. Στο τέλος κερδίζει πάντα η μπάνκα, και όχι μόνο στο μπλακ τζακ. Ο ΣΥΡΙΖΑ το επιχειρήσει, αλλά ούτε πρόλαβε ούτε και θα μπορούσε να γίνει καθεστώς. Αντίθετα, το αντίπαλο δέος είναι πραγματική παράταξη. Με τα όλα της. Η «παράταξη» δεν ξεχνά ποτέ και εκδικείται. Κάποιος παλιός, απευθυνόμενος σε έναν «νεοαριστερό» νέας κοπής, προειδοποιούσε ο έρμος αλλά κανείς δεν καταλάβαινε τι εννοούσε. «Η Δεξιά δεν είναι ΠΑΣΟΚ. Δεν θα αφήσει να πέσει κάτω τίποτε. Δεν θα αφήσει κλωρό κλαρί. Θα σας διασύρει και θα σας στήσει στο σκαμνί». Ο συνομιλητής του προέσπερασε χωρίς να ακούσει. Λάθος του. **Α**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΟΥ

El Sol Hotel

Χρυσόψαρο

στο ATHENS VOICE Radio 102.5 Κέρδισε ένα ταξίδι το Πάσχα στα Κύθηρα!

Δύο άτομα + ένα ονειρεμένο τετραήμερο

**WORLD
TOURIST**

Δυρραχίου 1, Βάρη
Τ.Κ. 166 72 Αθήνα, Ελλάδα
Τ.: +30 211 411 8555
Τ.Φ.: +30 211 182 7195
Ε.: info@worldtourist.gr
www.worldtourist.gr

Συντονίσου για λεπτομέρειες
στο Athens Voice Radio 102.5,
μπες στην κλήρωση και κέρδισε:

> Διαμονή τριών διανυκτερεύσεων
με παραδοσιακό πρωινό και
αναχώρηση την τέταρτη ημέρα
στο El Sol Hotel στο Καψάλι

> Ακτοπλοϊκά εισιτήρια
από το World Tourist

> 3 δωρεάν γεύματα
στο εστιατόριο «Χρυσόψαρο»

> Μάθημα κατάδυσης
από το Kythera Dive Center

> Πακέτο με παραδοσιακά
προϊόντα από το κατάστημα
«Φιλεύω» στον Πειραιά

Για να δηλώσεις συμμετοχή
στέλνεις SMS στο 19619
γράφοντας: AV (κενό) Κύθηρα
και το ονοματεπώνυμό σου
(χρέωση €0,31/sms συν ΦΠΑ).

Η κλήρωση θα γίνει την Δευτέρα
15 Απριλίου στην εκπομπή
της Άννας Αναστασίου!

**Καλή τύχη
και Bon Voyage!**

Φιλεύω

Kythera Dive Center

**102.5
ATHENS
VOICE
RADIO**

Η επόμενη μέρα της είναι γεμάτη αλλαγές και νέα τραγούδια

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτο: ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Το indie pop κορίτσι της ελληνικής σκηνής έγινε μαμά. Μετά από ένα μεγάλο διάστημα γεμάτο ταξίδια, διεθνείς περιοδείες, συνεργασίες στη Γαλλία και πολλά νέα τραγούδια που ανυπομονεί να μοιραστεί μαζί μας, η **Μόνικα** προετοιμάζεται για έναν συναρπαστικό νέο κύκλο μουσικής και το κάνει όσο καλύτερα μπορεί. Με αφορμή τη συμμετοχή της στο Φεστιβάλ Λατρευτικής Μουσικής στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ ερμηνεύοντας την προσευχή του John Tavener «Prayer of the Heart» γραμμένη ειδικά για την Bjork, μοιράζεται μαζί μας την αξία του να ζεις στο «τώρα».

Ο α παρουσιάσεις στην ΕΛΣ τη σύνθεση «Prayer of the Heart» του John Tavener, γραμμένη για μία από τις αγαπημένες μας φωνές.

Πώς προσέγγισες το ιδιαίτερο αυτό κομμάτι και την ερμηνεία του ξωτικού από την Ισλανδία; Πρόκειται για μία μεγάλη πρόκληση να ερμηνεύσω ένα τόσο σπουδαίο και δύσκολο έργο, όπως το «Prayer of the Heart». Όταν δέχτηκα το κάλεσμα του κ. Νίκου Λάαρν για τη συγκεκριμένη ιδέα, οφείλω να ομολογήσω πως ένιωσα μεγάλη τιμή αλλά και φόβο! Η ερμηνεία σε τρεις γλώσσες, ο βουβός ρυθμός, προκαλούν μια αίσθηση γαλήνης, και η φωνή της Bjork είναι τόσο μαγική που σε καταβάλλει. Άκουσα το κομμάτι ξανά και ξανά, πήγα να περιπάτους ακούγοντάς το, χανόμουν στον ρυθμό και την απλότητά του γεμίζοντας με εικόνες και σκέψεις προκειμένου να βρω τι σημαίνει για μένα προσωπικά ένα τέτοιο έργο. Πρωτού αρχίσω να μελετώ τεχνικά το έργο, επιμένω να θέλω να το απομνημονεύσω με σιγουριά, μόνο έτσι πιστεύω θα καταφέρω την ημέρα της συναυλίας να κλείσω τα μάτια και να ερμηνεύω με τρόπο αληθινό και προσωπικό.

Τι έχεις αποκομίσει από τη συνεργασία σου με σπουδαίους μουσικούς και παραγωγούς, όπως οι Homer Steinweiss και J.B. Flat, αλλά κυρίως από τον τρόπο της δουλειάς τους; Συνεργάτες σαν τον Homer, τον J.B., τον Leon, τους Έλληνες μουσικούς που συνεργάζομαι, μέλη των Planet of Zeus και πολλοί άλλοι, επιβεβαιώνουν πως υπάρχουν άνθρωποι γεμάτοι από γνώσεις, εμπειρίες και αγάπη για τη μουσική που είναι πάντοτε προσγειωμένοι, με όρεξη να προσφέρουν, να μάθουν όλο και περισσότερα και να χαρούν τη διαδικασία της δημιουργίας ανεξάρτητα με την επιτυχία που θα φέρει. Πριν λίγα χρόνια είχε τραγουδήσει μαζί μας στο Ηρώδειο ένας πολύ καλός μας φίλος, ο Andrew Wyatt. Το ήθελε ο ίδιος, χωρίς καμία αμοιβή, χωρίς κανένα κέρδος, ήθελε απλώς να είναι μέρος μιας όμορφης γιορτής. Φέτος ο Andrew μαζί με τον Marc κέρδισαν Όσκαρ καλύτερου τραγουδιού. Ήταν μια πολύ μεγάλη στιγμή. Η παρέα αυτή αξίζει όλη την αναγνώριση του κόσμου γιατί προσφέρουν ανιδιοτελώς τόσο πολλά με οδηγό πάντα την αγάπη τους για τη μουσική κι εμπνέουν κι εμάς τους υπόλοιπους που έχουμε την τιμή να δουλεύουμε μαζί τους.

Ποιοι είναι οι τρεις πιο σημαντικοί άνθρωποι για την πορεία σου; Σαν επιρροή ή και στην πραγματική ζωή; Πρώτος είναι ο μεγάλος μου αδερφός Θανάσης που μου έμαθε μουσική και με πήρε μαζί του στην μπάντα του, όταν εγώ ήμουν μόλις 14 χρονών. Τότε γνώρισα τον συναυλιακό κόσμο της μουσικής και ξετρελάθηκα. Έπειτα είναι ο κολλητός μου φίλος Δημήτρης Λιλής, ο οποίος δεν σταμάτησε ποτέ να μου ανεβάζει το ηθικό, να είναι δίπλα μου οποιαδήποτε στιγμή χρειαζόμουν βοήθεια και να με ενθαρρύνει να ταξιδεύουμε, να πηγαίνουμε σε φεστιβάλ και να ακούμε όσο περισσότερα διαφορετικά είδη μουσικής μπορούμε. Και τέλος, ο άντρας μου Σταύρος, ο πιο αισιόδοξος και λογικός άνθρωπος που έχω γνωρίσει, με τον οποίο έχουμε μια όμορφη οικογένεια να μας γεμίζει και να μοιραζόμαστε τις εμπειρίες της ζωής μας.

ΜΟΝΙΚΑ

Ποια στοιχεία εκτιμάς περισσότερο στη φιλία; Εκτιμώ πολύ το χιούμορ και τον αυτοσαρκασμό. Με τους καλούς μου φίλους είμαστε πάντα διατεθειμένοι να αναγνωρίσουμε το λάθος μας και να γελάσουμε με αυτό. Απομακρύνονται αμέσως από ανθρώπους που παίρνουν πολύ σοβαρά τον εαυτό τους ή που δεν συγχωρούν εύκολα.

Θα μπορούσες να ακολουθήσεις έναν εύκολο δρόμο διατηρώντας τη σταθερή μουσική ταυτότητα που αγαπήθηκε αμέσως. Τι είναι αυτό που σε βοηθάει στις ανατροπές και σε απομακρύνει από τον εφησυχασμό;

Αυτή είναι μία πολύ καλή ερώτηση. Ωστόσο, δεν πιστεύω πως υπάρχει εύκολος ή δύσκολος δρόμος. Θα μπορούσε ένας «εύκολος» δρόμος για κάποιον που έχει μια σταθερή επιτυχία και βγάζει αρκετά χρήματα να είναι ό,τι χειρότερο του έχει συμβεί εάν ο ίδιος μέσα του νιώθει «πνιγμένος» δημιουργικά. Υπάρχουν «συνταγές» δημιουργικές που ενδεχομένως βάσει στατιστικών να αποσκοπούν σε μεγαλύτερη αναγνώριση, αλλά καλώς ή κακώς εγώ προσωπικά δεν μπορώ να λειτουργήσω έτσι. Προσπαθώ να παίρνω μεγάλα διαλείμματα από τη μουσική βιομηχανία ώστε να βρίσκω τη μουσική μου έμπνευση καθαρή σε κάθε περίοδο της ζωής, με τα αντίστοιχα εργαλεία γύρω μου και τις αντίστοιχες εμπειρίες. Για παράδειγμα, η χρήση της τεχνολογίας στη μουσική δημιουργία είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Θα μπορούσα μια ζωή να επιμείνω να χρησιμοποιώ φυσικά όργανα, όπως έκανα στην αρχή, και να αποφεύγω πεισματικά τη midi τεχνολογία όπως κάποτε. Με το πέρασμα του χρόνου, όμως, συνειδητοποίησα ότι έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον αυτός ο κόσμος, με τα samples, τα drum machines, κι άρχισα να χρησιμοποιώ όλο και περισσότερα ψηφιακά μέσα για τη μουσική. Τα «εργαλεία» της μουσικής δημιουργίας είτε ψηφιακά είτε φυσικά υπάρχουν για να μπορούμε να εκφράσουμε τις ιδέες μας και την έμπνευση της στιγμής. Ωστόσο, τα ίδια αυτά μέσα είναι που θα καθορίσουν τον «ήχο» ενός καλλιτέχνη με όλα τα σχετικά, την εικόνα του, τα φεστιβάλ που θα παίξει, τη δισκογραφική με την οποία θα υπογράψει κτλ. Μία μελωδία θα μπορούσε να παιχτεί είτε με φυσικά βιολιά είτε με synthesizer, με ηλεκτρική ή κλασική κιθάρα, και η μεγάλη απόφαση έρχεται μετά τη σύνθεση ενός κομματιού, τη στιγμή της παραγωγής. Δεν πρόκειται για κάποιο οργανωμένο σχέδιο όπου προσπαθώ να ανατρέπω το ύφος μου κάθε φορά, απλώς παίρνω τον χρόνο μου ώστε να εξελίσσομαι όσο μπορώ, κάνω μεγάλη έρευνα, γοητεύομαι με καινούργιες μουσικές και τεχνολογίες και όταν είμαι έτοιμη να υποστηρίξω τη δουλειά μου σε όλα τα επίπεδα, το μοιράζομαι με τον κόσμο.

Τι μπορείς να μας πεις για την επόμενη κυκλοφορία σου; Έχεις σχηματοποιήσει την έννοια και το ύφος που θα ήθελες να έχει; Είναι γεγονός πως δουλεύω τον καινούργιο μου δίσκο εδώ και πάρα πολύ καιρό. Μεσολάβησαν βέβαια μεγάλες αλλαγές στη ζωή μου οπότε δεν παραπονιέμαι γι' αυτό. Τους τελευταίους δύο μήνες οι ηχογραφήσεις προχωρούν πολύ πιο γρήγορα, η μπάντα στη Νέα

Υόρκη μου έστειλε πολύ υλικό και εγώ ηχογράφησα φωνητικά σε ένα φανταστικό στούντιο στο Βέλγιο με την ομάδα του Stromae. Αυτή την εβδομάδα δουλεύω την ενορχήστρωση ενός τραγουδιού που έγραψα πολύ πρόσφατα οπότε θα προστεθεί και αυτό στον δίσκο. Στόχος μου είναι να ξεκινήσω να μοιράζομαι singles με τον κόσμο όσο πιο γρήγορα γίνεται. Όπως ξαναείπα, δουλεύω πάρα πολύ αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να κυκλοφορήσω κάτι που δεν το πιστεύω, ακόμη κι αν πάρει χρόνια. Το ύφος του δίσκου είναι μοντέρνο σε παραγωγή αλλά με πολλές γεμάτες μελωδίες. Μου αρέσει πάρα πολύ αυτό που δουλεύω και πραγματικά ανυπομονώ να το τελειώσω και να το μοιραστώ με τον κόσμο.

Ποια είναι τα πράγματα που φώτισαν τις μέρες σου αυτή την περίοδο; Η κόρη σου! Είναι σχεδόν αδύνατο να μην περνάς όλη τη μέρα μαζί της, όταν σου σκάει τόσο πολλά χαμόγελα. Μεγαλώνει τόσο γρήγορα και δεν θέλω να χάνω στιγμή. Όταν μπορώ την έχω μαζί μου και στο στούντιο έχει πολλή πλάκα και ενθουσιάζεται με όλα τα μουσικά όργανα γύρω της. Τα αγαπημένα της φυσικά είναι τα κρουστά!

Πόσο άλλαξε η σχέση σου με τον χρόνο αλλά και γενικότερα ο τρόπος σκέψης σου και οι ιεραρχίες σου μετά τη μητρότητα; Νιώθω πως όταν οι μεγάλες αλλαγές της ζωής μας συμβαίνουν τη σωστή στιγμή και με τους κατάλληλους ανθρώπους, δεν μοιάζουν τόσο «μεγάλες» πλέον. Μέσα στα τελευταία χρόνια, έζησα Αμερική, μετακόμισα Λος Άντζελες, παντρεύτηκα, έκανα στην πρώτη μου αμερικάνικη και ευρωπαϊκή περιοδεία, άλλαξα εταιρίες και συνεργάτες, κυκλοφόρησα ελληνικό τραγούδι μέσα από το εξοχικό μου, ταξίδεψα πολύ, έκανα αρκετές δουλειές στη Γαλλία, έγραψα πολλά, πολλά καινούργια τραγούδια, έγινα μάμα και νιώθω πιο γεμάτη από ποτέ. Όλα αυτά τα νιώθω σαν κάτι φυσιολογικό, όμορφη εξέλιξη των επιλογών μου για τα οποία ευχαριστώ τη ζωή μέρα και νύχτα. Όσο μεγαλώνω νιώθω όλο και πιο έντονα πως πρέπει να βρίσκουμε αυτό που πραγματικά θέλουμε κι έπειτα απλώς να αφήσουμε το σύμπαν να μας το δώσει. Αρκεί να είμαστε έτοιμοι να το δεχτούμε την κατάλληλη στιγμή. Διαφορετικά δεν χαϊρόμαστε τίποτα. Έτσι ακριβώς νιώθω και ως μαμά. Φυσικά υπάρχουν και οι δύσκολες στιγμές, φυσικά μερικές φορές δεν μπορώ να συγκεντρωθώ με τίποτα αλλά το γέλιο ενός παιδιού μες στο σπίτι είναι η πιο όμορφη μελωδία του κόσμου και θα κάνω τα πάντα για να την ακούω ξανά και ξανά. Δεν έγινε και τίποτα εάν περάσει λίγος χρόνος παραπάνω. Τα παιδιά σου μαθαίνουν πως η ζωή είναι το «τώρα», μόνο αυτό υπάρχει. Πιστεύω σε αυτό και προσπαθώ να το εκτιμώ όλο και περισσότερο.

Τι ακολουθεί; Ένας μεγάλος καινούργιος κύκλος μουσικής για τον οποίο προετοιμάζομαι όσο καλύτερα μπορώ. **A**

INFO
Η Μόνικα στις 20 Απριλίου (20.30) θα ερμηνεύσει μαζί με την υψίφωνο Μαρία Παλάσκα σε μουσική διεύθυνση του Νίκου Λάβρη το έργο «Prayer of the Heart» του Τζον Τάβενερ στο πλαίσιο του Φεστιβάλ «Ημέρες Λατρευτικής Μουσικής» (από 11 ως 23 Απριλίου) στην Εναλλακτική Σκηνή Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο ΚΠΙΣΝ, 213088 5700. Είσοδος €12, €15 Φοιτ.-παιδ. €8. Προώληση Public, Ticket Services, Πανεπιστημίου 39.

Μ

ετά από οκτώ χρόνια, 67 επεισόδια, αμέτρητους θανάτους αγαπημένων χαρακτήρων και πολλά εκατομμύρια δολάρια, η σειρά που άλλαξε το πώς βλέπουμε τηλεόραση φτάνει στο τέλος της. Η όγδοη και τελευταία σεζόν του Game of Thrones είναι πιο κοντά από ποτέ και, παρά την τεράστια μυστικοπάθεια των συντελεστών της, που γύρισαν ψεύτικες σκηνές και χρησιμοποίησαν συσκευές-δολοφόνους drones ώστε να μη μαθευτεί τίποτα, ανά διαστήματα μας πρόσφεραν μερικά ψίχουλα πληροφοριών για να μας δώσουν μία μικρή αίσθηση για το τι πρόκειται να δούμε.

Ας ξεκινήσουμε με τα βασικά. Η σεζόν, της οποίας τα γυρίσματα διήρκυσαν 10 ολόκληρους μήνες, θα είναι η μικρότερη από όλες του GoT, με μόλις 6 επεισόδια, ωστόσο η διάρκειά τους θα είναι αρκετή για να μας αποζημιώσει, αφού το μικρότερο από αυτά –το πρώτο– θα διαρκεί 54 λεπτά και το μεγαλύτερο 1 ώρα και 22 λεπτά. Η μεγάλη πρεμιέρα θα γίνει στις 14 Απριλίου και το φινάλε θα έρθει σχεδόν έναν μήνα μετά, στις 19 Μαΐου.

Η αρχή του τέλους θα συντελεστεί στο Winterfell, το μέρος που όλα ξεκίνησαν το 2011. Εκεί θα συναντηθεί η πλειοψηφία των βασικών χαρακτήρων του GoT, με κάποιους από αυτούς να έρχονται σε επαφή για πρώτη φορά και με άλλους να έχουν μεταξύ τους αρκετά

περίπλοκο παρελθόν, το οποίο θα τους αναγκάσει να λύσουν τις διαφορές τους και να αποφασίσουν πώς θέλουν να λειτουργήσουν τη στιγμή που θα είναι ένα βήμα μακριά από τον θάνατο.

Το τέλος της σεζόν και της σειράς φαίνεται ότι θα τελειώσει επίσης στην πρωτεύουσα του Βορρά, με την πολυσυζητημένη Μάχη του Winterfell. Πρόκειται για μία σκηνή μεγάλης διάρκειας για την οποία χρειάστηκαν 55 νύχτες γυρισμάτων στο κρύο, αλλά και μερικές βδομάδες ακόμα εσωτερικών γυρισμάτων. Σε αυτήν δεν θα δούμε τις κλασικές σκηνές μάχης που έχουμε συνηθίσει, αλλά μία σειρά από πλάνα όλων των χαρακτήρων, εσωτερικά και εξωτερικά, συνδυαστικά με όλα όσα τους οδήγησαν σε εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ενώ η παραγωγή φρόντισε να εμπλουτίσει και τα σκηνικά έτσι ώστε να μη βαρεθούμε και να έχουμε την αίσθηση ότι, καθώς βλέπουμε τη σκηνή, περιπλανιόμαστε στο Winterfell.

Όσο για το τι θα συμβεί στον κάθε ένα από τους κύριους χαρακτήρες, οι συντελεστές φρόντισαν να μας δώσουν ελάχιστες και διαφορετικές πληροφορίες. Για τον Jon Snow, γνωρίζουμε ότι θα φτάσει στο Winterfell μαζί με την Daenerys και θα τη συστήσει στη Sansa, με την οποία θα έρθει σε διαμάχες, αλλά και ότι θα συμβεί κάτι που θα ανατρέψει τα πράγματα για εκείνον. Επιπλέον, ο Jon θα έχει μία ανάλογη, αλλά πιο έντονη, του Hardhome συνάντηση, με τον Night King, ο οποίος έχει βάλει στο στόχαστρο έναν συγκεκριμένο άνθρωπο, αυτόν που τον έκανε αυτό που είναι.

Την ίδια στιγμή, η

Sansa και η Arya βρίσκουν έναν

ΟΛΑ ΟΣΑ ΞΕΡΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΣΕΖΟΝ

Game of
Thrones

Της ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ

Τι θα συμβεί στην 8η σεζόν της σειράς που άλλαξε το πώς βλέπουμε τηλεόραση

σύμμαχο η μία στο πρόσωπο της άλλης, με την πρώτη να αρχίζει να επωμίζεται προς όφελός της την ηγεσία της, αν και κάποιοι θα προσπαθήσουν να την ανατρέψουν, και με τη δεύτερη να παλεύει ανάμεσα σε εκείνο το μέρος του εαυτού της που θέλει να επιστρέψει στην παιδική της αθωότητα και σε αυτό που της επιβάλλει να κλείσει τις εκκρεμότητές της.

Υπάρχει οποιαδήποτε πληροφορία για το ποιος θα νικήσει στη Μάχη του Winterfell και ποιοι θα βγουν ζωντανοί από αυτήν; Ο Peter Dinklage, που υποδύεται τον Tyrion, υπονόησε σε συνέντευξή του ότι ο χαρακτήρας του θα έχει καλό τέλος και συμπλήρωσε ότι καλό τέλος μπορεί να θεωρηθεί σε ορισμένες περιπτώσεις και ο θάνατος. Επιπλέον, στο «Aftermath» teaser της σειράς δηλώνεται εμμέσως ότι οι White Walkers είναι οι νικητές της μάχης, αφού μας δείχνουν ένα παγωμένο Winterfell, όπου υπάρχουν σκόρπια αντικείμενα, όπως το σπαθί του Jon Snow και οι αλυσίδες της Daenerys.

Ωστόσο, αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, θα πρέπει να δεχτούμε ότι τα παραπάνω δεν είναι παρά τεχνάσματα των συντελεστών του GoT, για να μας μπερδέψουν και να μας δώσουν να καταλάβουμε ότι όλα είναι δυνατά και το αίσιο τέλος δεν είναι αυτονόητο. Στο τέλος τέλος, ούτε καν ο George R.R. Martin, ο συγγραφέας των βιβλίων της σειράς, δεν έχει ιδέα τι θα συμβεί στο φινάλε του Game of Thrones, οπότε μάλλον χρειάζεται να αποδεχτούμε ότι, αν θέλουμε να μάθουμε πώς όλα τελειώνουν, θα πρέπει πολύ απλά να περιμένουμε. **A**

Ο τελευταίος κύκλος της επικής σειράς έρχεται στις 14 Απριλίου 2019 αποκλειστικά στη NOVA. Αν μέχρι τότε θες να θυμηθείς όλα όσα έχουν συμβεί στις 7 προηγούμενες σεζόν και να πραγματοποιήσεις έναν μααραθώνιο της σειράς, μπορείς άνετα να το κάνεις με το Nova On Demand, μέσω ενός ειδικού Box Set, όπου θα μπορείς να βρεις και αποκλειστικό backstage υλικό του GoT.

Παρά την τεράστια μυστικοπάθεια των συντελεστών της, που γύρισαν ψεύτικες σκηνές και χρησιμοποίησαν συσκευές-δολοφόνους drones ώστε να μη μαθευτεί τίποτα, ανά διαστήματα μας πρόσφεραν μερικά ψίχουλα πληροφοριών για να μας δώσουν μία μικρή αίσθηση για το τι πρόκειται να δούμε

Τι κάνει το Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού τόσο γονιτευτικό;

**Τατιάνα
Παπαδοπούλου**

Η καλλιτεχνική
επιμελήτρια μας ξεναγεί
στα ενδότερα της
φετινής διοργάνωσης

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Κατά τη διάρκεια
του φετινού
Φεστιβάλ
το κοινό θα
παρακολουθήσει
ό,τι πιο
πρωτοποριακό
στην Τέχνη
του σύγχρονου
χορού στην
Ευρώπη

«touching.just», Aris & Martha

Τώρα που η άνοιξη μπήκε για τα καλά στον χορό, η Θεσσαλονίκη θα χορέψει. Το *Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού Motum* δίνει φιλί ζωής σε όσους εκτιμούν την τέχνη και την ομορφιά που απονέμει το σώμα, οι κινήσεις του, η ενέργεια που αυτό απελευθερώνει και οι φόρμες που διαλέγει να υπηρετήσει. Το τριήμερο 12-14 Απριλίου, πέντε ομάδες καταθέτουν τη δική τους ερμηνεία στη σκηνή του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης και καταγράφουν τις σύγχρονες εκφάνσεις του χορού στην Ελλάδα. Από το *«Τάματα»* του X-it Dancetheater Fotis Nikolaou και το *«Dandelion»* των Hannes Langolf και Ερμίρα Γκόρο έως τα *«touching.just»* των Aris & Martha, *«the outside»* της ομάδας Free Fall και το *«Καθ' οδόν / En Route»* της ομάδας Άρθρωσις, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να διασταυρωθεί με σπουδαίες χορευτικές εμπειρίες, ενώ τις εκδηλώσεις συμπληρώνουν τρία master classes με δωρεάν συμμετοχή για σπουδαστές, ηθοποιούς, επαγγελματίες του χώρου και χορογράφους. Η Τατιάνα Παπαδοπούλου, καλλιτεχνική επιμελήτρια του Motum, είναι το πρόσωπο που γνωρίζει όσο λίγοι το φεστιβάλ και εργάζεται περισσότερο από τον καθένα για την επιτυχία του. Να τι είχε να μας πει.

Τι μπορεί να περιμένει το κοινό από το φετινό Motum; Χορό με την παραδοσιακή έννοια του όρου; Θεατρική πράξη; Τέχνη που παίρνει στοιχεία από παντού; Ή μήπως ένα ψηφιδωτό της σύγχρονης χορευτικής σκηνής, με όλες τις πρόσφατες τάσεις και επιρροές της; Κατά τη διάρκεια του φετινού Φεστιβάλ το κοινό θα παρακολουθήσει ό,τι πιο πρωτοποριακό στην Τέχνη του σύγχρονου χορού στην Ευρώπη. Με την εκκίνηση ο Φώτης Νικολάου μάς παραδίδει ένα έργο με πλούσια κινησιολογική έκφραση

και γεμάτο εικόνες. Μεγάλη μας χαρά και η παρουσίαση του «Dandelion» που οι χορογράφοι Ερμίρα Γκόρο και Hannes Langolf ετοίμασαν και παρουσίασαν στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, μία παραγωγή της Στέγης Ιδρύματος Ωνάση, με ρηξικέλευθες δομές και καινοτομίες. Τέλος, την τελευταία μέρα οι τρεις επιμέρους παραστάσεις θα συγκινήσουν με τον πλουραλισμό των αισθημάτων που θα προκαλέσουν στους θεατές.

Το Motum διαθέτει πλέον πολύχρονη ιστορία και εδραιώνεται ως θεσμός της Θεσσαλονίκης. Πόσο έχουν αλλάξει τα δεδομένα για το φεστιβάλ από την απαρχή του έως σήμερα; Τα δεδομένα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο. Το Φεστιβάλ Χορού Motum διοργανώθηκε τα έτη 2016 και 2017 από τον Δήμο Καλαμαριάς ξεκινώντας από μία προσωπική μου ιδέα και μετά από πολλές προσπάθειες. Η επίτευξη μετά από προσωπικό αγώνα να αποσπάσουμε ιδιωτικές χορηγίες από ιδιώτες δεν επαρκούσε και έτσι το 2018 δεν καταφέραμε να το υλοποιήσουμε. Ο κόπος όμως δεν πήγε χαμένος, καθώς μου έγινε πρόταση, μετά τις πολύ καλές κριτικές που απέσπασε τα δύο πρώτα χρόνια, να διοργανωθεί μετά από πρόσκληση από τον Οργανισμό του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης. Οι ίδιοι οι συμμετέχοντες τα προηγούμενα χρόνια, όλοι τους εξαιρετικοί και αναγνωρισμένοι καλλιτέχνες, υπήρξαν η καλύτερη επιβεβαίωση της ποιότητας του φεστιβάλ και οι καλύτερες συνθήκες ήρθαν απρόσμενα.

Τι σημαίνει να είσαι καλλιτεχνικός επιμελητής μιας διοργάνωσης τέτοιου μεγέθους; Πόσο σημαντικός ο φόρτος; Και ποια η συναισθηματική ανταμοιβή; Αξιολόγηση προτάσεων, ευθύνη ευθυδικίας, βάρος των επιλογών, αν θα πετύχει, πώς θα γίνει. Αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν κάποιες φορές στη στιγμή, συμφωνία για τους χώρους, οικονομικές δυσκολίες που πρέπει να ξεπεραστούν, φροντίδα για τις πρόβες, τις μετακινήσεις, τη διαμονή των καλλιτεχνών και πολλά άλλα έως την ημέρα της έναρξης. Φυσικά, λόγω και της διεύθυνσης της δικής μου ομάδας χορού. Χορευτές του Βορρά, μπορώ να καταλάβω και να προβλέψω τις ανάγκες των συμμετεχόντων και προσπαθώ να βρω λύσεις σε οτιδήποτε προκύψει. Είναι πολλές φορές δυσανάλογα πιεστικό και αγχωτικό σε σχέση με το εύκολο και ευχάριστο τίτλο της επιμελήτριας. Όμως, είναι η στιγμή της τελευταίας ειδοποίησης για την είσοδο στο θέατρο που ξέρεις πως πήρε τον δρόμο της πια η προσπάθεια. Η συναισθηματική ανταμοιβή βέβαια είναι η αποζημίωση για όλα. Επιτρέψτε μου να πω δεκαπλάσια για εμένα από οποιονδήποτε άλλο. Για την πόλη που με μεγάλωσε είχα όνειρο να μπορέσω να προσφέρω στον χώρο μου το ελάχιστο. Επειδή η

Θεσσαλονίκη ήταν η πρώτη ελληνική πόλη που διοργάνωνε δικό της Φεστιβάλ Χορού, πριν από είκοσι χρόνια, με συγκινεί ιδιαίτερα όταν συνειδητοποιώ ότι ένα όραμα αρχίζει και παίρνει σάρκα και οστά. Και ιδίως όταν γνωρίζω ως δρώσα όλα αυτά τα χρόνια στην πόλη, ότι οι εκάστοτε διοικήσεις αλλά και σε κεντρικό επίπεδο η πολιτεία δεν ενδιαφέρθηκε να στηρίξει κάποιο φεστιβάλ χορού στη Βόρεια Ελλάδα.

Όντας χορογράφος η ίδια, αισθάνεστε χαρούμενη μπροστά στη δυνατότητα να αναδείξετε το ταλέντο των άλλων υιοθετώντας τον ρόλο της επιμελήτριας; Σέβομαι την καλλιτεχνική ατομικότητα κάθε χορογράφου και την ερμηνευτική δυνατότητα κάθε χορευτή, αλλά φυσικά είμαι χαρούμενη όταν μου δίνεται η δυνατότητα από τη θέση μου την παρούσα στιγμή, να αναδείξω το έργο ταλαντούχων συναδέλφων. Μπορεί ως χορογράφος και ως διευθύντρια της δικής μου ομάδας να έχω μεγαλύτερη ενσυναίσθηση, αλλά ο ρόλος μου αναλώνεται στο να αισθάνομαι σίγουρη ότι έκανα σωστές επιλογές. Δεν σας κρύβω ότι προσπαθώ να σκεφτώ το τι θα ήθελε ο κόσμος να παρακολουθήσει και τι θα τον ενδιέφερε. Όμως, αφού συζητήσω και λάβω γνώμες, σε δεύτερο στάδιο φιλτράρω με βάση αυτό που θα ήταν πρωτότυπο και στα δικά μου μάτια. Έτσι, θεωρώ ότι λόγω της εμπειρίας μου και λόγω του υπέρογκου αριθμού παραστάσεων που έχω παρακολουθήσει η τελική επιλογή δεν αφήνει ασυγκίνητο και τον πιο αδιάφορο θεατή.

Φαντάζομαι πως η καθεμιά τους έχει ξεχωριστή σημασία. Ποια παράσταση όμως δεν θα έπρεπε να χάσει κανείς, εάν επρόκειτο να παρακολουθήσει μόνο μία; Δεν θα μπορούσα να διαλέξω μία μόνο, καθώς όλες, η καθεμία για διαφορετικό λόγο, θα ήθελα να τις δω εξίσου. Την πρώτη επειδή είναι έντονα κινησιολογική, τη δεύτερη για τη ματιά των δημιουργών της που υπήρξαν χορευτές στην παγκοσμίου φήμης ομάδα χορού Dn8 και την τρίτη μέρα ένα συνονθύλευμα της τέχνης του χορού: μία τριλογία, από τον Άρη Παπαδόπουλο και τη Μάρθα Πασακοπούλου, το έργο των οποίων είδα στο Aerowaves - Spring Forward, όπου συμμετείχα στο forum ως καλλιτεχνική διευθύντρια του Motum και ενθουσιάστηκα, τον εξαίρετο συνάδελφο χορογράφο, καθηγητή και χορευτή Ευάγγελο Πουλίνα για την εμπειρία του στον χώρο και την ευρηματικότητα στα έργα του, και τέλος την καθηγήτρια χορού της Κρατικής Σχολής Πένυ Διαμαντοπούλου, υπότροφος της Martha Graham School, για τις αμιγώς κινησιολογικές της χορογραφίες. Άλλωστε, η επιλογή βασίζεται στο προσωπικό γούστο και την ανάγκη του κάθε θεατή.

Πώς φαντάζεστε το Motum σε μερικά χρόνια από τώρα; Ποιες δυσκολίες θα θέλατε να ξεπεραστούν και τι εύχεστε για το μέλλον; Το όραμα, αν και φιλόδοξο, είναι το φεστιβάλ να εδραιωθεί ως ένας θεσμός για τον χορό στη Βόρεια Ελλάδα. Θα ήθελα να αυξηθεί το εύρος των παραστάσεων και ξεπερνώντας τις δυσκολίες χρηματοδότησης να μπορούν να συμμετέχουν πολλές ομάδες, ακόμη και από το εξωτερικό. Φυσικά, θα ήθελα να συνεχιστεί η παράλληλη δράση των δωρεάν master classes ως μία προσφορά στην διεύρυνση της γνώσης για τον χορό και στήριξης της εκπαίδευσης των χορευτών και χορογράφων. **Α**

INFO

Φεστιβάλ
Σύγχρονου Χορού
Motum στο
Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης M2
- Αίθουσα Αιμίλιος
Ριάδης.
Καλλιτεχνική
επιμέλεια Τατιάνα
Παπαδοπούλου.
12 - 14/2019,
21.00. €18, 15, 12
(μειωμένο) Ενιαίο
εισιτήριο: €45, 35,
25 (μειωμένο)

Τατιάνα Παπαδοπούλου

Τις περισσότερες μουσικές της τις έχω στα αυτιά μου από την ώρα μηδέν, από τις πρώτες νότες της έμπνευσής της. Μέχρι οι νότες να γίνουν μελωδίες, οι μελωδίες ενορχήστρωση και η έμπνευση να ολοκληρώσει το έργο της, η Ευανθία δουλεύει ήσυχα, αθόρυβα, ήρεμα, με σιγουριά για το αποτέλεσμα, με αυτή τη σπάνια και δύσκολη πειθαρχία που ξεχωρίζει τους καλλιτέχνες και στη δημιουργία και στη ζωή. Σκορπιός με χαίτη λιονταριού, καλλιτέχνες με όραμα στη διαπάσών, άνθρωπος με πίστη De profundis, η Ευανθία μεταξύ μουσικής και ζωής δεν κάνει βόλτες στο λάιφσταιλ, δεν αγωνιά για ένα κλικ, δεν ανησυχεί για την επιτυχία. Μεταξύ μουσικής και ζωής μόνο η αλήθεια χωράει, κι αυτή μοιράζεται με τους δικούς της ανθρώπους και το κοινό της επί σκηνής. Όσο πιο κοντινός σου είναι κάποιος άνθρωπος τόσο καλά νομίζεις ότι τον ξέρεις, όσες ατέλειωτες κουβέντες κι αν έχεις κάνει, πάντα υπάρχουν απαντήσεις που δεν έχουν δοθεί, ερωτήσεις που δεν έχουν γίνει, σκέψεις που δεν έχουν ειπωθεί. Ανοίγω το τετράδιό μου και γράφω, ανοίγει την καρδιά της και λέει, τα υπόλοιπα μια κουβέντα σε χίλιες λέξεις μέσα από μια φιλία 30 χρόνων.

ΕΥΑΝΘΙΑ
ΡΕΜΠΟΥΤΣΙΚΑ

Σκορπιός με χαίτη λιονταριού

Της ΑΓΑΠΗΣ ΤΣΑΚΠΙΝΟΓΛΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τι μέλλον μπορεί να έχει μια χώρα όταν το μεγαλύτερο όραμα του λαού της είναι η επιβίωση; Τι μέλλον μπορεί να έχει ο πολιτισμός; Το μέλλον μιας χώρας εξαρτάται από τον πολιτισμό της που είναι το Α και το Ω. Αν ο πολιτισμός της διαλυθεί δεν υπάρχει μέλλον. Ακόμα κι αν τίθεται θέμα επιβίωσης, πρέπει να μην κάνουμε εκπώσεις στη ζωή μας. Δεν μπορώ το σε «δουλειά να βρισκόμαστε», δηλαδή πάρα πολλοί σε εποχές όπως η σημερινή της κρίσης, αντί να χτίσουν ένα καλύτερο μέλλον ασχολούνται με τα ευτελή και δεν επενδύουν στην ουσία και την αληθινή δημιουργία.

Υπάρχει αξιοκρατία; Υπάρχει δικαιοσύνη; Όλα κινούνται ανάλογα με τα συμφέροντα και τις κλίκες και έτσι στην πορεία χάνονται και η δικαιοσύνη και η αξιοκρατία.

Υπάρχουν ίσες ευκαιρίες για όσους είναι έξω από το κοπάδι; Δεν το νομίζω, όμως αυτό δεν πρέπει να μας σταματά από το να κάνουμε αυτό που αγαπάμε πραγματικά. Τα πράγματα λειτουργούν πια πολύ διαφορετικά. Άνθρωποι που κάποτε μπορεί να είχαν σεβασμό και μια αξία στη ζωή, παρασυρμένοι είτε από την κρίση είτε από την προβολή τους είτε από τον εγωκεντρισμό τους ή τα κόμπλεξ τους μπορεί να θρέψουν τέρατα για αξίες και οι κανονικές αξίες να μην έχουν αυτή την ευκαιρία...

Ταξίδεψες στην Ελλάδα παντού, βραβέυτηκες, γέμισες τη βιβλιοθήκη σου τιμητικές διακρίσεις... Σε τίμησε ποτέ αυτή η χώρα με τη σειρά της καλώντας τη μουσική σου να γεμίσει σημαντικούς χώρους; Είναι σπουδαίο να σε τιμά η χώρα σου και να αναγνωρίζει το έργο σου, αλλά για μένα το κοινό που έρχεται στις συναυλίες και με παρακολουθεί είναι η πιο

τιμητική διάκριση που μπορώ να έχω. Θα ήθελα να υπάρχει αξιοκρατία και να μην αντιμετωπίζω κάποια εμπόδια, όπως και άλλοι καλλιτέχνες.

Είσαι αποστασιοποιημένη, πλήρως αδιάφορη και δεν συμμετέχεις ούτε στο ελάχιστο στο κοινωνικό γίγνεσθαι της πόλης. Περνώντας από το ταμείο του πολιτισμού πληρώνεις ακριβά; Και βέβαια. Είναι επιλογή μου αυτή, γιατί η δουλειά μου δεν χρειάζεται το κοινωνικό γίγνεσθαι. Σαφώς χρειάζεται η προβολή του έργου μας για να ενημερώνεται το κοινό, όμως αυτό δεν είναι αυτοσκοπός. Ο καθένας είναι ελεύθερος να επιλέξει τον τρόπο προβολής του. Ξέρω ένα πράγμα, σε όλα υπάρχει ένα όριο και αξιοπρέπεια, αν αυτό χαθεί, χάνεται η ουσία και η προσωπικότητά μας. Για παράδειγμα, έχω δει με τους αγκώνες να σπρώχνουν σε πρεμιέρες σημαντικούς ανθρώπους για να προωθήσουν κάποιον του λάιφσταιλ, εκεί δεν είναι μόνο η μοιρασιά κάτω από το τραπέζι αλλά είναι επίπεδο παιδείας και πολιτισμού. Η ιδιωτική τηλεόραση έπαιξε μεγάλο ρόλο στη ζωή μας, αρνητικό ως προς τη διαμόρφωση της κοινωνικής μας ζωής. Όσον αφορά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχω επιλέξει να ενημερώνω μόνο για ό,τι αφορά τις επαγγελματικές μου υποχρεώσεις στην επίσημη σελίδα και στις προσωπικές να μοιράζομαι φωτογραφίες και μελωδίες που αγαπώ. Δεν μου αρέσει αυτό που βλέπω γύρω μου, να είναι συνδεδεμένες οι ζωές μας σε ένα live timeline, ακόμα χειρότερα να εξαρτώνται από αυτό.

Τι μπορεί να κάνει κανείς, όταν πλημμυρίζεται από σκουπίδια που όχι μόνο έχουν λόγο και βήμα αλλά και εξουσία; Ή θα πρέπει να αδιαφορήσει και να τους κάνει αόρατους ή να προσπαθήσει μέσα από καλούς συνεργάτες και ομάδες να παράγει συνέχεια με αγάπη και προσπάθεια για ένα έργο, αλλά πάντα σε όλα αυτά χρειάζεται

πολύς κόπος αφού τα σκουπίδια στην εποχή μας είναι περισσότερα από ποτέ. Πρέπει να είμαστε μαχητές για ένα καλύτερο μέλλον για εμάς και τα παιδιά μας.

Πόσο δύσκολο είναι να μην προδίδεις τον ηθικό σου κώδικα; Γιατί να είναι δύσκολο; Για μένα δεν είναι. Αν και οι προκλήσεις είναι μεγάλες χρειάζεται δύναμη ψυχής. Μπορεί να παρασυρθείς σε καταστάσεις και γεγονότα άσχημα πρώτα για εσένα τον ίδιο. Και τα παραδείγματα είναι πολλά ακόμα και από ανθρώπους που γνωρίζω και φίλους που αγαπώ.

Έχεις δύο παιδιά, μια κόρη κι έναν γιο που από μικρά είχαν την πάστα του καλού παιδιού. Μεγαλώνοντας με δύο γονείς καλλιτέχνες, με μια κοσμοθεωρία σαν τη δική σας, πώς μπαίνουν στο ρινγκ της ζωής; Είναι και οι δύο προσωπικότητες αυτόνομες, με όνειρα ο καθένας στον τομέα και τη ζωή του. Νομίζω πως τους δώσαμε όσα περισσότερα εφόδια μπορούσαμε και μια κοσμοθεωρία για να χτίσουν επάνω της τις δικές τους ιδέες, τις δικές τους ζωές.

Η κρίση πόσο επηρέασε τη μουσική; Εβγαλε τον καλό της εαυτό ή λοξοδρόμησε προς την ευκολία; Η μουσική έχει πάντα τον ίδιο εαυτό. Οι άνθρωποι χαράζουν τον δρόμο της, σε εποχές κρίσης, ένθεν κακειθεν και οι μουσικοί και το κοινό οφείλουν να στέκονται στο ύψος των περιστάσεων μέσα από ώριμες και συνειδητοποιημένες επιλογές.

Ποιον ή ποιους μουσικούς θαυμάζεις; (και σε διεθνές επίπεδο) Πάντα θαύμαζα τον Μάνο Χατζηδάκι, τον οποίο γνώριζα και προσωπικά, τον Nino Rota, τον Maurice Jarre, τους συνθέτες που έγραψαν μεγάλες μουσικές –soundtracks– για μεγάλες ταινίες.

Για ποιον τραγουδιστή θα ήθελες να γράψεις μουσική; Η στιγμή τα αποφασίζει αυτά και έτσι προχωρώ πάντα στη δουλειά μου.

Ποια είναι τα επόμενά σου σχέδια; Σχέδια υ-

πάρχουν πολλά, όταν ολοκληρωθούν θα τα μοιραστούμε. Προς το παρόν αυτό που μπορώ να πω είναι ότι προετοιμάζω τις καλοκαιρινές μου συναυλίες σε όλη την Ελλάδα, και ότι σε λίγες μέρες ολοκληρώνεται η ηχογράφιση με τραγούδια σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου που θα τα ερμηνεύσει ο Πύργος Περρής.

Κάνεις πειραματισμούς με καινούργια πρόσωπα ή προτιμάς να έχεις σταθερούς συνεργάτες; Μου αρέσει να έχω σταθερούς συνεργάτες, κι έτσι πορεύομαι, πάντα όμως στο σχήμα υπάρχει θέση για κάποιον με ιδιαίτερο χόχρωμα που με συγκινεί.

Θα ήθελες να φύγεις από την Ελλάδα και να ανοίξεις τα φτερά σου εκτός; Πολλές φορές φεύγω από την Ελλάδα, το τελευταίο όμως διάστημα υπάρχουν προτάσεις, τις σκέφτομαι σοβαρά, και ίσως χρειαστεί να μένω μεγαλύτερα διαστήματα στο εξωτερικό. Κι αυτό το θέλω πολύ.

Τι σου αρέσει πιο πολύ; Να γράφεις τραγούδια ή μουσικές για ταινίες/παραστάσεις; Μου αρέσει να γράφω μουσικές για ταινίες και μέσα από αυτές να ξεπηδάνε τραγούδια.

Πόσο σημαντικός είναι ο στίχος; Συμμετέχεις, τον παραγγέλνεις, πώς ακριβώς συμβαίνει; Ο στίχος, η μουσική ο ερμηνευτής είναι μια πλεξούδα για μένα. Μόνο έτσι το αποτέλεσμα είναι σημαντικό. Συνήθως δίνω τις μουσικές στον στιχουργό, συνεργαζόμαστε στενά, μου αρέσει να εμπνέεται ελεύθερα, ντύνοντας με τον δικό του τρόπο τη μουσική μου.

Τι κάνεις όταν δεν έχεις τίποτα να σκεφτείς; Θα απολαύσω αυτό που δεν έχω τίποτα να σκεφτώ και μετά θα κάνω αυτό που πρέπει, να σκεφτώ καινούργια και δημιουργικά πράγματα.

Πώς θα πέρναγες τον χρόνο σου, αν ήταν όλος δικός σου; Ο χρόνος για μένα έχει μεγάλη αξία στη ζωή μου και δεν θέλω να τον σπαταλώ χωρίς λόγο και αφορμή. Τα τελευταία χρόνια ο χρόνος είναι όλος δικός μου και είμαι ευτυχής

γι' αυτό. Θέλω να τον ζω με πράγματα και καταστάσεις που με ευχαριστούν. Να ζωγραφίζω, να φωτογραφίζω, να γράφω μικρά ποιήματα, να διαβάζω, να κάνω βόλτες και να συζητώ με τον αγαπημένο μου, να γράφω τη μουσική μου, να βρίσκομαι με αξιόλογους φίλους και ανθρώπους που έχουν κάτι να μου πουν. Μου αρέσει πολύ να μαγειρεύω και να βρίσκομαι όσο περισσότερο μπορούμε με τα παιδιά μου στο σπίτι και να τρώμε μαζί με ωραίες κουβέντες, να ταξιδεύω και να χαμογελώ τα πρωινά της καινούργιας μέρας μου.

Τι σου δίνει χαρά; Η χαρά των παιδιών μου, η χαρά των φίλων μου είναι και δική μου χαρά. Μια διάκριση, ένα επίτευγμα ενός ανθρώπου στον κόσμο πάντα με επηρεάζει και με γεμίζει ελπίδα και χαρά.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό; Μου αρέσει να μαγειρεύω και να δημιουργώ καινούργιες συνταγές πάνω σε αγαπημένα φαγητά, ποτέ δεν κάνω τα ίδια πράγματα, πειραματίζομαι με τις γεύσεις. Λατρεύω την τηγανητή πατάτα με φρέτα.

Η καριέρα ή η ζωή είναι μεγαλύτερο στοίχημα; Και τα δύο, γιατί τουλάχιστον για μένα είναι αλληλένδετα. Σαν μάνα, σαν εργαζόμενη μουσικός, σαν σύντροφος, όλα ήταν και παραμένουν ένα μεγάλο στοίχημα για να τα καταφέρω όπως ακριβώς με εκφράζουν.

Πώς θα ήθελες να είναι το αύριο; Πάντα λέμε να έχουμε ένα καλύτερο αύριο, υπάρχουν πολλά πράγματα που θα ήθελα όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά και για τον πλανήτη αφού ανήκουμε στον ίδιο κόσμο. Ένα αύριο χωρίς βία, πολέμους, παιδιά δυστυχισμένα και πεινασμένα.

Εμπιστεύεσαι τους ανθρώπους; Θέλω να τους εμπιστευόμαι, πραγματικά το θέλω. Αλλά η ζωή μου έχει μάθει, και σε μεγάλη ηλικία, να προσέχω. Τόσο απλά.

Η μεγαλύτερη αξία ενός ανθρώπου; Είναι το σύνολο των αρετών που δίνει αξία σε έναν άνθρωπο. Να έχει σεβασμό και εκτίμηση, να είναι δίκαιος, να συγχωρεί γιατί μόνο έτσι μπορείς να

προχωρήσεις στη ζωή σου.

Η μεγαλύτερη τοξικότητα; Το ψέμα, η αχαριστία, το πισώπλατο χτύπημα. Να ζεις με κάποιον άνθρωπο νομίζοντας πως ζεις σε μια αληθινή σχέση, που όμως αποδεικνύεται ψεύτικη. Το συμφύρον δυστυχώς δημιουργεί τέτοιες σχέσεις.

Ένα χρόνο πριν σου είχα πει γιατί δεν γράφεις για τον Αντώνη Ρέμο, μόλις είχα ακούσει ένα σιντί του που μου άρεσε πολύ. Δεν πήρα ποτέ απάντηση. Κάθε πράγμα έρχεται στην ώρα του, για κάποιο λόγο δεν έγινε και ίσως να γίνει.

Τι είναι ευτυχία; Προσπαθώ κάθε μέρα να είμαι κοντά της, θέλει προσπάθεια και αγώνα, θέλει να ξέρει τι ζητάς, είναι φλασιές μέσα στη ζωή μας. Ποτέ δεν μου έχει τύχει για μεγάλη περίοδο να είμαι ευτυχισμένη, μονάχα στιγμές.

Όταν προσεύχεσαι, τι αναζητάς; Την αλήθεια, τη λύτρωση, την αγαλλίαση.

Έχεις φίλους πραγματικούς; Ήμουν τυχερή στη ζωή μου όσον αφορά τις φιλίες μου, διατηρώ φίλους για μια ολόκληρη ζωή.

Πέφτοντας να κοιμηθείς τι όνειρο θες να δεις; Συνήθως πριν κοιμηθώ ή διαβάζω ή γράφω, βλέπω μια ευχάριστη ταινία για να ονειρευτώ πράγματα που θα με κάνουν χαρούμενη. Γιατί όσες φορές έχει γίνει το αντίθετο, ο ύπνος μου ήταν δύσκολος και εφιαλτικός.

Ξέρω πόσο σημαντικός ήταν ο πατέρας σου για σένα. Αν μπορούσες να τον δεις τι θα του έλεγες; Θα του μιλούσα σαν να ήμουν ένα ξενιτεμένο παιδί που έμεινε μόνο στη ζωή του και θα του έλεγα όσα έζησα χωρίς αυτόν.

Τι είναι η έμπνευση και από πού έρχεται; Η έμπνευση τελικά είναι κάτι προσωπικό για τον κάθε δημιουργό. Μπορεί να επηρεάζομαι και να εισηπράττω εικόνες και ιστορίες από τη ζωή, αλλά η έμπνευση είναι ένας προσωπικός διάλογος με τον εαυτό μου. **A**

INFO
Στις 15 & 16 Απριλίου
με το κόκκινο βιολί
της να παίρνει φωτιά
θα γεμίσει το Παλλάς
με χτύπους καρδιάς
και μουσικές που δεν
έχουν σύνορα

Στα χέρια μου φτάνει ένας φάκελος. Είναι όλος μπλε γιατί γεμίζει από θάλασσα και ουρανό. Στο κέντρο ένας άνθρωπος τη στιγμή που ακουμπάει με τα ακροδάχτυλα την επιφάνεια του νερού. Η στιγμή πριν βυθιστεί στη βουτιά. Ο φάκελος γράφει «Chimera». Με μικρότερη γραμματοσειρά από κάτω: δεντρολίβανο και μαστίχα. Σοκολάτα με 60% κακάο. Ανοίγω τον φάκελο για να βρω τη σοκολάτα τυλιγμένη σε κάτι που μοιάζει με επιστολόχαρτο. Μυρίζει υπέροχα. Είναι μία μόνο από τις πολλές (και πολύ καλλιτεχνικές) σοκολάτες που φτιάχνει ο Γιώργος Ζαρζώνης.

Ο Γιώργος Ζαρζώνης δουλεύει ως φωτογράφος όλη τη ζωή. Σοκολατοποιός αποφάσισε να γίνει μετά από ένα ταξίδι στην Κούβα. Εκεί είδε για πρώτη φορά την επεξεργασία της ωμής σοκολάτας. «Ήταν σε ένα εργοστάσιο σοκολάτας που είχε εγκαινιάσει ο Τσε Γκεβάρα το 1967», λέει. «Όταν είδα τους ανθρώπους εκεί να φτιάχνουν σοκολάτα, μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Σκέφτηκα αμέσως να κάνω ένα μαγαζί και να σερβίρω γνήσια σοκολάτα. Ταξίδεψα σε όλη την Ευρώπη για να δω πώς λειτουργούν τα καταστήματα του είδους, στο Παρίσι μόνο πήγα σε 13 σοκολατερί. Δεν έκανα τίποτα άλλο από το να πίνω από το πρωί μέχρι το βράδυ σοκολάτα». Όταν επέστρεψε στην έδρα του, στη Θεσσαλονίκη, άνοιξε τη δικιά του σοκολατερί με χειροποίητες σοκολάτες. Την ονόμασε «One Sweet Day». Υπήρχαν μέρες που στο «One Sweet Day» έλιωναν ταυτόχρονα 24 κιλά σοκολάτας. Μαζί, ο Γιώργος άρχισε να κάνει και σοκολατάκια. Τα σοκολατάκια έγιναν μπάρες σοκολάτας και κάπως έτσι οι σοκολάτες Coccoowa δεν άργησαν να γεννηθούν.

Ανάμεσα στις 12 σοκολάτες του Γιώργου δεν θα βρεις ούτε μία να σου θυμίζει κάτι. Αντίθετα, θα ανακαλύψεις σοκολάτα με καπνιστό ρούμι, με τσάι macha, με ψημένους κόκκους καφέ, με καραμέλα και maca, με λεμονόχορτο και μέλι, με δεντρολίβανο και μαστίχα, με κονιάκ, με μεξικάνικα μπαχαρικά, με cranberry και σπόρους chia, ακόμα και με βανίλια και... πατατάκια! «Αυτό που με ενδιαφέρει είναι να δείξω στον κόσμο καινούργια παιχνίδια σοκολάτας», λέει ο Γιώργος και μου προσφέρει ένα σοκολατάκι που κρύβει στην καρδιά του έναν κόκκο καφέ Arabica. «Προς το παρόν έχουμε αυτές τις 12 σοκολάτες, στο μυαλό μου όμως έχουν δημιουργηθεί ακόμα 20. Ποτέ δεν είδα τη σοκολάτα σαν γλύκισμα, αλλά σαν όπλο για τη διατροφή μας. Με βοήθεια από το πρόγραμμα "Ερευνών/δημιουργών/καινοτομώ" και σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, θα παρουσιάσουμε νέα προϊόντα που συνδυάζουν τα εκχυλίσματα φαρμακευτικών φυτών με τη σοκολάτα. Επίσης η σειρά "Black Honey" αντικαθιστά τη ζάχαρη με μέλι Σιθωνίας και βάζει στο παιχνίδι σχεδόν όλα τα βότανα της ελληνικής γης, δημιουργώντας μια εντελώς μεσογειακή σοκολάτα!». Εκτός από το παιχνίδι των συνδυασμών, το δυνατό σημείο της Coccoowa είναι πως πρόκειται για φρέσκια σοκολάτα. Αυτό σημαίνει ότι όλες ετοιμάζονται τη στιγμή της παραγωγής. Οι τιμές τους ξεκινούν από €3,30, φτάνουν μέχρι τα €3,90 και μπορείτε να τις βρείτε μέσα από το ηλεκτρονικό κατάστημα του Coccoowa (www.coccoowa.com) αλλά και σε επιλεγμένα καταστήματα. Επίσης, στην 3η Gourmet έκθεση Θεσσαλονίκης, που πραγματοποιήθηκε στο Λιμάνι Θεσσαλονίκης 6-8 Απριλίου, κέρδισαν (ανάμεσα σε 300 προϊόντα) Χρυσό βραβείο στην καινοτομία, Χρυσό βραβείο στο packaging και το βραβείο Κοινού.

Με 25 χρόνια θητεία σε δεκάδες περιοδικά και μετά από 50 φωτογραφικά λευκώματα και οδηγούς, ο Γιώργος ήταν επόμενο να μην αφήσει τις σοκολάτες του σε τυχαίο περιτύλιγμα. Κάθε σοκολάτα μπαίνει σε φάκελο που απεικονίζει μια φωτογραφία του. «Μια φωτογραφία που σε ανύπιοπο χρόνο τραβήχτηκε για τη σοκολάτα που συνοδεύει σήμερα. Για μένα η σοκολάτα δεν είναι απλά σοκολάτα. Είναι τέχνη και έρωτας, όπως ακριβώς και η φωτογραφία. Πιστεύω ότι κάθε συσκευασία πρέπει να αντανακλά το περιεχόμενό της», λέει κλείνοντας το μάτι. Μέχρι να βρει τη συσκευασία που της ταιριάζει, κάθε σοκολάτα τυλίγεται σε λαδόκολλα (πιο φιλική προς το περιβάλλον από το αλουμινόχαρτο) και διπλώνεται με τέτοιο τρόπο ώστε θυμίζει γράμμα. Έτσι, κάθε φορά που ανοίγεις μια Coccoowa, νιώθεις σαν να έχεις μόλις λάβει μια επιστολή σοκολάτας. **Α**

* Μανδραγόρας, Δημ. Γούναρη 14, Πειραιάς, 2104172961
Πεντελικόν, Α. Πεντέλης 144, Βριλήσσια, 2106095526
Choureal, Ερμού 18 & Διομείας 2, 2103317883

Γιώργος Ζαρζώνης

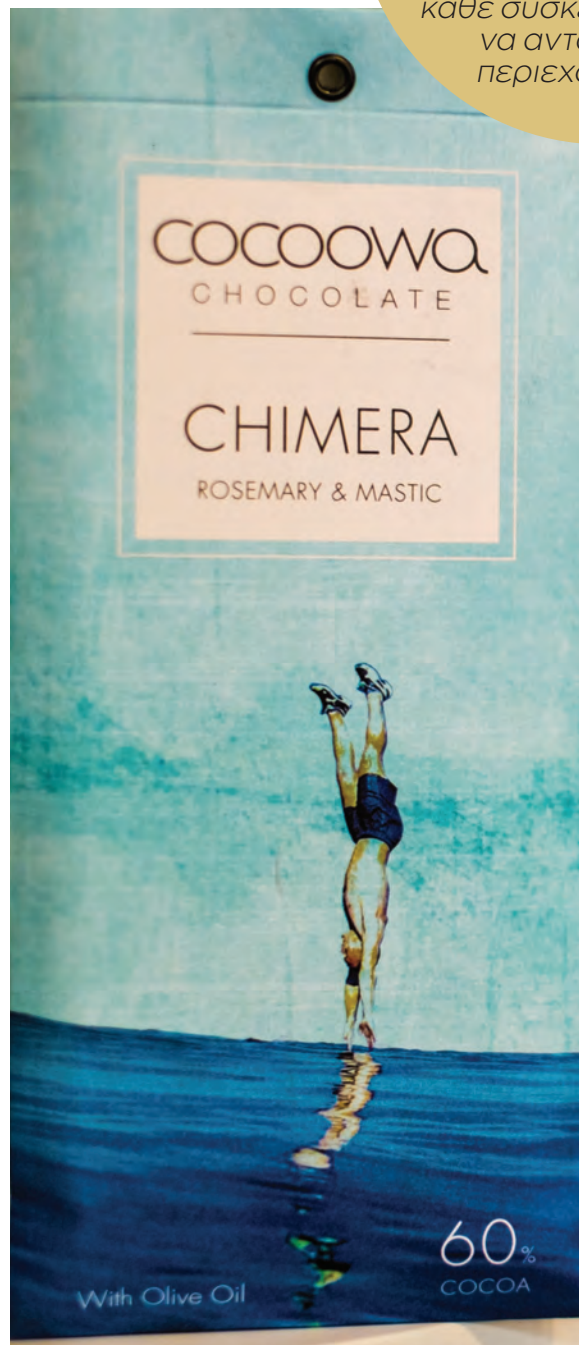
Ο φωτογράφος που έγινε ο τέλειος σοκολατοποιός

Οι σοκολάτες **Coccoowa** μόλις σάρωσαν τα βραβεία στην 3η Gourmet έκθεση Θεσσαλονίκης κερδίζοντας το Χρυσό στην καινοτομία, το Χρυσό στο packaging και το βραβείο Κοινού

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Μια φωτογραφία που τραβήχτηκε σε ανύποπτο χρόνο για τη σοκολάτα που συνοδεύει σήμερα. Για μένα η σοκολάτα δεν είναι απλά σοκολάτα. Είναι τέχνη και έρωτας, όπως ακριβώς και η φωτογραφία. Έτσι, πιστεύω ότι κάθε συσκευασία πρέπει να αντανakλά το περιεχόμενό της.

**Τα
πάντα
για το**

Π

α

ν

κ

ρ

ά

τ

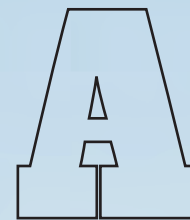
ι

Η Έλενα Ντάκουλα,
γέννημα θρέμμα, γράφει για
την αγαπημένη της γειτονιά
και την ιστορία της

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Πάμε πάλι στο Παγκράτι
που 'ναι οι δρόμοι του γεμάτοι
με χαρούμενες φωνές την Κυριακή...

υτοί οι τρεις στίχοι
από το «Φιλντισένιο
καραβάκι», με την υ-
πέροχη μουσική του
Μάνου Χατζηδάκη,
μας προδιαθέτουν για
μία βόλτα σ' αυτή την

όμορφη, ιστορική αστική συνοικία, η
οποία εδώ και μερικά χρόνια ζει μία
από τις καλύτερές της φάσεις.

Ζω στο Παγκράτι από μωρό. Το πατρικό
του πατέρα μου ήταν μία μονοκατοικία
στην οδό Τιμοθέου, με αυλή και ένα τε-
ράστιο πεύκο στη μέση. Όταν δόθηκε
για αντιπαροχή, όλη η γειτονιά έκλαψε
το δένδρο που κόπηκε. Της μητέρας μου
ένα δωρόφο της δεκαετίας του 1930
αντιστάθηκε στη μόδα της αντιπαροχής
και βρίσκεται ακόμη στη γωνία Μάνου &
Υμηπτού, για να θυμίζει πώς ήταν πολλά
χρόνια πριν αυτή η γειτονιά.

Το Παγκράτι, ζωντανό, πολύπλευρο,
πολυσυλλεκτικό, γοπευτικό, ανα-
πτύχθηκε και εξελίχθηκε σε μία από
τις περιζήτητες συνοικίες της Αθήνας,
ιδανικό τόπο για διαβίωση και για ε-
ναλλακτικού τύπου διασκέδαση, αλλά
και σε περιοχή με ιδιαίτερο πολιτιστικό
ενδιαφέρον.

Από αρχές Οκτωβρίου, το Παγκράτι θα
καταλάβει ακόμη πιο περιοπτη θέση
στον πολιτιστικό χάρτη της πόλης με το
νέο, εξαιρετικό μουσείο μοντέρνας και
σύγχρονης τέχνης, το «Ίδρυμα Βασίλη
και Ελίζας Γουλανδρή», να ανοίγει τις
πόρτες του στην οδό Ερατοσθένους 12.
Το πλεονέκτημα της αθηναϊκής αστι-
κής αυτής γειτονιάς, εκτός των άλλων,

είναι η μικρή απόσταση από το κέντρο, όπως φάνηκε άλλωστε από τους τουρίστες του airbnb που το κατακλύζουν. Μουσεία, πάρκα, μνημεία, βιβλιοθήκες και επιστημονικά ιδρύματα έχουν πλέον διεθνή φήμη. Σε ένα ανακαινισμένο, διώροφο νεοκλασικό, επί της οδού Τιμάρχου 3, η οποία παλιά ήταν αδιέξοδος, είναι εδώ και δύο χρόνια περίπου, η καινούργια πολιτιστική «εστία» του Παγκρατίου, αφού εδώ στεγάστηκε το «Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών» του διεθνούς φήμης Αμερικανικού Πανεπιστημίου Πρίστον, το οποίο έψαχνε χώρο για το παράρτημά του στην Αθήνα, ένα κέντρο ερευνών και μελέτης του ελληνικού πολιτισμού.

Πυκνοκατοικημένη περιοχή, λόγω της γειτνίασης με το κέντρο, άρχισε ν' αναπτύσσεται κατά τον μεσοπόλεμο, με κορύφωση την περίοδο 1950-1970, παρουσιάζοντας μία ενδιαφέρουσα κοινωνική διαστρώματωση, η οποία αποτυπώνεται στις γειτονιές και τις διαφοροποιεί μεταξύ τους. Κοντά στο Καλλιμάρμαρο, στο ξενοδοχείο Χίλτον, στις λεωφόρους Βασιλέως Γεωργίου Β' και Βασιλέως Κωνσταντίνου, συγκεντρώνονταν τα πιο υψηλά κοινωνικά στρώματα, ενώ στις γειτονιές που συνορεύουν με την Καισαριανή ή τον Βύρωνα, τα πιο χαμηλά.

Τα χρόνια της κρίσης αποδείχθηκαν «ευεργετικά» για το Παγκράτι. Ο κόσμος άρχισε να κυκλοφορεί και να δραστηριοποιείται πολύ στη γειτονιά. Οι μεγάλοι την ξαναερωτεύτηκαν, οι νέοι γοητεύτηκαν από την κουλτούρα και την αύρα της και όλοι μαζί ένιωσαν την ανάγκη να τη στηρίξουν και το έκαναν, αναζωπυρώνοντας την παλιά αίγλη της συνοικίας.

Ο Φοίβος Δεληβοριάς μας στέλνει το νέο του τραγούδι για το Παγκράτι

Φοίβο, γιατί Παγκράτι και γιατί ο τίτλος «Μόνο ψέματα»; Μένω στο Παγκράτι από το 2003, όταν ακόμα ήξεραν λίγοι ότι είναι μέρος για αιφνίδιες νυχτερινές εξόδους που έπονται ή προηγούνται κάποιου ψέματος ζωτικού, γεμάτου αγάπη. Τώρα το ξέρουν πολλοί. Όλοι οι άνθρωποι που ζουν τη νύχτα έρχονται και μετακομίζουν στο Παγκράτι. Και κάθε βράδυ ζουν μια εποποιία βασισμένοι στο δικό τους ψέμα ο καθένας. Δικό τους το τραγούδι – και θα βγω απόψε να τους βρω.

«Μόνο ψέματα»
Στίχοι, μουσική: Φοίβος Δεληβοριάς //
Video: Δημήτρης Μακρής // Συμμετέχει η Νεφέλη Φασούλη

Δεν υπάρχει λόγος να υποφέρω
Ούτε καν να προφέρω
Το όνομά σου εδώ
Κάποιος έφτιαξε στη γη το Παγκράτι
Και δεν έκλεισα μάτι
Από κείνη τη μέρα εγώ
Το air condition στους 16 ν' ανοίξεις
Προτιμώ να το πνίξεις
Αυτό που νιώθεις κι εσύ
Βγες και πάρε απ' τη Βαρνάβα τοιγάρα
Μάθε λίγη κιθάρα
Μα ποτέ μην αγγίξεις το Σι

Πες ψέματα
Πες μου ψέματα
Πες ό,τι ψέμα μπορείς
Πες μου ψέματα
Μόνο ψέματα
Και βγες κάποιον άλλον να βρεις

Δεν υπάρχει λόγος για υποσχέσεις
Όταν θες να πονέσεις
Τα χέρια μου θα βρίσκονται εκεί
Βρες σειρές μ' αυτοτελή επεισόδια
Βάλ' το αμέσως στα πόδια
Αν υπάρχει δεδομένη πλοκή
Δες τον πρώτο και το δεύτερο κύκλο
Αλλά μη δεις τον τρίτο
Και αγνόησε όποιον λέει να τον δεις
Είμαι μόνος μου όλη νύχτα στο Cίao
Και εσένα κοιτώ
Σ' έναν πρόην σου να παλινωδείς

Μα λες ψέματα
Πες του ψέματα
Πες ό,τι ψέμα μπορείς
Πες του ψέματα
Μόνο ψέματα
Και έλα μετά να με βρεις

Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσω
Περπατάω προς τα πίσω
Και βρίσκω το μεγάλο κοινό
Όπως κάθε homo sapiens που ξέρω
Για να τα καταφέρω
Σκοτώνω το μισό μου εαυτό
Φτιάχνω τoστ, πορτοκαλάδα κι εσπρέσο
Ξέρω πως θα πονέσω
Αν σπάσω τον κύκλο αυτό
Άμα βγούμε μ' ανοιχτή τη σκεπή μου
Και σε κάνω δική μου
Και θελήσω να πω «σ'αγαπώ»

Θα πω ψέματα
Θα πω ψέματα
Θα πω ό,τι ψέμα μπορώ
Θα πω ψέματα
Μόνο ψέματα
Και μετά κάπου αλλού θα τα πω

Δεν υπάρχει λόγος για φασαρίες
Μαζευτείτε οι κυρίες
Και φτιάξτε μια ΜΚΟ
Βάψτε μοβ τα κουρασμένα μπαλκόνια
Και αλλάξτε σεντόνια
Σε κάθε κρεβάτι στενό
Το'χω νιώσει αυτό που πάω να νιώσω
Και θα το μετανιώσω
Μα είναι ήδη αργά
Ξημερώνει κι όλοι σπitiα γυρίζουν
Μελωδίες ψιθυρίζουν
Και πέφτουν κοιμούνται μετά

Λένε ψέματα
Λένε ψέματα
Λένε ό,τι ψέμα μπορούν
Λένε ψέματα
Μόνο ψέματα
Και βγαίνουν μετά να μας βρουν

Θέατρο στο Άλσος

Πνεύμονας της περιοχής είναι το **Άλσος Παγκρατίου**, έκτασης 30 στρεμμάτων, το οποίο δενδροφυτεύτηκε το 1908 με πρωτοβουλία της Βασίλισσας Σοφίας. Ποιος μπορεί σήμερα να φανταστεί ότι γύρω στο 1930 στο άλσος έβοσκαν κατοικία τα οποία μάλιστα έτρωγαν τα φυτά από το φυτώριο με θάμνους και δένδρα, που είχε φτιάξει εκεί η «Φιλοδοσική Εταιρεία», με σκοπό να τα μεταφυτεύσει αργότερα σε λόφους των Αθηνών; Ή ότι μέχρι τη γερμανική κατοχή στο άλσος υπήρχε ζωολογικός κήπος και αργότερα τρεις αρκούδες ήταν η μεγάλη ατραξιόν, με δημοσιεύματα της εποχής να παρομοιάζουν με χιούμορ το Παγκράτι με τα Καρπάθια και τα Πυρηναία;

Στα πρώτα χρόνια μετά τον εμφύλιο στο Άλσος λειτουργήσε το ομώνυμο θεατράκι. Τη δεκαετία του '70 το μικρό κηποθέατρο γνώρισε μεγάλες στιγμές δόξας με τις παραστάσεις που έδινε το διάσημο «Ελεύθερο Θέατρο», το οποίο αναβίωσε την επιθεώρηση και ανέδειξε πολλά μετέπειτα αστέρια της θεατρικής σκηνής (Μίρκα Παπακωνσταντίνου, Άννα Παναγιωτοπούλου, Σταμάτης Φασουλής, Μίμης Χρυσomάλλης, Κώστας Αρζόγλου κ.ά.).

Το θέατρο αυτό έχει κλείσει εδώ και πολλά χρόνια, αλλά ένας βράχος του Άλσους, μέρος του τοίχου του μικρού θεάτρου «**skrow theater**» που βρίσκεται λίγο παρακάτω, στην οδό Αρχελάου, αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ του θεατρικού παρελθόντος και του παρόντος. Το θέατρο αυτό, μαζί με τον άλλοτε κινηματογράφο Κόρονετ, το «**Coronet theater**» στην οδό Φρύνης, διεκδικούν, με τις ιδιαίτερες, ποιοτικές και πρωτοποριακές παραστάσεις τους, μία αξιοσημείωτη θέση στον θεατρικό χάρτη της Αθήνας.

Πολύ πιο πριν από το «Ελεύθερο Θέατρο» του Άλσους, ο ποιητής και θεατρικός συγγραφέας Βασίλης Ρώτας, κάτοικος κι αυτός της περιοχής, είχε ιδρύσει το 1930, στην πλατεία Μεσολογγίου, το «Λαϊκό θέατρο Αθηνών», το οποίο έκλεισε επί δικτατορίας του Ι. Μεταξά, το 1937.

Ακόμη νωρίτερα, το 1924, είχε ιδρυθεί στο Παγκράτι ο συνοικιακός θιάσος ο «Θιάσος των Νέων», που στεγάστηκε σ' ένα θερινό θέατρο στην οδό Αστυδάμαντος. Σε παραστάσεις του θιάσου είχε παίξει ο τότε πρωτοεμφανιζόμενος ηθοποιός Μάνος Κατράκης.

Γυρίσματα στο Παγκράτι

Εκτός από τους ανθρώπους του θεάτρου, το Παγκράτι προσέλκυε το ενδιαφέρον παραγωγών ταινιών κινηματογράφου και κοντά στον **Προφήτη Ηλία** έχουν γυριστεί μερικές παλιές ελληνικές ταινίες, όπως «*Ο Μήτρος κι ο Μπτρούσης στην Αθήνα*» (1960) με τον Θ. Βέγγο, «*Οι γυναίκες θέλουν ξύλο*» (1962) με τον Κ. Βουτσά, ο «*Παπατρέχας*» (1966) με τον Θ. Βέγγο και στην πλατεία Μεσολογγίου, το «*Μίνι φούστα και καράτε*» (1966) με τον Γιώργο Πάντζα. Στη δεκαετία του '60 υπήρχαν πάνω από 15 κινηματογράφοι, οι περισσότεροι εκ των οποίων ανήκουν τώρα πια στις αναμνήσεις των μεγαλυτέρων. Κι όμως έμειναν μερικοί, σημεία αναφοράς για την περιοχή, που αντιστέκονται με πίσμα στις δυσκολίες των καιρών και προσπαθούν με ποιοτικές ταινίες να κρατήσουν ζωντανή την παράδοση ετών, όπως το «**Πτι-Παλαί**» στην οδό Ριζάρη, οι θερινοί «**Οάση**», πραγματική όαση ανάμεσα στις πολυκατοικίες της οδού Πρατίνου, ο διατηρητέος «**Λάουρα**», στην οδό Νικηφορίδη, καθώς και το ιστορικό «**Παλάς**» (*Υμηπτού 109*), με την art deco αίθουσα, το οποίο, αδιαλείπτως, «από το 1925, ψυχαγωγεί και τέρπει», λειτουργώντας χειμώνα και καλοκαίρι.

Τα πάντα για το

ΤΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ, ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ, ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΚΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΟΠΩΣ ΦΑΝΗΚΕ ΑΛΛΩΣΤΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ AIRBNB ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΥΝ. ΜΟΥΣΕΙΑ, ΠΑΡΚΑ, ΜΝΗΜΕΙΑ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΕΧΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΔΙΕΘΝΗ ΦΗΜΗ.

Για τρέξιμο στον «καρβουνιάρη»

Οποιος ασπάζεται το «νους υγιής εν σώματι υγιεί» και εκτός από το πνεύμα του θέλει να φροντίσει και το σώμα του, δεν έχει παρά να πάει για τρέξιμο στον «καρβουνιάρη», το στρωμένο με ειδικό χώμα πέταλο, περιμετρικά του Παναθηναϊκού Σταδίου, αγαπημένος τόπος τρέξιματος των αθλούμενων κατοίκων της περιοχής και όχι μόνο (είσοδος από την οδό Αρχιμήδους). Και αν και μόνο η σκέψη φέρνει λαχάνιασμα, αρκεί μία βόλτα εκεί την ώρα της δύσης. Η θέα της Ακρόπολης, μέσα στο λυκόφως είναι ένα θέαμα που δύσκολα ξεχνιέται.

Ανατολικά του Σταδίου, στην κορφή του λόφου του Αρδητού, βρίσκεται, όπως αναφέρεται στον χάρτη, η «θέση τοποθέτησης ιερού πλοίου», ο χώρος όπου έβαζαν οι αρχαίοι το μεγάλο τοποθετημένο σε ρόδες πλοίο που μετέφερε το πέπλο της Αθηνάς, κατά τη διάρκεια των Παναθηναίων.

Οι πλατείες είναι το τοπόσημο του Παγκρατίου

Μπροστά από το «Παλάς» η μικρή πλατεία με το Σιντριβάνι και η οδός Υμηπτού, ο «ναός της γνωριμίας» της περιοχής και ένας από τους πιο εμπορικούς δρόμους του Παγκρατίου, με κάθε λογής μαγαζιά και καφέ-μπαρ. Μπορεί κάποιος να

ισχυριστεί ότι ένας κεντρικός δρόμος, η Ευτυχίδου, το χωρίζει νοητά στη μέση, με την ονομασία «Κάτω Παγκράτι» να έχει δοθεί στην περιοχή γύρω από το τρίγωνο Β. Γεωργίου - Αρχελάου - Σπ. Μερκούρη. Τέτοια σύνορα όμως το Παγκράτι δεν γνωρίζει. Οι πολλές πλατείες είναι το βασικό τοπόσημό του με την κάθε μία να διατηρεί μία αυτονομία και να έχει τα δικά της στέκια, τη δική της ταυτότητα και τους δικούς της φαν, κάθε ηλικίας.

Οι **πλατείες Βαρνάβα και Μεσολογγίου** ανακαινίστηκαν και σήμερα γνωρίζουν μεγάλη άνθηση με νέα στέκια, με άποψη και αισθητική, να εμφανίζονται γύρω απ' αυτές και στους παρακείμενους δρόμους. Η **πλατεία Πλαστήρα**, που δεν δίνει και τόσο όψη πλατείας λόγω μεγέθους και χωροταξίας, ζει εδώ και μερικά χρόνια μεγάλες στιγμές και έγινε γνωστή από τότε που το πρώην γωνιακό μανάβικο (*Αρχιμήδους & Πρόκλου*) μετατράπηκε σ'

ένα από τα πιο πετυχημένα μπαρ της περιοχής, με όνομα που παραπέμπει στο θρυλικό νεοϋορκέζικο ξενοδοχείο, το Chelsea Hotel. Η **πλατεία Προσκόπων**, όμως, κρατάει την πρωτοκαθεδρία. Πήρε το όνομά της από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων (*Πτολεμαίων 1*) αλλά την έκανε διάσημη ο Μάνος Χατζηδάκης, μιας και εκεί βρίσκεται το αγαπημένο του στέκι, ο «*Μαγεμένος Αυλός*». Από το εστιατόριο αυτό περνούσε όλη η καλλιτε-

Η γειτονιά μέσα από τα μαγαζιά και τους κατοίκους της

Αρχιτεκτονικά το Παγκράτι δεν έχει να επιδείξει τον πλούτο μιας άλλης αστικής γειτονιάς, ίσως κάποια εποχή «ανταγωνίστριας του», της Κυψέλης, αλλά ανάμεσα στις παλιές και πιο σύγχρονες πολυκατοικίες, μέσα σε δρομάκια, πεζόδρομους και στενά, ξεπροβάλλουν μικροί θησαυροί, διώροφα προπολεμικά ή μεσοπολεμικά κτίρια, που διατηρούν με την παρουσία τους ζωντανή την αστική αύρα της παλιάς αθηναϊκής συνοικίας. Σ' αυτό βοηθάνε πολύ και τα μικρά μαγαζάκια, τα μανάβικα, τα ψιλικατζήδικα, τα συνοικιακά κομμωτήρια και κουρέια, τα ραφτάδικα, τα ταβερνάκια, τα μαγειρεία, οι vintage επιγραφές πολλών καταστημάτων, οι κλασικοί φούρνοι και τα παραδοσιακά ζαχαροπλαστεία, οι δύο λαϊκές αγορές, και όλα αυτά μαζί συνθέτουν την εικόνα της γειτονιάς που ίσως θυμίζει περασμένες δεκαετίες. Ένα ακόμη στοιχείο της γειτονιάς είναι η αγάπη τους για τα ζώα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και δυσάρεστες εξαιρέσεις. Εκτός από τα σκυλιά τους, φροντίζουν και τις αδέσποτες γάτες, οι οποίες είναι μόλικες και κυκλοφορούν τροφαντές στους πεζόδρομους και τις πλατείες. Υπάρχουν δε σημεία που οι κάτοικοι έχουν στήσει ένα μικρό «γατοξενοδοχείο» όπου αυτές βρίσκουν στέγη, φαγητό και νερό.

Το Παγκράτι προσέλκυσε, από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ανάπτυξής του, το ενδιαφέρον ανθρώπων που πνεύματος και των τεχνών, όπως των Χατζηδάκι, Βάρναλη, Σεφέρη, Βασίλη Ρώτα, Νικηφόρου Βρεττάκου. Αν και δεν ήταν κάτοικοι της περιοχής, ο Α. Παπαδιαμάντης μαζί με τον Μωραϊτίδη πήγαιναν πολύ συχνά στο Παγκράτι για να ψάλλουν στο μικρό **εκκλησάκι του Αγίου Φανουρίου**, το οποίο γνώρισε μεγάλες δόξες στις αρχές του περασμένου αιώνα και σήμερα βρίσκεται χωμένο ανάμεσα σε πολυκατοικίες στον ομώνυμο δρόμο, έχοντας γλιτώσει, χάρη στην κινητοποίηση των κατοίκων, την κατεδάφισή του που είχε αποφασιστεί πριν αρκετά χρόνια.

Χνική και λογοτεχνική αφρόκρεμα της εποχής (Σεφέρης, Ελύτης, Γκάτσος, Λαμπέτη, Καρέζη κ.ά.). Η Πλατεία αυτή ονομάζεται σήμερα και πλατεία «Μάνου Χατζηδάκι». Η πλατεία Προσκόπων, μαζί με την οδό Αρχελάου, έχουν αναδειχθεί τελευταία σε «πιάτσα» καλού φαγητού και ποτού, με πολλά μικρά εστιατόρια, γουστόζικα καφέ και μπαράκια με ωραίες μουσικές. Η περιοχή γίνεται πόλος έλξης για μικρές επιχειρήσεις που

Το εκκλησάκι, το οποίο ανήκει τώρα στη Μονή Αγίου Διονυσίου του Αγίου Όρους, το είχε κτίσει στο κτήμα του ένας από τους πρώτους οικιστές της περιοχής, ο **Γ. Τσαντίλης**. Λέγεται ότι την ημέρα που γιόρταζε ο Άγιος Φανούριος, τον Αύγουστο, ο χώρος καταλαμβάνονταν από πλήθη γυναικών, όλων των ηλικιών, που περίμεναν τον άγιο να τους φανερώσει τον καλό τους.

Ο Μάνος Χατζηδάκις, από τους πιο διάσημους κατοίκους του Παγκρατίου έμενε από το 1936 έως το 1962 στην οδό Μάνου 3. «Όταν έπαιζε πιάνο, σταματάγαμε ό,τι κι αν κάναμε και βγαίναμε στα παράθυρα για να τον ακούσουμε», θυμάται μία κυρία η οποία έμενε τρία σπίτια παρακάτω.

Άλλη emblematic μορφή του Παγκρατίου, ο **Γιώργος Σεφέρης**. Το σπίτι του στην οδό Αγρας 20, θυμίζει αιγιασιονεαγίτικο νησί με τους λευκούς τοίχους και τα μπλε πορτοπαράθυρα. Το σπίτι αυτό γνώρισε μεγάλες δόξες, όταν στα σαλόνια του είχε μαζευτεί όλη η πνευματική αφρόκρεμα της Αθήνας για να υποδεχθεί το βραβείο Νόμπελ που δόθηκε για πρώτη φορά σε Έλληνα. Λέγεται ότι στο σπίτι αυτό μαγνητοφωνήθηκε η περίφημη δήλωση του ποιητή κατά της χούντας, πριν ακριβώς μισό αιώνα (28/3/1969), η οποία μεταδόθηκε από την ελληνική υπηρεσία του BBC, με τεράστια απήχηση σ' όλο τον κόσμο. Κάτοικος του Παγκρατίου και ο ποιητής **Νικηφόρος Βρεττάκος** (1912-1991), ο οποίος έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του σ' έναν ήσυχο παράδρομο της οδού Αστυδάμαντος. Και εδώ πάλι υπάρχει μία πολιτιστική «συνάντηση» και μία συνέχεια, μια και στον ίδιο χώρο βρίσκεται σήμερα η κατοικία του εικαστικού **Σωτήρη Σόρογκα**. Ο **Γιάννης Μόραλης** έμεινε στο Παγκράτι από το 1927 ως το 1937, κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην ΑΣΚΤ, πριν φύγει για τη Ρώμη και το Παρίσι. Δύο μάλιστα έργα του φιλοτεχνημένα το 1934, το «*Λαϊκή Αγορά στο Παγκράτι*» και το «*Στον υπαίθριο φωτογράφο*», είναι επηρεασμένα από τον τότε τόπο διαμονής του. Μερικοί ακόμη από τους «επίωννους» κατοίκους του Παγκρατίου, που δεν βρίσκονται πια στη ζωή, είναι οι μουσικοί & τραγουδιστές Ντέμης Ρούσσος & Λέανδρος Παπαθανασίου

δραστηριοποιούνται στον χώρο των ρούχων, του κοσμηματορ και της χειροτεχνίας. Σε απόσταση αναπνοής, στο τρίγωνο που σχηματίζουν οι οδοί Αρχελάου, Αμύντα και Αρριανού, ακριβώς μπροστά από το καφέ-εστιατόριο «*Musique Cafe*», απέναντι από το καφέ-ουζερί «*Τρίγωνο*» και λίγο μέτρα μακριά από το «*Μαύρο Πρόβατο*», βρίσκεται μία παντελώς άγνωστη πλατεία, η **πλατεία Γεωργίου Ρούγκα**.

Σχολεία & Βιβλιοπωλεία

Εκτός από τις πλατείες, ένας άλλος ζωντανός πυρήνας για μία συνοικία είναι το σχολείο. Και σχολεία στο Παγκράτι υπάρχουν πολλά, μ' ένα από τα πιο ιστορικά της Αθήνας, το **7ο Γ.Ε.Α. Αθηνών**, να βρίσκεται μεταξύ αυτών. Από το 7ο Λύκειο έχουν αποφοιτήσει πολλοί γνωστοί Αθηναίοι, με τον

τέως ΠτΔ, Κάρολο Παπούλια, έναν εξ αυτών. Στο Παγκράτι ήταν και η ιδιωτική Σχολή «**Καλπάκα**» (*Δαμάρεως 40 & Τιμοθέου*), που ιδρύθηκε από τις αδελφές και δασκάλες Αθηνά και Αλεξάνδρα Καλπάκα από το Αϊβαλί, όταν αυτές ήλθαν στην Αθήνα μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Σήμερα, το κτίριο της Σχολής έχει επεκταθεί και στεγάζει το **10ο Επαγγελματικό Λύκειο** της Αθήνας.

Κατά τη διάρκεια της κατοχής μαθήτριες της Σχολής Καλπάκα μαζί με μαθήτριες του 4ου Γυμνασίου Θηλέων αποτέλεσαν τον πυρήνα της οργάνωσης «Λεύτερη νέα» των ανατολικών συνοικιών με επικεφαλής τη Σόνια Γαϊτή (αδελφή του γνωστού ζωγράφου). Ανάμεσά τους ήταν η Άννα Συνοδινού, η Αλέκα Καρούπαλου - Βάκη και αργότερα προσχώρησε και η Ελένη Γλύκατζη - Αρβελέρ.

Για την αντιστασιακή δράση των μαθητριών του Παγκρατίου, τις «*σταρόχρωμες και μαυρομάτες*», είχε εκφράσει τον θαυμασμό του ο συγγραφέας Μενέλαος Λουντέμης στο μυθιστόρημά του «*Της γης οι αντρωμένοι*».

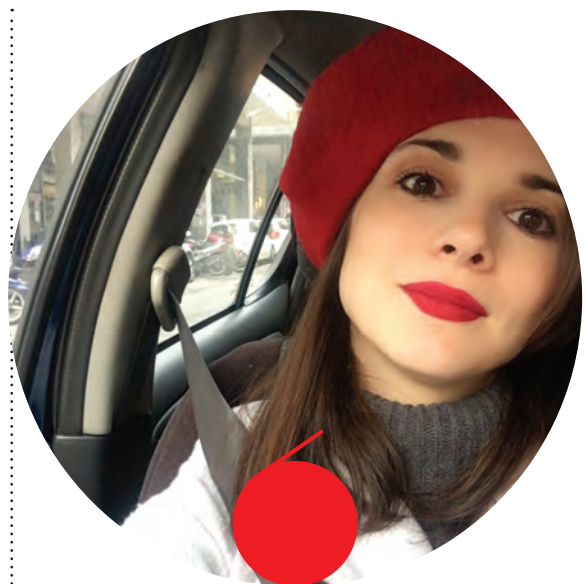
Αλλά και μία μελανή σελίδα της ιστορίας μας λέγεται ότι άρχισε να «γράφεται» σε μία μονοκατοικία που βρισκόταν κοντά στο σημερινό εμπορικό κέντρο Millenium, όπου από το 1965 οι Παττακός, Μακαρέζος, Ρουφογάλης, Παπαδόπουλος έκαναν «ασκήσεις επί χάρτου», ετοιμάζοντας το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967. Και φυσικά από μία τέτοια περιοχή σαν το Παγκράτι, δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι βιβλιόφιλοι και οι «βιβλιοφάγοι», οι οποίοι έχουν βρει δύο εξαιρετικά και ενημερωμένα βιβλιοπωλεία που καλύπτουν πλήρως τις ανάγκες τους, το βιβλιοπωλείο «**Πλειάδες**» στη Σπύρου Μερκούρη και το «**Λεξικοπωλείο**» στη Στασινού, κοντά στην πλατεία Προσκόπων. Χώροι οικείοι και «ζεστοί», τους οποίους η γειτονιά έχει αγκαλιάσει και υποστηρίζει έμπρακτα από την πρώτη στιγμή. Οι δε πετυχημένες εκδηλώσεις και βιβλιοπαρουσιάσεις που οργανώνονται σ' αυτά, προσφέρουν στο ακροατήριο ξεχωριστές, ποιοτικές βραδιές.

(πατέρας της τραγουδίστριας Βίκυ Λέανδρος), ο ζωγράφος Μίνως Αργυράκης, ο κονφερασιέ Γιώργος Οικονομίδης, ο δημοσιογράφος Αλέξανδρος Βέλιος, οι ηθοποιοί Ρίκα Βαγιάνη, Άννα Συνοδινού, ο συνθέτης και στιχουργός Βασίλης Δημητρίου, ο βραβευμένος με Πούλιτζερ φωτορεπόρτερ του πρακτορείου Reuters Γιάννης Μπεχράκης, ο Αντώνης Λάνθιμος, παλαίμαχος, διεθνούς φήμης μπασκετμπολίστας, πατέρας του Γιώργου Λάνθιμου, στον οποίο είχε μεταδώσει την αγάπη του για το μπάσκετ αφού για αρκετά χρόνια ο Γιώργος έπαιζε με την ομάδα του Παγκρατίου. Από μία πολυκατοικία της οδού Υμηττού & Αρρύβου, όπου έμενε για λίγο καιρό, έφυγε νύφη η Ζωή Λάσκαρη, συνοδευόμενη από τον πατέρα της, για να παντρευτεί τον Π. Κουτουμάνο.

Ακόμη και σήμερα το Παγκράτι παραμένει αγαπημένος τόπος κατοικίας ανθρώπων από τους χώρους του πολιτισμού και της πολιτικής, τους οποίους συναντάς σε απλές τους καθημερινές στιγμές, στον δρόμο, στον «ΑΒ», στα μαγαζάκια της πλατείας Προσκόπων ή της οδού Αρχελάου, στο καφενείο του Λουκά. Μερικοί απ' αυτούς είναι ο Γιώργος Παπαστεφάνου, από τις πιο αναγνωρίσιμες ραδιοφωνικές φωνές της Ελλάδας («Καλησπέρα κύριε Εντίσον»), οι ηθοποιοί Θέμις Μπαζάκα, Βάσια Τριφύλλη, Σταύρος Ζαλμάς, Δημήτρης Καταλειφός, Γρηγόρης Βαλτινός, ο σκηνοθέτης/χορογράφος Δημήτρης

Παπαϊωάννου, οι συγγραφείς Τίτος Πατρίκιος, Θανάσης Γιοχάλας, η καθηγήτρια του ΕΜΠ Μάρω Καρδαμίτση-Αδάμη, οι δημοσιογράφοι Δημήτρης Ρηγόπουλος («Καθημερινή») και Γιάννης Διακογιάννης, οι τραγουδοποιοί Γιάννης Βογιατζής, Τάνια Τσανακλίδου, Φοίβος Δελβοριάς, οι ζωγράφοι Στέφανος Δασκαλάκης, Σ. Σόρογκας, Γ. Σταθόπουλος, οι πολιτικοί Ν. Κακλαμάνης, Νίκος Δένδιας, Ό. Γεροβασιλν. Από το σπίτι της στο Παγκράτι φεύγει κάθε μέρα η μετεωρολόγος Χριστίνα Σουζή για τον ΣΚΑΪ για να μας ενημερώνει για τα του καιρού και στο πολιτικό του γραφείο, που βρίσκεται κι αυτό στο Παγκράτι, πάει κάθε μέρα ο αρχηγός της ΝΔ Κ. Μητσοτάκης.

Πολλοί ήταν κι αυτοί οι «γνωστοί» που έμεναν για λίγο καιρό στο Παγκράτι, πριν φύγουν για άλλες γειτονιές. Σ' ένα διαμέρισμα της οδού Αστυδάμαντος 11, όπου κατοικούσε για μερικά χρόνια η τραγουδίστρια Μαρινέλλα με τη μητέρα της, έγινε το 1973, με ειδική άδεια, ο γάμος της με τον Τόλη Βοσκόπουλο. Μέχρι τα τέλη περίπου της δεκαετίας του '70, σε πολυκατοικία της Σπ. Μερκούρη 62 έμενε ο ηθοποιός Κώστας Βουτσάς και «καμιά φορά έρχεται ακόμη αλληλογραφία για αυτόν», λέει η εικαστικός Δήμητρα Π., η τωρινή ένοικος του ιδίου διαμερίσματος. Ο ζωγράφος Αλέκος Φασιανός έχει φύγει αρκετά χρόνια από το Παγκράτι, αλλά δεν έχει κόψει εντελώς τους δεσμούς με την περιοχή, μια και η σύζυγός του, Μαρίζα, διαιρεί την γκαλερί «Ιρις», στην οδό Αντίνορος.

Το Παγκράτι της Ευγενίας Δημητροπούλου

Θυμάμαι από πολύ μικρή τη μαμά μου να μου λέει ότι το Παγκράτι είναι μια υπέροχη περιοχή της Αθήνας και αυτό γιατί η ίδια είχε περάσει εκεί μέρος των φοιτητικών της χρόνων. Ήρθα στα 18 μου από τη Λαμία στην Αθήνα και το πρώτο μου σπίτι ήταν στο Πεδίο του Άρεως. Χρειάστηκε να μετακομίσω για δεύτερη φορά για να διαπιστώσω ίδιους όμμασι αυτό που έλεγε τότε η μαμά μου. Στην αρχή ήμουν διατακτική με την περιοχή, μετά όμως την ερωτεύτηκα. Αυτό έγινε πριν εννέα χρόνια και μπορεί τα τελευταία σχεδόν πέντε «στα χαρτιά» να βρίσκομαι στον Δήμο Βύρωνα, αλλά το Παγκράτι, συνειδητά, είναι η περιοχή που θα βγω για καφέ, θα συναντήσω τους φίλους μου και θα κάνω όλες μου τις καθημερινές δραστηριότητες. Το σπίτι μου ήταν πίσω από το *Καλλιμάραρο*. Όταν μετακόμισα εκεί, το *Chelsea* —που ξέρουν οι περισσότεροι— ήταν ακόμη μανάβικο, δεν υπήρχε η ανάπτυξη που υπάρχει τώρα στην πλατεία Βαρνάβα και την ευρύτερη περιοχή. Είχα τελειώσει μόλις τη Δραματική σχολή και μου είχαν μείνει κάποια μαθήματα στη Νομική. Θυμάμαι με νοσταλγία την πολυκατοικία που έμενα. Στο Παγκράτι βρήκα πολύ ωραίους ανθρώπους. Στο ισόγειο έμενε μια κοπέλα μουσικός, που έγινε μετά φίλη μου, και θυμάμαι να μαζεύονται με τους φίλους τους και να παίζουν κρουστά. Είναι μία γειτονιά με πολλούς καλλιτέχνες και ενδιαφέρουσες προσωπικότητες. Γείτονές μου ήταν ο Κούνδουρος και ο Θάνος Μικρούτσικος. Τα θυμάμαι με πολλή αγάπη αυτά τα χρόνια.

Όταν μετακόμισα στον Βύρωνα αποφάσισα να μην αλλάξω γειτονιά και όλα μου τα ραντεβού, όλες μου τις δουλειές, τις εξόδους τα κάνω στο Παγκράτι. Μαζεύω άτομα από διαφορετικές περιοχές και τους φέρνω εκεί. Η *πλατεία Βαρνάβα* είναι το μέρος που θα βγούμε για καφέ και ποτό ή για ένα γρήγορο φαγητό μετά το θέατρο στον *Σκούφια* ή στο *Colibri*. Μου αρέσει πολύ όταν ανοίγει ο καιρός να πηγαίνω στο *Πάλας*, στο σινεμά που διατηρούν δύο πολύ ρομαντικοί άνθρωποι οι οποίοι επιμένουν κόντρα στους καιρούς να κρατάνε και το χειμερινό και το θερινό κινηματογράφο και να το έχουν πολύ περιποιημένο με βασιλικούς που μοσχοβολούν στην τσάτσα, ένα απίστευτο μέρος στο κέντρο της Αθήνας.

Το Παγκράτι έχει πολύ ωραία αγορά. Μπορείς να βρεις ιδιαίτερα πράγματα, έχει ενημερωμένα καταστήματα και επειδή έχει ανθρώπους με διαφορετικές ανάγκες προσπαθεί να τις καλύψει όλες. Αν θέλω να περιποιηθώ τον εαυτό μου και να νιώσω όμορφα θα πάω στη «*Γιάννα*» στην *Πρόκλου*, που κάνει νύχια και είναι φανταστική. Έρχονται απ' όλες τις περιοχές της Αθήνας για εκείνη. Θα πω το ποτό μου στο πολύβουο *Chelsea* και θα κάνω βόλτα στο πέταλο, το πίσω μέρος του *Καλλιμάραρου* που μπορείς να κάνεις και τη γυμναστική σου. Με διαφορά όμως η πολύ-πολύ αγαπημένη μου βόλτα είναι στον *Αρδηντό*. Βλέπω την Αθήνα από ψηλά, ηρεμώ, αυτό το μέρος το αγαπώ πάρα πολύ. -**Φ.Δ.**

Η Ε.Δ. είναι ηθοποιός. Αυτή την περίοδο πρωταγωνιστεί στις παραστάσεις «Γυναίκες του Παπαδιαμάντη» και «Συμβολαιογράφος».

Το Παγκράτι της Κατερίνας Ντούσκα

Είμαι παιδί του Καναδά, εκεί γεννήθηκα, στο Μόντρεαλ. Και ξαφνικά, στα 16 μου, βρέθηκα στην Αθήνα, αρχικά στον Βύρωνα, εκεί μέναμε. Το Παγκράτι όμως έγινε η αγαπημένη μου περιοχή γιατί είναι στα σύνορα με τον Βύρωνα κι έτσι τα Σαββατοκύριακα με την παρέα, κατεβαίναμε εκεί. Το Παγκράτι ήταν η εφηβεία μου. Το αγαπώ πολύ, και τα τελευταία πέντε χρόνια ζω μόνιμα σε αυτό.

Με την παρέα μου τότε συχνάζαμε στην Ψμπττού, ήταν σχεδόν «μόνο η Ψμπττού». Μπαράκια και λοιπά. Το κέντρο της νυχτερινής μας διασκέδασης. Τώρα γυρίζω γύρω από τις πλατείες. Το σπίτι μου είναι σε έναν ήσυχο, όμορφο πεζόδρομο κοντά σε μία από τις πλατείες. Αγαπώ την πλατεία Προσκόπων πολύ, την πλατεία Βαρνάβα. Λατρεύω επίσης το Μετς. Το Παγκράτι είναι μία πάρα πολύ καλλιτεχνική γειτονιά, γι' αυτό και μου αρέσει. Σχεδόν όλη μου η παρέα μένει εδώ. Αυτή η περιοχή μοιάζει σαν να τραβάει όλους τους καλλιτέχνες. Από μαγαζιά, τι να πω, έχουμε κυριολεκτικά χτίσει το «Μαύρο Πρόβατο». Πολύ μου αρέσει και το «Tre Sorelle», που είναι πίτσα και κοκτέιλς. Τώρα έχει ανοίξει και ένα πάρα πολύ ωραίο τζινάδικο, ένα gin joint, το «Frater & Soror». Ωραίο είναι και το «Κρυφτό» στην πλατεία Βαρνάβα, το «Odeon» στο Μετς, όπως και το «Baba Ghanoush» στην Εμπροδοκλέους και το «Ohh Boy» στην Αρχελάου. Και το «Neon» μου αρέσει, που είναι ήσυχο, βγάζεις και δουλειά εδώ, όπως και το «Nils Potable» Art, που παίζει και σαν γκαλερί και έχει ωραίο, ήσυχο παταράκι.

Δεν είμαι πρωινός τύπος, οπότε δεν μπορώ να μιλήσω για το πρωί αλλά νομίζω ότι το Παγκράτι είναι όμορφο όλες τις ώρες. Μου αρέσει πολύ τις μεσημεριανές και απογευματινές ώρες. Το βράδυ, δεν το συζητάμε, γίνεται χαμός. Είναι το νέο κέντρο της Αθήνας.

Στη γειτονιά μου αγαπώ το ότι οποιαδήποτε ώρα το βράδυ θα βρω κάτι ανοιχτό. Δεν μπορώ να με φανταστώ σε ερημική περιοχή, θέλω να είμαι μέσα σε κόσμο, στο κέντρο. Κέντρο-απόκεντρο. Και το ότι έχω εδώ γύρω τόσους δικούς μου ανθρώπους. Ή το ότι πηγαίνω για τζόγκινγκ στο Καλλιμάρμαρο, αυτό είναι υπέροχο. Το ότι περπατάω μέχρι το Σύνταγμα. Και όταν μου έρχεται να μαγειρέψω, αγοράζω τα υλικά μου από την «Πηγή», εδώ κοντά στην Ψμπττού. -**T.N.**

Η Κ.Ν. συμμετέχει με το τραγούδι «Better Love» στη φετινή Eurovision, εκπροσωπώντας την Ελλάδα

Ένα πρωινό στο Άλσος Παγκρατίου

Της ΕΥΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μόλις μπαίνεις στο Άλσος Παγκρατίου και ακούς τα αηδόνια να κελαηδούν, θυμάσαι πως ο κόσμος δεν είναι μόνο δικός σου. Και ύστερα, αν απλώς παρατηρήσεις τριγύρω στα σοκάκια και τα μονοπάτια, θα δεις και σε ποιον άλλον ανήκει.

Σχεδόν στην καρδιά της πόλης, μια ανάσα από το Καλλιμάρμαρο, λίγα στενά πιο πάνω από τη Βασιλέως Κωνσταντίνου, σε μια έκταση 30 στρεμμάτων γεμάτη δέντρα, θάμνους, δρομάκια και σκαλάκια μπορεί κανείς να συναντήσει τα πάντα: Τη ζωή που μόλις ήρθε στο κόσμο, την ύπαρξη που στοχάζεται το παρελθόν, εκείνους που δεν τα πατούν και προσπαθούν για το καλύτερο, όσους απλώς θέλουν να απολαύσουν τη στιγμή, αλλά και εκείνους που δεν βγαίνουν ποτέ από την πορεία τους. Τους περαστικούς και τους ακινήτους, τους θορυβώδεις και τους σιωπηλούς. Είναι οι θαμώνες του Άλσους Παγκρατίου.

Οι ερωτευμένοι. Τους καταλαβαίνεις από μακριά, καθώς δεν ξεκολλάει ο ένας δίπλα από τον άλλον. Χεράκι-χεράκι διασχίζουν τα μονοπάτια μέχρι την Αριστοξένου, χορεύουν χωρίς μουσική και γελούν δίχως προφανή λόγο. Η ηλικία συνήθως δεν υπερβαίνει τα είκοσι δύο. Τώρα αν υπάρχουν και κάποιες εξαιρέσεις, αυτές επιβεβαιώνουν περίτρανα τον κανόνα.

Οι μαμάδες με τα καροτσάκια. Τις ακούς να έρχονται πολύ πριν τις δεις. Ακόμα και αν βρίσκονται στην Ξενοκλέους. Η φωνή του μωρού προηγείται και απλώς περιμένεις την εικόνα που θα ξεπροβάλλει από κάποιο μονοπάτι. Και ναι! Το καροτσάκι εμφανίζεται και το μωρό είτε δείχνει κάτι που του κίνησε το ενδιαφέρον είτε γελάει, αλλά σίγουρα τραβάει πάνω του όλα τα βλέμματα. Άλλωστε τα παιδικά χαμόγελα έχουν πάντα τον τρόπο να πρωταγωνιστούν.

Οι δρομείς. Είναι οι μόνοι στο Άλσος που ακολουθούν αυστηρό dress code. Αθλητικά, φόρμα, τσαντάκι μέσης. Φορούν ακουστικά και μοιάζουν να κινούνται σε παράλληλα σύμπαντα. Ό, τι και αν συμβεί, δεν γυρίζουν, δεν σταματούν, δεν λοξοδρομούν. Κοιτούν μπροστά και εσύ ψάχνεις να δεις πού είναι η κορδέλα τερματισμού. Πουθενά, όμως.

Οι περιπατητές. Απλώς βολτάρουν. Με βήμα αργό, απολαυστικό, θέλουν να κάνουν πεζοπορία χωρίς να τους διακόπτουν φανάρια, διπλοπαρκαρισμένα και απροσπέλαστα στενά πεζοδρόμια. Έτσι, προτίμησαν τα καταπράσινα σοκάκια του Άλσους. Γιατί, αν μη τι άλλο, μία βόλτα με φόντο δέντρα και θάμνους είναι προτιμότερη από το αγχωμένο βάδην ανάμεσα σε ανισόπεδα πεζοδρόμια και προσποίσεις γύρω από λακκούβες.

Οι βιαστικοί. Μπαίνουν με βήμα γοργό. Ξέρουν κάθε μονοπάτι, κάθε σοκάκι απ' έξω και ανακατωτά, ξέρουν όλες τις εισόδους και τις εξόδους, κάθε παράλληλο και κάθετο δρομάκι. Γιατί βρίσκονται εκεί; Για να κόψουν δρόμο! Για να φτάσουν πιο σύντομα από την Ευτυχίδου στη Σπύρου Μερκούρη. Ξέρουν μέχρι και πόσα σκαλάκια υπάρχουν δίπλα στο γήπεδο του μπάσκετ. Άλλωστε καμία φορά τα ανεβαίνουν δυο-δυο.

Οι συνοδοί σκύλων. Είναι ήρεμοι και χαλαροί. Όμως τα χαριτωμένα τετράποδα είναι οι πρωταγωνιστές σε αυτή την κατηγορία. Είναι σαφές ότι εκείνα ευχαριστιούνται περισσότερο τη διαδρομή. Γιατί; Συναντούν φίλους, κάνουν νέες παρέες, βρίσκονται σε πιο αρμονικό περιβάλλον και, φυσικά, δεν περιορίζουν τη βόλτα τους Αγνώστου Ταυτότητας Επιδαπέδια Αντικείμενα (μηνανές, αυτοκίνητα, κολωνάκια, πινακίδες, στύλοι κ.ά.)

Οι μοναχικοί. Είναι εκεί γιατί δεν θέλουν να είναι αλλού. Θέλουν να είναι δίπλα στη φύση και δίπλα στο κέντρο ταυτόχρονα. Θέλουν να κάτσουν σε ένα παγκάκι και να σκεφτούν, να ξεχαστούν ή να διαβάσουν. Για εκείνους είναι απόλαυση να κάθονται κάτω από ένα σκιερό δέντρο και να βυθίζονται στις σελίδες του αγαπημένου τους βιβλίου. Και μόλις βαρεθούν, με ένα βήμα να βρεθούν στην Αρχελάου και από εκεί ξανά στην καρδιά της πόλης.

Τα «μέλη» του υπαίθριου γυμναστήριου. Τα υπαίθρια όργανα που βρίσκονται δίπλα από το γήπεδο μπάσκετ «δεν νιώθουν ποτέ μοναξιά». Το ενδιαφέρον όμως είναι ότι τα τιμούν συνήθως άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας. Κυριολεκτικά, μπορεί να δεις κάποιον ηλικιωμένο να γαντζώνεται και να παλεύει πάνω σε ένα τέτοιο μηχανήμα, μέχρι να καταφέρει να το δαμάσει. Πράγμα που συνήθως συμβαίνει και εσύ που το παρατηρείς νιώθεις ακόμα μεγαλύτερη ικανοποίηση. Τόπο στα νιάτα!

Οι διαχρονικοί θαμώνες. Εκείνοι απολαμβάνουν περισσότερο από όλους το πάρκο. Είναι οι άνθρωποι που έπαιξαν ως παιδιά στην παιδική χαρά του Άλσους, έδωσαν το πρώτο τους φιλί σε ένα παγκάκι κοντά στο γήπεδο μπάσκετ, περπάτησαν τα σοκάκια για να ξεχάσουν μια απογοήτευση, έβγαλαν αναμνηστικές φωτογραφίες, άκουσαν ιστορίες από τους γονείς τους για την περίοδο που ο χώρος φιλοξενούσε υπέροχες θεατρικές παραστάσεις και από τους παππούδες τους για εκείνον το θερινό κινηματογράφο που λειτουργούσε στο Άλσος ακόμα πιο παλιά.

Και συνειδητοποιείς ότι στην πόλη με τα χίλια πρόσωπα, δεν επικρατούν μόνο οι απόμακρες, γκρίζες και φασαριόζικες πλευρές. Ευτυχώς στη ζυγαριά υπάρχουν και εκείνες οι πιο ανθρώπινες και τρυφερές στιγμές, που μας θυμίζουν ότι τελικά όλοι στην πολύβοη Αθήνα, έχουμε ένα κοινό σημείο αναφοράς, την ανάγκη να περάσουμε όμορφα με πολύ απλά πράγματα. **A**

Την ήσυχη οδό **Πρατίνου** έχουν επιλέξει νέοι καλλιτέχνες για να στήσουν τα εργαστήριά τους, αλλάζοντας κάπως τη φυσιογνωμία της γειτονιάς και λίγο παρακάτω, στη γραφική οδό **Ηρώνα**, νεαροί μαθητές έρχονται σ' επαφή με την τέχνη, δοκιμάζοντας τα πρώτα τους καλλιτεχνικά βήματα στο εικαστικό εργαστήριο **«Μπλε Τελεία»**.

Το Παγκράτι είναι μία ζωντανή συνοικία και, όπως κάθε ζωντανός οργανισμός, αλλάζει, μεταμορφώνεται, εξελίσσεται. Παλιά στέκια κλείνουν, καινούργια ανοίγουν, νέες «πιάτσες» δημιουργούνται. Εμπορικά μαγαζιά και κέντρα διασκέδασης, ορόσημα κάποιας εποχής, όπως το βιβλιοπωλείο «Δημόπουλος», το ζαχαροπλασείο «Λέντζος» με τον φημισμένο φραπέ, το «SAN RIVAL» με το περίφημο παγωτό φρούντου, οι ταβέρνες «Ηλίας», «Θεμιστοκλής», «Μεγαρίτης», «Μεσογίτης» με τις εκπληκτικές μπιριζόλες, όπου συχνά μαζευότανε σύσσωμο το υπουργικό συμβούλιο, το μπαρ-εστιατόριο «Πάρτυ», το μπαράκι με τις ροκ μουσικές «Bright Shoe» και άλλα πολλά, έκλεισαν τον κύκλο τους και μπήκαν στο χρονοντούλαπο των αναμνήσεων όλων όσοι τα έζησαν και τα θυμούνται. Τη σκυτάλη παίρνουν τώρα άλλα με κοινό χαρακτηριστικό την ποιότητα, την αισθητική

και τους ήρεμους τόνους, που συμβαδίζουν απόλυτα με το γενικότερο προφίλ όλης της συνοικίας του Παγκρατίου. Αυτά συνυπάρχουν αρμονικά με μερικά που θεωρούνται σταθερές αξίες, όπως είναι τα εστιατόρια ο «**Βυρίνης**» (από το 1940), ο «**Καραβίτης**» (από το 1935, υπάρχουν ακόμη σημάδια από σφαίρες που έπεσαν στα Δεκεμβριανά), οι «**Μουριές**» (από το 1970), ο «**Μαγεμένος Αυλός**», το καφέ μπαρ «**Αερόστατο**», τα ζαχαροπλασεία «**Διεθνές**», στη Σπ. Μερκούρη και «**Pastry Family**» (από το 1969) στην οδό Ριζάρη, τα οποία έχουν να πουν κι αυτά ιστορίες για τους διάσημους πελάτες τους.

«*Εργα τόσο πολλούς κουραμπιέδες που κόντεψα να σκάσω*», είπε κάποια μέρα ο Μάνος Χατζηδάκης στον ιδιοκτήτη του ζαχαροπλασείου «Pastry Family», το οποίο βρίσκεται στην οδό Ριζάρη από το 1969 έχοντας πάντα, μεταξύ άλλων, πολλούς «επώνυμους» πελάτες, ηθοποιούς και πολιτικούς. «*Και ποιος δεν έχει περάσει απ' εδώ*», λέει η συνιδιοκτήτρια Κωνσταντίνα, αλλά αυτή που πάντα ξεχώριζε ήταν «*η γυναίκα του Ξ. Ζολώτα. Πιο κυρία από τις κυρίες*». «*Αν δεν ήσουν ηθοποιός ή του σιναφιού, δύσκολα έμπαινες στην παρέα του ζαχαροπλασείου "Διεθνές" στη Σπύρου Μερκούρη*», μου λέει μια κυρία η οποία ζει στο Παγκράτι από μικρό κοριτσάκι. Το «**Διεθνές**»,

το οποίο ελάχιστα έχει αλλάξει από εκείνα τα χρόνια, ήταν γνωστό για τα αμυγδαλωτά του και την καρυδόπιτα. Κοντά στο «**Διεθνές**» έμενε ο πολιτικός **Στέφανος Μάνος** και όπως θυμάται μία κυρία της περιοχής, ήταν γνωστοί οι τσακωμοί του με τον χασάπη, τον κυρ-Πάννη, στη Σπύρου Μερκούρη, όταν προσπαθούσε να τον πείσει να ψηφίσει «**Νέα Δημοκρατία**». «*Καλύτερα να μου κοπεί το χέρι από δω πάνω*» ήταν η απάντηση του χασάπη, και έβαζε τον μπαλτά πάνω στο χέρι του.

Στα διαχρονικά μαγαζιά του Παγκρατίου ανήκει και το ζαχαροπλασείο «**Τούλα**», το οποίο είχε ξεκινήσει τη διαδρομή του το 1920 από τη συνοικία Ταύταλα της Κωνσταντινούπολης για να καταλήξει, μετά τον διωγμό του 1964, στην οδό Ευτυχίδου, όπου διατηρείται μέχρι σήμερα. Το περίφημο «παγωτό μουστάρδα» και τα πολιτικά γλυκίσματα την έκαναν πασίγνωστη στο Παγκράτι και σήμερα τα εγγόνια της συνεχίζουν με επιτυχία την επιχείρηση. Ίδια περίπτωση και της οικογένειας του **Κωνσταντίνου Φάτσιου**, που διατηρούσε δύο εστιατόρια στην Κωνσταντινούπολη, και όταν εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, το 1969, άνοιξε το γνωστό εστιατόριο με τη σταθερά ποιοτική ελληνική και πολιτική κουζίνα, και τους σταθερά φανατικούς πελάτες,

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ
ΣΗΜΕΡΑ
ΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ
ΑΓΑΠΗΜΕ-
ΝΟΣ ΤΟΠΟΣ
ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟ-
ΛΙΤΙΚΗΣ

στην οδό Ευφρονίου. Άλλο ένα μαγαζί με μεγάλη ιστορία βρίσκεται λίγα μέτρα πιο μακριά από το Φάτσιο, στη γωνία Ευφρονίου και Σπύρου Μερκούρη. Πρόκειται για το φημισμένο **καφενείο του Λουκά**, ένα απλό, καφενείο της γειτονιάς, αγαπημένο «στέκι» των κατοίκων της περιοχής, με φανατικούς θαμώνες, όλες τις ώρες της ημέρας, συγγραφείς, καλλιτέχνες, δικηγόρους, γιατρούς, πολιτικούς, νοικοκυρές, απλούς συνταξιούχους. Οι περισσότεροι μένουν εκεί κοντά, αλλά υπάρχουν και μερικοί που έρχονται, καθημερινά, από το Κολωνάκι και το Χαλάνδρι.

Ακριβώς απέναντι ο «**Κόκος**» με τους εξαιρετικούς μονής προέλευσης καφέδες, για τους οποίους μάλιστα έχει κερδίσει δύο φορές το 2ο βραβείο σε πανελλήνιο πρωτάθλημα γευστιγνώσας καφέ (cup testing), έχει τη δική του φανατική πελατεία, τους πιο νέους, που άλλοτε περνάνε βιαστικοί για να πάρουν τον καφέ τους στο χέρι και άλλοτε για να τον πιουν στο όρθιο ή καθισμένοι στα σκαμπό, κάνοντας ένα γρήγορο διάλειμμα από τη δουλειά. Στο συγκεκριμένο σημείο υπάρχουν κι αλλά, ο «**Γρηγόρης**», το «**Coffee Island**», το «**Cue**», κι αν θα περίμενε κάποιος να έχουν μεγάλο ανταγωνισμό μεταξύ τους, αυτό δεν

ισχύει, το κάθε ένα έχει τους δικούς του θαμώνες.

Οι ποικιλίες και να ρωτήσεις γιατί του αρέσει το Παγκράτι, η πρώτη, αυθόρμητη απάντηση που παίρνεις είναι αυτή ακριβώς που θα απαντούσα και εγώ, «*επειδή εδώ είναι γειτονιά*». Αυτό βέβαια το χαρακτηριστικό μπορεί να βρεθεί κι αλλού, αλλά η συγκεκριμένη περιοχή, εκτός του ότι βρίσκεται σε προνομιακή σχέση με το κέντρο της πόλης, είναι φιλική, ασφαλής, αυτόνομη, ζωντανή, γεμάτη ιστορία, με αυθεντικό σοφιστικό ύφος, ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, αύρα και χαρακτήρα. Μία περιοχή όπου το καινούργιο σέβεται το παλιό και μαζί διαμορφώνουν ένα γοητευτικό αποτέλεσμα ελκυστικό για όλες τις ηλικίες, κατατάσσοντάς τη μέσα σε μία από τις καλύτερες για να ζεις. Υπάρχει όμως και μία ενδόμυχη, κρυφή ανησυχία, σε όλους μας, μήπως το Παγκράτι «χαλάσει», με απώλεια των περναμένων βιαστικών για να πάρουν τον καφέ τους στο χέρι και άλλοτε για να τον πιουν στο όρθιο ή καθισμένοι στα σκαμπό, κάνοντας ένα γρήγορο διάλειμμα από τη δουλειά. Στο συγκεκριμένο σημείο υπάρχουν κι αλλά, ο «**Γρηγόρης**», το «**Coffee Island**», το «**Cue**», κι αν θα περίμενε κάποιος να έχουν μεγάλο ανταγωνισμό μεταξύ τους, αυτό δεν

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥΣΑΚΑΣ

5,00€
/600 gr. η μερίδα

Take Away

www.deliolanis.com
[www.facebook.com / Δελολάνης \(Official\)](https://www.facebook.com/Δελολάνης)

ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΑ ΜΠΡΙΖΟΛΑ

10,00€
/300 gr.
χωρίς κόκκαλο

Δεληολανης
Αθήνα 1954

Γλυκό & Φαγητό όπως Κάποτε

ΑΘΗΝΑ: Λεωφ. Συγγρού 100, 210-8983000 (24ωρο)
ΠΑΓΚΡΑΤΙ: Χρεμωνίδου 55, 210-7669555 (8:00-24:00)
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ: Κυπρίων Ηρώων 50, 210-8983001 (8:00-22:00)

ΣΟΚΟΛΑΤΕΝΙΑ ΤΡΟΥΦΑΚΙΑ

16,00€
/κιλό

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΠΑΚΛΑΒΑΔΑΚΙΑ
ΑΠΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΜΑΣΤΟΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

RECOMMENDED ON **tripadvisor**

PI ATHENS SUITES

*Το βραβευμένο boutique
ξενοδοχείο δίπλα στο Καλλιμάρμαρο*

Εξαιρετικά καλαίσθητο boutique ξενοδοχείο, ιδανικό κατάλυμα για τις αποδράσεις σας στην Αθήνα. Βραβευμένο ως το καλύτερο ξενοδοχείο πόλης στα Hotel Awards 2017 και ένας από τους χώρους που συμμετείχαν το 2018 στο σπουδαίο διεθνή θεσμό για την ανάδειξη της αρχιτεκτονικής Open House Athens 2018, το Pi Athens Hotel βρίσκεται μόλις 30 μέτρα από το Καλλιμάρμαρο και πολύ κοντά στον Εθνικό Κήπο και το Ζάππειο. Το μοντέρνο και πολύ ιδιαίτερο design δεσπόζει παντού. Στους κοινόχρηστους χώρους, στην αίθουσα συνεδρίων, στο χώρο του πρωινού, στο roof garden με θέα στην Ακρόπολη, στις 6 σουίτες, οι οποίες μπορούν να φιλοξενήσουν αρκετά άτομα και η καθεμία έχει διαφορετική φιλοσοφία στη διακόσμηση της. Φιλόξενο και ζεστό, με προσωπικό άρτια κατάρτισμένο και εξυπηρετικό, το Pi Athens Hotel βρίσκεται σε μια απόλυτα ασφαλή περιοχή, διαθέτει δωρεάν πάρκινγκ και στα δύο μισά χρόνια της λειτουργίας του έχει συγκεντρώσει εκατοντάδες πολύ καλές κριτικές από τους επισκέπτες του απ' όλα τα μέρη του κόσμου. Μια καλή ιδέα για να ανακαλύψουν και οι Αθηναίοι, ίσως για ένα εντελώς διαφορετικό και ιδιαίτερο Σαββατοκύριακο-έκπληξη.

● Φωκιανού 4, 2107523142,
www.piathens.com

OM SHANTI YOGA & PILATES ACADEMY

Μάθε να αγαπάς τον εαυτό σου

Σε μία γειτονιά του Παγκρατίου τελείως vintage, με αέρα παλιάς Αθήνας και πάνω από ένα πανέμορφο θερινό σινεμά, θα βρεις μία από τις πιο ενημερωμένες Yoga + Pilates Academies της πόλης και θα γίνεις άλλος άνθρωπος. Ανεξαρτήτως της εμπειρίας ή του σωματότυπού σου, οι κορυφαίοι δάσκαλοι του παραδοσιακού συστήματος yoga και της σύγχρονης μεθόδου pilates είναι έτοιμοι να σου μεταδώσουν τις γνώσεις τους, με σκοπό να γυμνάσεις και να δυναμώσεις όχι μόνο το σώμα αλλά και το πνεύμα σου. Με την πάροδο του χρόνου και τα εντατικά μαθήματα, θα ξεκινήσεις να απελευθερώνεσαι από σωματικές και νοητικές εντάσεις, αποκτώντας αυτογνωσία και εσωτερική γαλήνη. Και όλα αυτά σε ένα ήσυχο και φιλικό περιβάλλον, σχεδιασμένο για να προσφέρει υψηλές παροχές με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Έχεις τη δυνατότητα να παρακολουθήσεις μαθήματα yoga, pilates, aerial και pilates με μηχανήματα, ενώ μπορείς επίσης να παραβρεθείς στα ειδικά events και workshops που συχνά διοργανώνονται στον χώρο. Επίσης, αν σε ενδιαφέρει να φτάσεις τις γνώσεις σου σε άλλο επίπεδο, υπάρχουν και τα τμήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης δασκάλων (Teacher Trainings). Τι περιμένεις λοιπόν; Κάνε αυτό το δώρο στον εαυτό σου.

● Πρατίνου 7, 2107228785, www.omshanti.gr,
fb: [omshantiacademy](https://www.facebook.com/omshantiacademy)

WALLA WALLA

Η άνοιξη φτάνει μυρωδάτη και ζωνρή και βρίσκει το Walla Walla εντελώς ανανεωμένο! Τα πικρά νέα αφορούν στην καινούργια, δυνατή συνεργασία του: η ομάδα του Aleria, ένα από τα καλύτερα κατά γενική ομολογία εστιατόρια της Αθήνας, με επικεφαλής τον Νικηφόρο Κεχαγιαδάκη, αναλαμβάνει την επιμέλεια της οινικής και γαστρονομικής εμπειρίας που θα προσφέρει στο εξής το ατμοσφαιρικό wine bistro της Αρχελάου. Η αλλαγή γίνεται αισθητή από τις πρώτες στιγμές που θα βρεθείς στον χώρο, με τη διακόσμηση να κινείται σε πιο μίνιμαλ τόνους. Διατηρώντας ταυτόχρονα μια φωτεινή, οικεία αίσθηση που σε κάνει να χαλαρώνεις, είτε έχεις φτάσει μέχρι εδώ για ένα ποτήρι κρασί είτε για να απολαύσεις ένα πλήρες γεύμα. Η ομάδα αποτελείται από εξαιρετικά εκπαιδευμένους σερβιτόρους - sommelier, όλοι τους αγαπούν με πάθος το καλό κρασί και σε κατευθύνουν σωστά ώστε να χαρείς τη μεγάλη, γεμάτη εξαιρετικά κρασιά του ελληνικού και διεθνούς αμπελώνα λίστα.

Η άνοιξη ήρθε στο αγαπημένο wine bistro με... restart !

Είναι αλήθεια πως εδώ το κρασί είναι πρωταγωνιστής, την εμπειρία όμως συνοδεύουν και συμπληρώνουν κάτι παραπάνω από ιδανικά τα νέα πιάτα του μενού που έχει επιμεληθεί ο chef Γκίκας Ξενάκης, συνδυάζοντας το απλό με το αυθεντικό, το comfort με το ευφάνταστο. Όπως η κοτόπιτα με γραβιέρα ωρίμανσης και άγρια βότανα ή το νιόκι πατάτας με κρέμα από αρσενικό Νάξου, άγρια μανιτάρια και μαύρη τρούφα, αλλά και τα χοιρινά μάγουλα bourguignon με πουρέ πατάτας, εσαλότ και καπνιστή πανσέτα. Μια λίστα τυριών με εκλεκτικές επιλογές από όλο τον κόσμο, πάντα με στόχο να απογειώσουν την απόλαυση του κρασιού που συνοδεύουν, συμπληρώνει θαυμάσια τις προτάσεις. Στο πρόγραμμα μπαίνει και μία σειρά από wine dinners, γευσιγνωσίες και θεματικές βραδιές, τις οποίες ήδη προετοιμάζει το νέο, δυναμικό σχήμα του Walla Walla. Ανοιχτά κάθε μέρα από τις 7, τις Κυριακές από τις 12 το μεσημέρι έως τις 6 το απόγευμα με έξτρα προτάσεις εκτός καταλόγου, ιδανικές για ένα ελαφρύ brunch.

● Αρχελάου 7, Παγκράτι, 2107230832, Facebook: Walla Walla Athens, instagam: walla_walla_athens

ΚΑΤΣΟΥΡΜΠΟΣ

Η κρητική κουζίνα ζει την αναγέννησή της στην πλατεία Προσκόπων

Άνοιξε τον Ιανουάριο του 2005 με όνομα που παραπέμπει στη γνωστή κωμωδία του Γιώργου Χορτάτση και κέρδισε αμέσως τις εντυπώσεις. Καθόλου άδικο. Ήταν η πρώτη φορά που σε μια αθηναϊκή γειτονιά δοκιμάσαμε όχι απλά μια αυθεντικά κρητική γεύση, αλλά την αναγέννηση ολόκληρης της κρητικής κουζίνας. Πιάτα που άφησαν εποχή είναι το αρνί με το σταμναγκάθι, οι χειροποίητες πίτες με ξινομυζήθρα και άγρια χόρτα, η μακαρονάδα με απάκι (αλλιώς και... κρητική καρμπονάρα!), η σαλάτα «Κατσούρμπος» με σταμναγκάθι, ρόδι και γραβιέρα και φυσικά οι αξεπέραστοι χοχλιοί μπουμπουριστοί. Μην παραλείψετε να δοκιμάσετε το παραδοσιακό επτάζυμο ψωμί, που το φωνάζουν «διαβολόψωμο» και φτιάχνεται καθημερινά εδώ (όπως και όλα τα ζυμαρικά). Στην κουζίνα πρωταγωνιστούν προϊόντα από μικρούς παραγωγούς της Κρήτης, που ταξιδεύουν έως εδώ κάθε εβδομάδα. Ο χώρος, ζεστός και οικείος, με το παλιό ψυγείο να τραβάει όλα τα βλέμματα – μια έμμεση αναφορά στην αλλοτινή χρήση του χώρου. Εδώ, βλέπετε, στεγαζόταν το παντοπωλείο από το οποίο συνήθιζε να κάνει τα ψώνια του ο Μάνος Χατζιδάκις. Τις δικές του μελωδίες θα ακούσετε και στη σάλα, εκτός αν προτιμάτε τα ηλιόλουστα τραπεζάκια απέναντι, πάνω στη νοσταλγική πλατεία Προσκόπων.

● **Αμύντα 2, Παγκράτι, 2107222167, www.katsourbos.gr, Fb: @Katsourbosgr**

L' Arrêt Du Temps

Ατμοσφαιρικό μπιστρό με ευρωπαϊκό αέρα

Αέρας ανανέωσης για το πανέμορφο καφέ μπιστρό του Παγκρατίου, το οποίο λειτουργεί με νέα διεύθυνση. Νέοι άνθρωποι, νέες πινελιές και νέες ιδέες, αλλά αυτή η ατμόσφαιρα που θυμίζει ευρωπαϊκό μπιστρό και που μας έκανε να το αγαπήσουμε παραμένει το σήμα-κατατεθέν του. Σε αυτόν τον πολύ ζεστό χώρο λοιπόν, είτε κάτω είτε επάνω, εκεί όπου οδηγεί η εντυπωσιακή ξύλινη στριφογυριστή σκάλα, θα απολαύσετε από νωρίς το πρωί ποιοτικό καφέ και σοκολάτες, αλλά και ένα brunch που έχει γίνει talk of the town, με πιάτα όπως τα αξεπέραστα eggs benedict με σολομό αλλά και τα φανταστικά croquet madame. Να θυμάστε ότι το brunch σερβίρεται από τις 9 το πρωί έως τις 4 μετά το μεσημέρι, και τα Σαββατοκύριακα, αλλά η κουζίνα συνεχίζει μέχρι το βράδυ να ετοιμάζει νόστιμα πιάτα, όπως σαλάτες, τάρτες, pasta αλλά και κάποια εξαιρετικά γλυκά. Να σας πω ακόμη ότι το L'arrêt Du Temps, που σημαίνει «παύση του χρόνου», είναι ιδανικό για ένα κρασί ή ένα ποτό μετά τη δουλειά ή και λίγο πιο αργά, με ωραίες τζαζ μουσικές, είτε για να κλείσει είτε για να αρχίσει ωραία η βραδιά.

● **Βασιλέως Αλεξάνδρου 5-7, 2107253200, fb: L'arrêt du temps - Η παύση του χρόνου**

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΤΟΥ PRESS CAFE

*Το αγαπημένο ραντεβού όλων
στο Παγκράτι*

Όσα εστιατόρια κι αν ανοίξουν, το Μαύρο Πρόβατο θα παραμένει η σταθερή επιλογή όσων κινούνται στα «πέριξ» της πάντα ζωντανής και δραστήριας γειτονιάς. Με έμφαση στην εξαιρετική πρώτη ύλη, με τη χαλαρή, ανεπιτήδευτη και ταυτόχρονα κεφάτη του ατμόσφαιρα, με το καλά εκπαιδευμένο προσωπικό να εξυπηρετεί κάθε επιθυμία και, φυσικά, με το καλομαγειρεμένο, αληθινό φαγητό του δεν είναι να απορεί κανείς γιατί οι θαμώνες του δείχνουν τέτοια φανατική προσήλωση. Στα πιάτα που αλλάζουν συχνά, ανάλογα με τις εποχές ή απλά για να μη βαριέται ούτε ακόμα και ο πιο πιστός πελάτης, η ελληνική κουζίνα αποθεώνεται. Με αναφορές στην παράδοση αλλά και με πολλές σύγχρονες πινελιές, καθημερινά σερβίρει πιάτα που γίνονται ανάργαστα από τις παρέες. Όπως οι γνωστές, ιδιαίτερες σαλάτες –αδυναμία μας η Δήμητρα με την μπρεζάολα και το λάδι τρούφας–, το περίφημο σιγομαγειρεμένο αρνάκι με το γαμοπιλάφο και τις πατάτες φούρνου, το μυρωδάτο κουνκιάρι μπεγκεντί, η χοιρινή τηγανιά, το όσο μπουκό με τον πουρέ λαχανικών, ο μουσακάς με την μπεσαμέλ από σπανάκι και κιμά από κοτόπουλο, η μερακλίδικη τηγανιά, τα κοτομυριζολάκια που προτιμούν οι «κομψοί», τα πιάτα θαλασσινών, η εξαιρετική μους ταραμά με τα κρίθινα ντακάκια και τις αλμύρες. Μια σειρά από καλές ελληνικές ετικέτες σε σούπερ τιμές, εξαιρετικά αποστάγματα και τα τέλεια γλυκά -ονειρεμένο το μιλφέιγ με τα μήλα, τις σταφίδες και τα καρύδια- συμπληρώνουν την απόλαυση. Οι τιμές κάτι από παραπάνω από φιλικές, ένας ακόμη λόγος για να έρχεσαι ξανά και ξανά...

● **Αρριανού 31, Παγκράτι, 2107223466,**
www.tomauproprovato.gr, Fb: @TomavprovatotouPressCafe

ΑΛΦΙCΟΝ

*Δημιουργική ελληνική κουζίνα
στα καλύτερά της*

Μια σπουδαία γαστρονομική ιστορία εξελίσσεται εδώ κι ένα χρόνο στο όμορφο νεοκλασικό της Ηρώνδου, ανάμεσα στην πλατεία Προσκόπων και το Καλλιμάρμαρο. Εκεί, όπου δύο νέοι αλλά πολύ ταλαντούχοι σεφ, ο Έλβι Δημήτρης Ζύμπα και ο Νίκος Βοργιάς, μετά τις εστιατορικές περιπλανήσεις τους στο εξωτερικό, αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα μοντέρνο speakeasy εστιατόριο, που συνδυάζει παραδοσιακές ελληνικές γεύσεις με δημιουργικές πινελιές. Το αποτέλεσμα; Εξαιρετικό. Αλλά να σας μιλήσω πρώτα για το χώρο, το όνομα του οποίου είναι παρμένο από το «άλφι», που σημαίνει κριθάρι, και το icon, που είναι οι εικόνες. Εικόνες που εναλλάσσονται ανά τρεις μήνες, ανάλογα με το project (τώρα θα δείτε ένα χωριό από τα Τζουμέρκα), σε ένα εκπληκτικό περιβάλλον minimal αισθητικής με vintage στοιχεία, που όταν ο καιρός ανοίγει «μετακομίζει» έξω στον πεζόδρομο. Εδώ, λοιπόν, θα δώσετε την ευκαιρία στον εαυτό σας να απολαύσει εμπνευσμένα πιάτα, όπως μαρινάτο ψάρι, μαριναρισμένο σε εσπεριδοειδή, που γαρνίρεται με φράουλες και τσίλι και είναι ιδανικό ορεκτικό, φρέτα σε τρεις διαφορετικές υφές, παναρισμένη σε σουσάμι, χιόνι φέτας και μους φέτας, αλλά και τον εξαιρετικό γιουρτοταβά, ένα πιάτο της βόρειας Ελλάδας και της νότιας Αλβανίας, ένα πιάτο που ενώνει δυο λαούς, πειραγμένο φυσικά, με αρνίσια γλυκάδια, κατσικίσιο γιαούρτι και ρύζι. Όλα αυτά τα ωραία και ακόμα πιο πολλά, που φτιάχνονται μόνο με ποιοτικά και εποχιακά υλικά (το μενού αλλάζει τέσσερις φορές το χρόνο), συνδυάζονται ιδανικά με μοναδικές ελληνικές ποικιλίες κρασιών. Ανοικτά από Τρίτη έως και Σάββατο 18.00 με 01.00.

● **Ηρώνδα 8, 2169005059, www.alficonathens.com,**
fb: Alficon

MONSIEUR CANNIBALE

**Brunch και τρομερά cocktails
σε ένα από τα πιο όμορφα
στέκια της πόλης**

Ασπρόμαυρο ρετρό πλακάκι, γαλάζιο ταβάνι σαν ουρα-
νός και μια μπάρα όπου μπορούν να συμβούν τα πάντα.
Από την πρώτη στιγμή που άνοιξε το Monsier Cannibale έ-
γινε στέκι. Όχι μόνο γιατί πρόκειται για ένα all day bar που
δεν θα σε απογοητεύσει καμία στιγμή της ημέρας, αλλά
και γιατί δημιούργησε ακόμα ένα meeting point σε αυτή
την πόλη. Τα πρωινά, από τις μεγάλες τζαμαρίες μπαίνει
το φως και λούζει τα μαρμαρίνα τραπέζια. Σε αυτό ακρι-
βώς το σημείο χτυπάει η καρδιά του Σαββατοκύριακου,
από τις 11 το πρωί μέχρι τις 5 το απόγευμα, όταν δηλαδή
σερβίρεται το brunch που έχει κάνει το δικό του χαμό.
Το νέο μενού σε βάζει ακόμα πιο δυναμικά στο παιχνίδι
του brunch με πιάτα όπως το black croque madame με
ψωμάκι από ενεργό, οργανικό άνθρακα, τα αυγά ποσέ με
σος Hollandaise με πράσινο τσάι και matcha (σερβίρονται
σε γέμιση σπανακόπιτας μαζί με ζαμπόν μπουτί), αλλά και
οι τρομεροί λουκουμάδες με κρέμα λεμόνι και πραλίνα.
Τα βράδια κυλάνε υπέροχα με dj sets κάθε Πέμπτη, Παρα-
σκευή, Σάββατο και Κυριακή, αλλά και μερικά από τα κα-
λύτερα (όντως) cocktails της Αθήνας. Πιες το Gingerman
(Absolut Vodka, mango, ginger syrup, φρέσκο χυμό lime)
ή το Caribbean Sun που θα σε μεταφέρει στις καυτές νύ-
χτες της Καραϊβικής. Tip: πολύ σύντομα αυτό το θρυλικό
brunch θα το απολαμβάνουμε και τις καθημερινές!

● **Βρυαξίδος 24, Παγκράτι, 2107526130,**
www.monsieurcannibale.gr, Fb: @monCannibale,
instagram: mon.cannibale

ΣΑΜΙΑΜΙΔΙ

Θα γίνει στέκι σου κάθε μέρα, όλη μέρα

Έχει μια ιδιαίτερη αύρα αυτό το all day μπαράκι, που έχει
γίνει σημείο αναφοράς όχι μόνο για τον Βύρωνα αλλά
και για τις γύρω περιοχές. Είναι οι άνθρωποι του, με τους
οποίους μπορείς εύκολα να γίνεις φίλος, είναι η χαλαρό-
τητα της ημέρας και η πάρτι ατμόσφαιρα της νύχτας, η
οικειότητα που αποπνέει ο χώρος αλλά και η αίσθηση ότι
βρίσκεσαι σε κάποιο νησί, μιας και καλοκαιριάζει και λίγο
πολύ αρχίζουμε να σκεφτόμαστε διακοπές, παραλίες και
άλλα τέτοια ωραία. Το Σαμιαμίδι θα σας ξυπνήσει από
νωρίς το πρωί με ποιοτικό εσπρέσο, θα σας χορτάσει με
νόστιμα κρύα σάντουιτς και πιάτα με τυριά κι αλλαντικά
που θα συνοδεύσουν το ποτό σας και το βράδυ θα σας
ξευχτήσει. Τις ωραίες φράνκι, σουίνγκ, τζαζ και σόουλ
μουσικές επιλέγουν καθημερινά djs, οι bartenders θα σας
προτείνουν δημιουργικά signature κοκτέιλ, οι συζητή-
σεις, τα γέλια και οι γνωριμίες αρχίζουν να δίνουν και να
παιρνουν και το Σαμιαμίδι, 7 ημέρες την εβδομάδα και 365
το χρόνο, δεν έχει να ζηλέψει σε τίποτα από τα καλύτερα
μπαράκια του κέντρου.

● **Καραολή & Δημητρίου 61, Βύρωνα,**
fb: Σαμιαμίδι coffee bar

GATSBY CHOCOLATE BAR

Η καλύτερη σοκολάτα του κόσμου, όπως ακριβώς πρέπει να είναι

Μέσα από εκπληκτικούς αρωματικούς συνδυασμούς είναι αδύνατον να μη γοπετεύσεις όλες σου τις αισθήσεις στο Gatsby Chocolate Bar. Κομμάτια αυθεντικής σοκολάτας Valrhona λιώνουν με υπομονή και αγάπη για σένα που θέλεις να χαρίσεις στον εαυτό σου την απόλυτη στιγμή απόλαυσης. Και φυσικά η εμπειρία δεν σταματά εδώ. Μπορείς να συνοδεύεις τη σοκολάτα σου ή τον υπέροχο καφέ από την ιστορική ιταλική μηχανή που δεσπόζει μέσα στο μπαρ, μαζί με το πιο τέλειο red velvet cake που έχεις δοκιμάσει ποτέ. Εκτός αν το Gatsby carrot cake σου κλείσει πονηρά το μάτι.

Με ντεκόρ και μουσικές που σε μεταφέρουν σε άλλες εποχές που ξεκινούν κάπου στα 30s, το Gatsby είναι το ιδανικό μέρος που από το πρωί μπορείς να δραπέτεύσεις από τη ρουτίνα σου ή να έχεις το meeting point σου

για τα σημαντικά ραντεβού σου. Και όταν ο ήλιος πέφτει το μυστικό του Gatsby αποκαλύπτεται μέσα από τα all-star cocktails του Ιάσωνα Κεφαλά (Jason), του ανθρώπου που εμπνεύστηκε το κόνσεπτ μέσα από την πολυετή εμπειρία του πίσω από τις μεγαλύτερες μπάρες της Αθήνας και όχι μόνο. Κλασικά αγαπημένα cocktails αλλά και σοκολατένιες συνταγές είναι από τα must που πρέπει να δοκιμάσεις.

Τις καθημερινές μέχρι τη 01.00 και μέχρι τις 03.00 κάθε Παρασκευή και Σάββατο, όπου η funk και η soul χαρίζουν τις σπουδαιότερες μελωδίες τους συνοδεύοντας τέλεια το αγαπημένο σου cocktail μέσα από τα decks του Gatsby που φροντίζει ο Super Mario. Οι εκπλήξεις δεν σταματούν εδώ. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να ακολουθήσεις τη σελίδα του Gatsby Chocolate Bar στο Facebook.

● Μελισσού 6, πλατεία Βαρνάβα, Παγκράτι, 210 7514731, Fb: Gatsby Chocolate Bar

GERPETTO THE BAR

Εδώ θα πεις τα κοκτέιλ της ζωής σου!

Στιλάτο, ατμοσφαιρικό και κοσμοπολίτικο, με «σπίτι» ένα από τα πλέον εμβληματικά νεοκλασικά της πλατείας Βαρνάβα, του 1920, το Gerpetto The Bar έγινε γνωστό από στόμα σε στόμα και all day προορισμός για κάθε Αθηναίο. Ανοικτό από το πρωί, με εξαιρετικούς μονοποικιλιακούς καφέδες και προτάσεις για brunch που έχουν γράψει ιστορία, το Gerpetto έχει το δικό του τρόπο να ομορφαίνει τα βράδια μας. Με κεφάτες μουσικές απ' όλες τις δεκαετίες, όμορφη διακόσμηση με κάποια στοιχεία από το διάσημο παραμύθι του Πινόκιο, ζεστή και χαλαρή ατμόσφαιρα που κάποιες φορές θα σου θυμίσει πάρτι, αλλά και με κοκτέιλ που έχουν γίνει talk of the town. Πέρα από τα κλασικά, θα ανακαλύψετε 10 εμπνευσμένα signatures κοκτέιλ με βάση τη βότκα, το τζιν, την τεκίλα και το ρούμι, και κάποια από αυτά σίγουρα θα τα ερωτευθείτε. Ανοικτό καθημερινά έως τις 3 μετά τα μεσάνυχτα, Παρασκευές και Σάββατα λίγο παραπάνω.

● Στίλπωνος 2, 2107525665, fb: Gerpetto The Bar

ΠΙΤΑ ΑΛΛΙΩΣ

Όταν όλος ο κόσμος
μπορεί να χωρέσει σε μια πίτα!

Στα έξι χρόνια της λειτουργίας του, εδώ στην πλατεία του Αγίου Λαζάρου, με τα τραπεζάκια στην ωραία δροσιά, έχει αποκτήσει φανατικούς φίλους οι οποίοι έρχονται και ξανα-έρχονται για τις πολύ ωραίες του γεύσεις. Το Πίτα Αλλιώς, όπως το λέει και το όνομά του, είναι σουβλατζίδικο. Με τη διαφορά ότι είναι πολύ ιδιαίτερο, καθώς το μεράκι των ανθρωπών του φαίνεται σε κάθε πιάτο. Τα σουβλάκια είναι χειροποίητα, οι τηγανιτές πατάτες κόβονται καθημερινά στο χέρι εδώ, τα λαχανικά είναι πάντα ολόφρεσκα, ενώ μπορείτε να διαλέξετε πίτα από καλαμπόκι, ολικής, κυπριακή και σε άλλες εκδοχές. Κι αν θέλετε κάτι ακόμα πιο ξεχωριστό, να θυμάστε ότι το κοντοσουβλί, χοιρινό και κοτόπουλο, είναι στ' αλήθεια απολαυστικό, όπως και η αξεπέραστη στραβιλίσια μπιριζόλα. Για όσους, πάλι, νηστεύουν, κι εδώ οι επιλογές είναι εξαιρετικές: Κεμπάπ σουσιάς που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού, πίτα με χταπόδι, καλαμάρι, γαρίδα, αλλά και πίτα με λαχανικά, κολοκυθοκεφτέδες, ντοματοκεφτέδες και φαλάφελ. Το Πίτα Αλλιώς λειτουργεί καθημερινά 12.30 με 01.00 και όλα αυτά τα νόστιμα μπορείτε να τα έχετε και με delivery.

● Παναγή Τσαλδάρη 12 & Ανακρέοντος, Βύρωνα, 2107601005, www.pita-allios.gr, fb: Πίτα αλλιώς

ΠΑΛΙΑΚΗΣ

Από το 1999 το αγαπημένο
ψητοπωλείο της γειτονιάς

Όλοι έχουμε ένα ψητοπωλείο που το λατρεύουμε και δεν το αλλάζουμε με τίποτα. Στο Παγκράτι υπάρχει το ψητοπωλείο Ποιότητα Παλιάκης. Εδώ και 20 χρόνια οι πιστοί του θαμώνες το εμπιστεύονται για την εξαιρετική ποιότητα σε ό,τι κι αν σερβίρει, αλλά και για τη μεγάλη μαεστρία στο ψήσιμο. Το κρέας το προμηθεύονται από το γειτονικό κρεοπωλείο, που ανήκει στην ίδια οικογένεια και που επίσης έχει μακροχρόνια ιστορία στο Παγκράτι. Εκτός από όλα τα λαχταριστά και αγαπημένα που θα βρεις, να δοκιμάσεις επίσης τα καλαμάκια από μοσχάρι και αρνί, ό,τι πιο νόστιμο έχεις φάει σε σουβλάκι. Οι χορτοφάγοι της παρέας θα μείνουν απόλυτα ικανοποιημένοι με προτάσεις όπως το μπιφτέκι λαχανικών ή το καλαμάκι μανιταριών. Επίσης θα βρεις μεγάλη ποικιλία σε σαλάτες. Όλα αυτά θα τα απολαύσεις στα ηλιόλουστα τραπεζάκια της πλατείας μαζί με μπίρα ή τσίπουρο. Διαφορετικά, έρχονται σπί-τι σου με ένα τηλεφώνημα ή με online παραγγελία μέσα από το site www.paliakis.gr. Ώρες λειτουργίας: καθημερινά 12.00- 00.30.

● Πλ. Βαρνάβα 11, Παγκράτι, 2107010022, Fb: @paliakis, inst piotita_paliakis

ΜΑΓΕΜΕΝΟΣ ΑΥΛΟΣ

Το ιστορικό αθηναϊκό εστιατόριο
που μας έχει κλέψει την καρδιά

Ένας ζωντανός θρύλος που έχει μαγέψει γενιές και γενιές Αθηναίων και συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο σαν να μην πέρασε μια μέρα από το μακρινό 1961, όταν έγραψε την πρώτη σελίδα της πλούσιας ιστορίας του. Περνώντας την πόρτα του τα πάντα θα σας συναρπάσουν: η διακόσμηση, με όμορφα έπιπλα αντίκες, που μοιάζουν να βγήκαν από κάποιο αρχοντικό, η αύρα που άφησαν πίσω τους οι διάσημοι θαμώνες του, από τον Χατζιδάκι, τον Χορν, τον Μινωτή, την Αλίκη Βουγιουκλάκη και την Τζένη Καρέζη μέχρι τον Σεφέρη, τον Ελύτη, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον Γεώργιο Παπανδρέου, τον Ανδρέα Παπανδρέου... Τα πάντα μοιάζουν τέλεια στον Μαγεμένο Αυλό, όπου πρωταγωνιστής, φυσικά, είναι και το φαγητό, με τους σεφ να ετοιμάζουν με μεράκι και αφοσίωση τα καλύτερα πιάτα της ελληνικής και διεθνούς κουζίνας, χρησιμοποιώντας πάντα τα πιο φρέσκα και εκλεκτά υλικά, ενώ την καταπληκτική ατμόσφαιρα που γεμίζει το χώρο καθημερινά συμπληρώνει η ζωντανή μουσική από ποιοτικά μικρά μουσικά σχήματα. Να θυμάστε πως κάθε Κυριακή μεσημέρι δεσπόζει ο πλούσιος οικογενειακός μπουφές με ζεστά και κρύα πιάτα και εξαιρετικά επιδόρπια σε πολύ φιλικές τιμές. Επίσης, όταν ο καιρός γλυκάνει ο Μαγεμένος Αυλός θα «βγει» στην πλατεία Προσκόπων, στον καταπράσινο κήπο που είναι σαν όαση στη μέση της πυκνοκατοικημένης πόλης. **Tip:** Δίπλα στον Μαγεμένο Αυλό και η Μαγεμένη Αυλή. Ένα τέλειο μεζεδοπωλείο, επίσης ατμοσφαιρικό, που καθοδηγείται από την Ελένη Ροδά.

● Αμύντα 4, 2107223195, www.magemenosavlos.com, fb: Μαγεμένος Αυλός

ΒΥΡΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Το Ρακομελάδικο - Το Εναλλακτικό Καφενείο του Βύρωνα

Ανοιχτό από τις 9 το πρωί έως αργά τη νύχτα, το Βύρωνος Πολιτεία είναι μια πόλη μέσα στην πόλη, ένας προορισμός για κάθε διάθεση και γούστο. Όλοι του οι χώροι, όπως επίσης η αυλή και το πεζοδρόμιο, είναι ιδανικοί για καφέ, ποτό και εξαιρετική μεσογειακή κουζίνα, ενώ ο κάτω χώρος φιλοξενεί live μουσική κάθε Τρίτη και Τετάρτη.

Από την άλλη, αν θες να το ζήσεις πιο «διακοπές σε νησί» υπάρχει η Άνω Πόλις (η ταράτσα) που μετατρέπεται στο απόλυτο cocktail bar τους ζεστούς μήνες Μάιο με Οκτώβριο. Χαλαρή lounge μουσική, δροσερά cocktail εμπνευσμένα από ελληνικά αποστάγματα όπως ρακί, ούζο, μαστίχα ή τσίπουρο και απογευματινό sunset πάρτι κάθε Κυριακή από τις 19.00. Τέλεια επιλογή αποτελεί και η γραφική αυλή του, ενώ σε λίγο καιρό η γυάλινη εσωτερική οροφή θα ανοίξει φέρνοντας το καλοκαίρι στα τραπέζια όλων των χώρων του.

● Καραολή Δημητρίου & Κωνσταντινουπόλεως 97,
Βύρωνας, 2107659992, fb: Βύρωνος Πολιτεία
Ρακομελάδικο - Εναλλακτικό Καφενείο

LA PINSA

Η αυθεντική pinsa της Ρώμης

Το La Pinsa είναι ένα μικρό Ιταλικό στο οποίο μπορείς να απολαύσεις την αυθεντική pizza της Ρώμης, με απόλυτο σεβασμό στην παράδοση. Ήδη πιάνοντας στα χέρια σου το μενού, διαβάζεις ότι η λέξη pinsa προέρχεται από το λατινικό ρήμα pinsere, που σημαίνει απλώνω και γεννήθηκε στα αρχαία ρωμαϊκά χρόνια. Η ζύμη της προερχόταν από τη μίξη διαφόρων δημητριακών, ψηνόταν πάνω σε πέτρα και συνόδευε γεύματα τυριών κι αλλαντικών. Με τη σημερινή της μορφή εμφανίστηκε το 2001, όταν δημιουργήθηκε ένα μείγμα αλεύρων σίτου, ρυζιού και σόγιας. Μετά από προσθήκες από προζύμι, μικρή ποσότητα ελαιόλαδου, αλάτι, μαγιά και μεγάλη ποσότητα παγωμένου νερού ζυμώνεται για 150 ώρες κι έτσι δημιουργείται το αποτέλεσμα που μπορείτε να γευτείτε. Στο La Pinsa δεν φτιάχνουν απλά ωραίες πίτσες, φτιάχνουν μοναδικές γεύσεις που θα λατρέψεις. Ζυμαρικά, πίτσα ή σαλάτα, ό,τι κι αν τραβάει η όρεξή σου θα το βρεις εδώ.

● Ευφράντορος 21, 2107526944, Παγκράτι, fb: La Pinsa

ΠΑΠΙΑ

Όμορφη, χαλαρή
και ανεπιτήδευτη, θα γίνει
το στέκι σου

Δεν έχει κλείσει ακόμα χρόνο (Ιούλιος '18), έχει όμως αποκτήσει πολλούς και καλούς φίλους. Θυμάσαι εκείνο το ταξίδι σου στο εξωτερικό, που χάθηκε στους δρόμους και ανακάλυψες ένα μαγαζί που τις επόμενες ημέρες έγινε στέκι σου; Κάτι τέτοιο είναι η Πάπια. Στην πιο όμορφη γειτονιά της Αθήνας, μια ανάσα από το Καλλιμάρμαρο, σιλαίτη και πρόσχαρη, θα σε κάνει να νιώσεις ότι είσαι στο σπίτι κάποιου αγαπημένου φίλου. Με ποιοτικό καφέ και πολύ νόστιμα σνακ και γλυκάκια, με ωραία κοκτέιλ και ποτά, με τζαζ το πρωί και περισσότερο μαύρες μουσικές όσο περνάει η ώρα, να έρθεις να τα πεις με τους φίλους σου, να δουλέψεις με το laptop σου, να χαλαρώσεις μετά τη δουλειά ή να εντυπωσιάσεις την παρέα σου πιο αργά για το πανέμορφο μαγαζί με την πιο παρεϊστική και φιλική αύρα που μόλις ανακάλυψες. Διοργανώνει και κάποια πολύ ιδιαίτερα live και events για τα οποία μπορείς να ενημερώνεσαι από τα social media.

● Αυτομέδοντος 4, 211119558, fb: ΠΑΠΙΑ, insta: papia.athens

Για πίτες πιο
νόστιμες και
από αυτές της
γιαγιάς σου

Αν ψάχνεις λόγο να συχνάζεις στο Παγκράτι ακόμα και αν μένεις μακριά, μόλις σου βρήκαμε έναν και είναι πεντανόστιμος. Εδώ θα βρεις σπιτικές πίτες με αγνά υλικά που μοσχομυρίζουν από χιλιόμετρα. Η συνταγή του ζυμαριού είναι μαγική, έρχεται κατευθείαν από τη γιαγιά των ιδιοκτητών και μετατρέπεται σε λαχταριστές χειροποίητες πίτες, με best sellers την τυρόπιτα και τη λουκανικόπιτα. Αυτόπτες μάρτυρες ισχυρίζονται ότι είναι από τις καλύτερες που έχουν δοκιμάσει σε ολόκληρη την πόλη. Εκτός από τις κλασικές επιλογές, οφείλεις να δώσεις προσοχή στην καταπληκτική κεφαλοντική κρεατόπιτα, για την οποία γίνεται χαμός σε καθημερινή βάση, δύσκολα θα βρεις αλλού και σίγουρα θα σε πείσει να επιστρέψεις για δεύτερη μερίδα. Και για τους γλυκατζήδες της παρέας, υπάρχουν υπέροχα χειροποίητα κέικ καρότου, σοκολατόπιτα, πάστα φλόρα και πολλές ακόμα ζουμερές επιλογές, που μπορείς να συνοδέψεις με ένα ποτήρι σπιτικής λεμονάδας.

● Φορμίωνος 12 & Μονής Σέκου, Παγκράτι, 2155458727

Chalk Of The Town® Athens

Αλλάζει τον κόσμο μας!

Στην οδό Αμύντα 13, δίπλα στην Πλατεία Προσκόπων, θα βρούμε το Chalk Of The Town® Athens – το χρωματιστό μαγαζάκι που έχει γίνει πόλος έλξης για όλους εμάς που θέλουμε να δώσουμε μια δεύτερη ευκαιρία ζωής στα παλιά μας έπιπλα και αντικείμενα, στην ξεχασμένη ροτόντα της γιαγιάς αλλά και στους θησαυρούς που ανακαλύπτουμε στις γωνιές του δρόμου! Με τα ελληνικά και οικολογικά χρώματα κιμωλίας Chalk Of The Town® Paint, που αντλούν έμπνευση από τις μοναδικές τεχνικές βαφής που εφαρμόζαν στην Αρχαία Ελλάδα, θα μεταμορφώσουμε κυριολεκτικά τα πάντα, χωρίς τρίψιμο και χωρίς αστάρι! Εδώ, μπορούμε επίσης να μάθουμε τις τεχνι-

κές αναπαλαίωσης σε ένα τρίωρο workshop, να πάρουμε συμβουλές και ιδέες για τη διακόσμηση του χώρου μας αλλά και να ανακαλύψουμε vintage συλλογές και πρωτότυπα δώρα από όλο τον κόσμο! Και για όσους δεν νιώθουν ακόμα έτοιμοι να πιάσουν μόνοι τους το πινέλο, στο Chalk Of The Town® αναλαμβάνουν να μεταμορφώσουν το χώρο μας, με υψηλή αισθητική και αγάπη για την ξεχωριστή ομορφιά που φέρνει ο χρόνος. ● Αμύντα 13, 11635, Παγκράτι, 2107295541, www.chalkofthetown.gr, Fb: @ChalkOfTheTownGreece, Insta: ChalkOfTheTownGR, e-mail: chalktownathens@gmail.com

Ένα πολύ παρεϊστικό και φιλόξενο all day café bar, που στα 16 χρόνια της ιστορίας του έχει γίνει αγαπητό στον Βύρωνα και όχι μόνο. Η εξυπηρέτηση είναι υποδειγματική, τα παιδιά εδώ θα μπορούσαν να γίνουν και φίλοι σας, το περιβάλλον μοντέρνα καλαίσθητο, ο εξωτερικός χώρος, ό,τι πρέπει να απολαμβάνεις τον καφέ σου τις ημέρες με καλό καιρό. Οπωσδήποτε να ρωτήσεις για τις σοκολάτες του και να δοκιμάσεις τα σπιτικά ροφήματα, όπως την ανεπανάληπτη λεμονάδα, να το επιλέξεις για ένα χαλαρωτικό ποτό μετά τη δουλειά ή για ένα καλοφτιαγμένο κοκτέιλ στη συνέχεια της βραδιάς. Με ωραίες τζαζ και ροκ μουσικές, αλλά και με κάποια πολύ ιδιαίτερα event, live και bazaar, για τα οποία μπορείτε να ενημερώνεστε από το Facebook.

ΠΑΠΥΡΟΣ CAFE

Το παρεϊστικό και ζεστό all day
στέκι του Βύρωνα

● Τμώλου 25, Βύρωνα, 2107647503, fb: Papyros CAFE

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Style

Ο Greek Freak ξέρει!

▶ Το αγαπημένο άρωμα των ανδρών μεταμορφώνεται, αποκτά ένα κομψό, total black look και υποδέχεται ένα νέο, ξεχωριστό άρωμα: το “**Rise**” με την υπογραφή του **Γιάννη Αντετοκούνμπο**. Ένας μοναδικός συνδυασμός από νότες εσπεριδοειδών, άρωμα μέντας και

ξύλου που σε αναζωογονεί. Η κομψότητα συναντά τη δύναμη και το νέο μότο του **STR8** δίνει τον τόνο: **Go For Great**. Στόχος του να εμπνεύσει κάθε άνδρα να ζήσει μια ζωή χωρίς φόβους ή δισταγμούς, να αναζητά το μεγαλείο και να αγωνίζεται για όσα έχουν αξία.

style

MIZUNO
Αθλητικό
παπούτσι €49

**ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ**

Κοσμήματα από παλιά συλλεκτικά νομίσματα σε επιπλατινωμένη αλυσίδα, της σχεδιάστριάς Μαρία Καπρίλη € 250/το ένα

CARPISA

Σακίδιο πλάτης €19,95
(διαθέσιμο μόνο στο The Mall)

TEZENIS

Τρίγωνο σουτιέν με
δαντέλα €14,99

BENETTON
Γυναικείο παντελόνι

ESSENCE

Αδιάβροχη
μάσκα €3,79

**ΟΠΤΙΚΑ
ΟΦΘΑΛΜΟΣ**
Γυαλιά ηλίου Rewop €135

**ΚΟΙΜΑΜΑΙ
ΚΙ Η ΤΥΧΗ ΜΟΥ
ΔΟΛΩΜΕΙ!**

Ο νέος ορός νύχτας της Kerastase θρέφει τις τρίχες των μαλλιών σε βάθος κατά τη διάρκεια του ύπνου και τα αφήνει απαλά και ευκολοχτένιστα. Απλώνεται σε νωπά ή στεγνά μαλλιά, απορροφάται 100% και δεν χρειάζεται ξεβγάλμα το επόμενο πρωί. Όσο εγώ κοιμάμαι, τα μαλλιά μου γίνονται όπως τα ονειρεύομαι!

BENETTON

Κοντομάνικη
μπλούζα με tropical
print

TIFFANY'S & CO.

Γυναικείο άρωμα
Tiffany Intense

SWATCH

Πολλοί Tadelakt,
σερπά Listen To Me, €60

TOMS

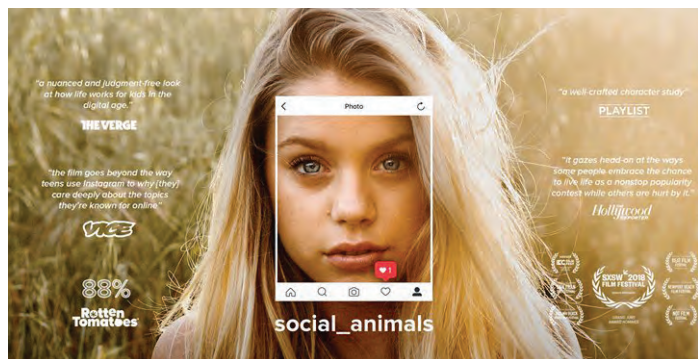
Εσπαντρίγια με τύμπανο φρούτα €55

**SOPHIA
ENJOY
THINKING**

Μαξιλάρι
τετράγωνο
The Kiss Rodin
€42,90

GLAMAZON

**Social animals,
αλλιώς Κοινωνικά Ζώα**

**Τη ζωή τριών Instafamous εφήβων που μεγαλώνουν
κατά κυριολεξία στο Instagram παρακολούθησε
η κάμερα του αμερικανού σκηνοθέτη
Jonathan Ignatius Green**

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πάρτι. Γενέθλια. Παρέα εφήβων. Σε ιταλικό ή μπεργκεράδικο ή μεξικάνικο. Ανάλογα τα γούστα. Κάθονται. Αφού τσαλαβουτήσουν στο φαγητό και λίγο πριν σβήσουν τα κεράκια, «sweet sixteen» στη συγκεκριμένη φάση, με τα κινητά στο χέρι, κορίτσια και αγόρια κάνουν βουτιά στον δικό τους κόσμο. Δεν συζητούν. Μετά έρχεται η τούρτα. Ξανά-μανά τα κινητά. Μερικές σέλφις, βιντεάκια. Και μετά μοναξιά μου όλα. Και διαδικτυακό chat. Ο δικός τους κόσμος φαντάζει πιο λαχταριστός από τη σαντιγί και την πραγματική παρέα με τους συνομήλικους. Οικογένεια με παιδιά. Τρώνε σε εστιατόριο. Κροταλίζουν πιρουνία, μαχαίρια και ποτήρια. Μετά βαριούνται. Λυπάμαι το φαγητό που έχει μείνει στα πιάτα. Πιάνουν ζευγάρι και παιδιά το κινητό στο χέρι. Με ένα κινητό στο χέρι ο καθένας. Δεν συζητούν. Η μαμά πιο περιπετειώδης. Κάνει face time με φίλη ή συγγενή. Έξω από τον διάφανο μουςαμά του εστιατορίου, έχει κάτι λουλουδάκια εκεί, μια άλλη μαμά βγάζει σέλφι για να την ανεβάσει στο Instagram. Σέλφις παντού. Και από όλες τις ηλικίες. Αλλά η απομόνωση των εφήβων είναι άλλο πράγμα. Δεν είναι όλα τα παιδιά ίδια. Για την πλειονότητα μιλάμε. Ακόμα και στα νήπια δίνεται το κινητό στο χέρι ή το τάμπλετ για να κάτσουν φρόνιμα παρακολουθώντας κινούμενα σχέδια. Το 'χεις;

Το 'χω. Ο ψηφιακός κόσμος γίνεται κομμάτι του πραγματικού. Μάλλον προέκτασή του. Τα χαμόγελα, οι πόζες, τα φίλτρα και τα κλικ, ψηφίδες ενός περιέργου, ρηχού και γρήγορου «κάτι». Κάτι, τι; Σκέψου οι έφηβοι του πάρτι και όλοι οι έφηβοι που παίζουν την τεχνολογία στα δάχτυλα να ήταν διάσημοι. Instafamous και influencers. Δύο σε ένα. Τι θα γινόταν; Πώς θα ήταν η ζωή τους; Θα ικανοποιούνταν ο ναρκισσισμός τους ή όποια άλλη ανάγκη με τα likes; Η κοινωνική αποδοχή στο Instagram δεν είναι μόνο ένας αριθμός. Είναι πολύ περισσότερο. Και στέκεται εκεί μπροστά σου. Οι καρδούλες τρυπούν το βλέμμα. Είσαι αρκετά δημοφιλής;

Τις ζωές τριών εφήβων που μεγαλώνουν κατά κυριολεξία στο Instagram παρακολούθησε η κάμερα του αμερικανού σκηνοθέτη Jonathan Ignatius Green. Ένα

αγόρι που ριψοκινδυνεύει βγάζοντας φωτογραφίες, ένα κορίτσι που θέλει να γίνει φωτομοντέλο και ένα κορίτσι της διπλανής πόρτας, μέσω της παρουσίας τους στο Instagram, έχουν τον ίδιο στόχο. Επιζητούν λίγη αγάπη, κατανόηση και κυρίως θέλουν να γίνουν διάσημοι – και εμφανίζονται έτοιμοι να κάνουν τα πάντα για να το καταφέρουν. Το «Social Animals» κάνει βουτιά στον ψηφιακό και πραγματικό κόσμο των σημερινών εφήβων όπου οι followers, τα likes και τα σχόλια είναι ικανά να καθορίσουν... την επιτυχία και την αυτοεκτίμηση. Ποια είναι η πραγματικότητα πίσω από τις όμορφες φωτογραφίες; Πόσο απέχουν αληθινό και ψηφιακό; Στο ντοκιμαντέρ «Social Animals» κάθε ένας από τους πρωταγωνιστές διαπιστώνει με έκπληξη ότι οι followers του στο Instagram ξεπερνούν κατά πολύ τους ανθρώπους που γνωρίζει στην πραγματική ζωή. IRL («in real life»). Στην πυκνή αφήγηση δηλώνουν πως τους τρομάζουν οι haters και η ευκολία με την οποία γράφονται κακά σχόλια στα όρια του τρομαχτικού. Και πάνω από αυτά. Αλλά και οι τρεις νιώθουν δύναμη. Όπως λέει ο φωτογράφος της παρέας, είναι συνδημιουργοί της ψηφιακής εποχής. Κοινωνικά ζώα ή πλάσματα της κοινωνικής δικτύωσης;

Στο βιβλίο «The Social Lives of Networked Teens» (Yale University Press, 2014) η συγγραφέας Ντ. Μπρίντλ ομοιοπαθίζει ένα ισχυρό επιχείρημα, δείχνοντας πως οι κοινωνικές πρακτικές στις καθημερινές ζωές των εφήβων μεταφέρονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αντί να είναι ένας διαφορετικός κόσμος στον οποίο οι έφηβοι ξεφεύγουν, τα social media γίνονται προέκταση των IRL κανονικών ζωών. Υπάρχουν περιπτώσεις που οι έφηβοι δεν προλαβαίνουν να κοινωνικοποιηθούν ή δεν έχουν ευκαιρίες, έχουν υπερβολικές δραστηριότητες, οι γονείς θέτουν απαγορεύσεις ή απλά τα παιδιά δεν μπορούν να βρουν εκτός σχολείου έναν ασφαλή, βολικό και φιλόξενο χώρο. Πόσο μόνη είναι η γενιά του Instagram; Ή πόσο διαφορετική; Αλλά έχουμε κάτι κοινό. Ενήλικες και έφηβοι είμαστε πολύ «κοινωνικά ζώα». Είμαστε όμως και «οπτικά ζώα»; Τώρα πια, λέει ο σκηνοθέτης Jonathan Ignatius Green, στον ψηφιακό κόσμο είμαστε και τα δύο.

CITY GUIDE

FOR EVER MORE IMAGES ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Μια διαδραστική έκθεση
για το μέλλον των εικόνων

«For Ever More Images?», μία διαδραστική έκθεση για την εποχή της ψηφιακής εικόνας. Για τους αλγόριθμους και τον τρόπο που καθορίζουν τη ζωή μας. Σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι φανταζόμαστε. Και για τα άβυσσους του σήμερα. Όπως η Shudu Gram (φωτό), ένα ψηφιακό supermodel, 3D δημιουργήμα του φωτογράφου **Cameron-James Wilson**, με χιλιάδες πραγματικούς followers στο Instagram.

Μια έκθεση-εγκατάσταση στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, μια διαδραστική κυβερνομηχανή που κατασκευάζει χρονοκάψουλες, μια σειρά διαλέξεων στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών (12/4) και στο Ωδείο Αθηνών (13&14/4), μας καλούν να εξε-

τάσουμε τον τρόπο που παράγουμε, καταναλώνουμε, αντιλαμβανόμαστε και νοηματοδοτούμε τις εικόνες στον 21ο αιώνα. Σημαντικοί καλλιτέχνες και θεωρητικοί από όλο τον κόσμο θα χαρτογραφήσουν

την εικόνα της ψηφιακής εποχής στη διεθνή συνάντηση την οποία επιμελούνται οι Γιώργος Καραπλιάς, Γιώργος Πρίνος, Πάσκουα Βοργιά (Έκθεση) και Eduardo Cadava από το Πανεπιστήμιο του Πρίνστον (Συμπόσιο). Θέτοντας ερωτήματα για το μέλλον, τους ήχους, την οργή, τη γεωγραφία και τα δικαιώματα των (μελλοντικών) εικόνων.

-Γιώργος Δημητρακόπουλος

INFO

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση,
Συγγρού 107

(16.00-22.00) Είσοδος
ελεύθερη. Ως 22/4

Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών & Ωδείο Αθηνών (12-14/4) (Είσοδος ελεύθερη με δελτία)

ΓΕΥΣΗ

Το **Ella** είναι μια ολόκληρη αθηναϊκή γειτονιά στη Μητρόπολη

«**Δ**εν είν' αλήθεια ότι έπεσε η Έλλα (Έλλη την είπαν οι Ίωνες) απ' τον κριό τον χρυσόμαλλο καθώς περνούσε πάνω απ' τη θάλασσα (τον Πόντο που πήρε απ' αυτήν τ' όνομά του). Έφθασε πάνω απ' τις ακτές της Ανατολής μεσημέρι νωρίς. Τέτοιαν ώρα, Μικρασιάτισσες κυράδες νοικοκυρές μαγειρεύαν. Ελαφρύς άνεμος ψήλωσε, έφερε τις ευωδιές κι η Έλλα λαχτάρησε. Στη Θήβα, στο σπίτι της, μικρό κορίτσι, τιμούσε πάντοτε της Γης τα πνεύματα μαγειρεύοντας. Κι έμοιαζ' εδώ να έχει πολλά να μάθει και να διδάξει. Είπε, λοιπόν, στον κριό να σταθεί και κατέβηκε. Ο Φρίξος, λιγόφαγος και βιαστικός, κίνησε για πιο

πέρα. Αλλά η Έλλα έμειν' εκεί, να ενώνει με τα' όνομα και τις γνώσεις της τις στεριές και να μαγειρεύει της Ειρήνης τα έργα, προς Χαρά των ανθρώπων».

Με αυτό το γοητευτικό κείμενο της Πέγκυς Χριστοφί σε υποδέχονται τα σουπλά του Ella. Κείμενο που, εδώ, δημιουργεί τον δικό του μύθο και τον σπιννίζει εξ ολοκλήρου πάνω στην περίφημη μαγειρίσσή του, τη σεφ Νένα Ισχυρνόγλου, γνωστή από τη μακρόχρονη καριέρα της σε φημισμένα εστιατόρια. Το Ella, που άνοιξε τον περασμένο Σεπτέμβριο πάνω στη Μητροπόλεως (εκεί όπου πριν βρισκόταν το Ergon), είναι κυρίως ένα υπέροχο εστιατόριο ελληνικής κουζίνας. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Στην κεντρική σάλα κυριαρχούν τα δύο μεγάλα μοναστηριακά τραπέζια και η θερμή του ξύλου. Έξω, τα τραπέζια λουίζονται στον ήλιο του αττικού ουρανού. Στο εσωτερικό του Μπαλκόνι, δι-

αμπερές με θέα στην Ερμού και τη Μητροπόλεως, δυναμώνει ακόμα περισσότερο η αύρα του σπιτιού. Στο ισόγειο, σε περιοπτη θέση θα δεις να χτυπάει η καρδιά της Ella – η κουζίνα ήταν πάντα το κέντρο της οικίας. Στο βάθος όμως σε περιμένει η μεγάλη έκπληξη: το παντοπωλείο με τα διαλεχτά προϊόντα, τα αλιπαστα, τα τυριά και τα αλλαντικά από όλη την Ελλάδα (τα έξοχα αλλαντικά Sarg, αλλά και το βολάκι Άνδρου, η μανούρα Σίφνου, το αρσενικό Νάξου, είναι μόνο μερικά παραδείγματα από την ποικιλία του παντοπωλείου).

Έχω την εντύπωση ότι βρίσκομαι σε μια παλιά αθηναϊκή γειτονιά: θα κάτσω τώρα να φάω στο ωραίο «ταβερνάκι», αργότερα θα πάρω κάτι και για το σπίτι, όλα αυτά τα ωραία του παντοπωλείου προορίζονται κυρίως για την κουζίνα. Το φαγητό έρχεται για να συμπληρώσει όλη αυτή την υπέροχη σπιτική αίσθηση, οι μυρωδιές που βγαίνουν από την κουζίνα αρκούν να σου ανοίξουν την όρεξη. Δοκιμάζω τη σαλάτα λάχανο με ξινόμπλο, κολοκύθα, φουτούκι και ρόδι (€7,5), το (τρυφερότατο!) κταπόδι στη σχάρα, φρέσκο θυμάρι, λαδολέμονο ελιάς και σκορδαλιά καρότου (€12,80), την υπέροχη τραγανή χειροποίητη τυρόπιτα με φέτα Κωσταρέλου και σάλτσα από κρασί και μέλι Ελάτης (€6,80), τα πιτάκια Καισαρείας με κασέρι Μυτιλήνης, παστουρμά, ντομάτα και φύλλο γιουφκά, που απογειώνονται όταν τα βουτάς στη σος από γιανούρι και μαρμελάδα ντομάτας (€6,80). Το αγαπημένο μου πιάτο όμως γίνεται το φρικασέ με ζυγούρι, καυκαλιθρες, ζοχούς

Η **Νένα Ισχυρνόγλου** μαγειρεύει υπέροχα ελληνικά πιάτα στη σύγχρονη τους εκδοχή

και σπανάκι (€12,40). Λεμονάτο τόσο όσο, με το ζυγούρι να λιώνει στο στόμα και τα χορταρικά να συνοδεύουν επάξια την κάθε μπουκιά. Δεύτερο αγαπημένο το κοτόπουλο σουβλάκι με τις τραγανές και «μπαχαρένιες» πίτες, το λαδολέμονο και την πάπρικα Αριδαίας (€10, 40), ζουμερό και τόσο νόστιμο που ασυναίσθητα γλείφεις ηδονικά τα χείλη. Ο κατάλογος του brunch (σερβίρεται καθημερινά 10.00-13.00) έχει βαθιά ελληνικό χαρακτήρα. Συμπεριλαμβάνει σάντουιτς που φτιάχνονται καθημερινά με τα αλλαντικά και τα σπάνια τυριά του παντοπωλείου και πιάτα όπως κυκλαδίτικο σφουγγάτο, σαλάτα με καπνιστή πέστροφα ή ομελέτα με

απάκι Κρήτης (μεταξύ άλλων). Η Νένα μαγειρεύει την ελληνική κουζίνα με τον τρόπο που όλοι οι Έλληνες σεφ θα έπρεπε –κατά τη γνώμη μου– να δημιουργούν. Παίρνει τις ελληνικές συνταγές, τους προσθέτει σύγχρονες τεχνικές και τις παρουσιάζει στη νέα τους εκδοχή. «Προσπαθώ να κάνω απλά, νόστιμα πράγματα με υλικά που είναι επώνυμα. Επώνυμα, όχι απλά του τόπου, αλλά του ανθρώπου που τα παράγει» λέει η ίδια. «Με αυτά τα υλικά, προσπάθησα να φτιάξω γεύσεις που θα έβρισκε κανείς σε ένα οίνομαγειρείο και ταυτόχρονα σε ένα σύγχρονο ελληνικό εστιατόριο. Έχω πειραματιστεί πολύ με τα “λαδολέμονα” της ελληνικής κουζίνας, γι' αυτό και όλα σχεδόν τα πιάτα έχουν μια σάλτσα που τα αναδεικνύει». Να πάτε, θα φάτε υπέροχα.

Μητροπόλεως 26, Σύνταγμα, 210 3315547,
www.ellagreekcooking.gr,
Fb: @EllaGreekCooking

ΠΟΥ
ΤΡΩΜΕ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Γραμματόσημο

Ιδιαίτερο και προσεγμένο σε όλα του

Σαν το σκηνικό μιας σπουδαίας κινηματογραφικής ταινίας, με πρωταγωνιστές όλους εμάς είναι το Γραμματόσημο. Με 20 χρόνια ιστορίας, το καθετί εδώ μοιάζει να είναι πολύτιμο. Η ιδιαίτερη αρχιτεκτονική και η vintage αισθητική, οι αυθεντικοί πίνακες των Μυταρά, Μόραλη και άλλων, το συλλεκτικό αμερικάνικο τζουκμπόξ του 1958 που εξακολουθεί να παίζει, ο παραδοσιακός αργαλιός που πλέκει, η γερμανική μοτοσικλέτα του 1912, μια βέσπα, η ραπομπαχική Singer και τόσα άλλα που απλώνονται σε δύο επίπεδα και πέντε αιθουσες. Εξίσου σπάνια είναι και η εξυπηρέτηση των ανθρώπων του Γραμματόσημου, οι οποίοι φροντίζουν με αληθινό μεράκι να μας προσφέρουν πάντα τα καλύτερα. Στον εσωτερικό του χώρο ή έξω στην πλατεία θα απολαύσετε εξαιρετικό καφέ Illy, φανταστική σοκολάτα Valrhona, πεντανόστιμο και χορταστικό brunch που σερβίρεται μέχρι τις 2 το μεσημέρι, αλλά και πιάτα που αποτελούν πλήρη γεύματα και κινούνται περισσότερο προς τη φιλοσοφία ενός μπιστρού. Εξίσου ψαγμένη είναι και η κάβα του, η οποία είναι μία από τις πλέον ενημερωμένες της Αθήνας. Θα βρείτε τα καλύτερα malt ουίσκι, αμερικάνικα bourbon, γιαπωνέζικα ουίσκι τα οποία έχουν εξελιχθεί σε τάση, ρούμια από τη Γουατεμάλα και την Κολομβία, τεκίλες, αλλά και μια λίστα από 20 εξαιρετικά κρασιά του ελληνικού αμπελών, όλα τους μονοποικιλιακά, τα οποία μπορείτε να απολαύσετε και σε ποτήρι. Δίπλα σε όλα αυτά, προσθέστε και τα σπουδαία events που πολύ συχνά διοργανώνει το Γραμματόσημο, το οποίο, να ξέρετε, αγαπάει πολύ την τζαζ. Να θυμάστε ότι κάθε Παρασκευή και Σάββατο υπάρχουν τζαζ βραδιές, τις οποίες επιμελείται ο σπουδαίος σαξοφωνίστας Δημήτρης Τσάκας, ενώ στις 30 Απριλίου, στην παγκόσμια ημέρα της τζαζ, θα πραγματοποιηθεί εδώ κάτι πολύ ιδιαίτερο. Για όλα αυτά αλλά και για τις εκπλήξεις που έρχονται, μπορείτε να ενημερώνεστε από τη σελίδα του στο Facebook.

Ηρώων Πολυτεχνείου 82, Δάσος Χαϊδαρίου, Χαϊδάρι, 2105820517,
fb: Γραμματόσημο CAFÉ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Όταν ο Βάγκνερ συνάντησε τις ντομάτες ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαριάννα Οικονόμου ΣΕΝΑΡΙΟ: Μαριάννα Οικονόμου ΜΟΝΤΑΖ: Ευγενία Παπαγεωργίου

Στο θεσσαλικό χωριό Ηλιάς που αργοπεθαίνει (μόλις 33 είναι οι μόνιμοι κάτοικοί του, ενώ το σχολείο έχει κλείσει όπως και το τελευταίο καφενείο του χωριού) δύο ξαδέλφια με τη βοήθεια πέντε γυναικών αποφασίζουν να κάνουν νέο ξεκίνημα στη ζωή τους και να παράγουν ένα εκλεκτό βιολογικό προϊόν με βάση την ντομάτα.

Στο απολαυστικό ντοκιμαντέρ της Μαριάννας Οικονόμου ένα μικρό και ταπεινό θέμα, η καλλιέργεια ντομάτας, αναδεικνύεται σε ποικιλόμορφο, γλυκόπικρο και αιχμηρό σχόλιο όχι μόνο για τη σύγχρονη εποχή (η κρίση είναι ορατή πίσω από κάθε σκηνή του φιλμ) αλλά κυρίως για τη στάση ζωής που κρατάμε απέναντι σε κρίσιμα διλήμματα. Το αν τα δύο ξαδέλφια θα καταφέρουν να κάνουν πραγματικότητα το όνειρό τους εξαρτάται από μια σειρά τυχαίων γεγονότων, συνειδητοποιημένων αντιδράσεων και καθοριστικών επιλογών. Η πολλή δουλειά ως πρώτο ζητούμενο είναι το προσαπαιτούμενο για να πάει καλά το πρότζεκτ τους που ευελπιστούν να έχει απήχηση στην ντόπια αλλά και τη διεθνή αγορά στις οποίες στοχεύουν να απευθυνθούν. Εδώ η βοήθεια των συμπαθέστατων ντόπιων κυριών που δουλεύουν στα χωράφια είναι το ισχυρό όπλο για να δέσει η συνταγή που φτιάχνουν τα δύο ξαδέλφια. Το κρίσιμο ερώτημα όμως είναι ένα: τη μουσική του Βάγκνερ ή του δημοτικού τραγουδιού προτιμούν οι ντομάτες; Ανάμεσα σε σκηνές ανυπέρβλητου προβληματισμού, σουρεαλιστικής αφέλειας, πρωτόγνωρης έντασης και επιχειρηματικού δαιμονίου – θαυμάσιοι διάλογοι από τα πρώτα τεστ («χάλια γεύση» λέει ο ήρωας όταν δοκιμάζει το αρχικό προϊόν) ή τις πρωτότυπες μεθόδους μάρκετινγκ που οραματίζεται η επιχειρηματική ομάδα, η Οικονόμου εντοπίζει τη μαγική συνταγή για να κάνει την ανατροπή. Το χιούμορ, ήρεμο, υπόγειο αλλά και εντέλει τόσο ανθρώπινο, μεταμορφώνει το φιλμ σε μια διασκεδαστική, αναζωογονητική και αισιόδοξη δημιουργία. Η σκηνοθετίδα αναθέτει κυρίως στον «σπουδαγμένο» ήρωα τις ψαγμένες ατάκες και τον «σοφιστικέ» προβληματισμό, αλλά τον συμπληρώνει ιδανικά τόσο με τον περισσότερο προσγειωμένο στην πραγματικότητα ξάδελφο όσο και με τα απολαυστικά «κορίτσια» τους που είναι το βαρόμετρο της υπέροχα ανθρώπινης αυτής ιστορίας, με το παρακάτω επιμύθιο («είναι ντροπή τα όνειρα να στηρίζονται μόνο στην οικονομία») να αποτυπώνει εύστοχα το πνεύμα της σημερινής εποχής.

JUST THE FACTS

Όταν ο Βάγκνερ συνάντησε τις ντομάτες (")

Σινέ-γκουρμέ καταστάσεις

Στυξ (")½

Το καθήκον της Δύσης

Με άλλο πρόσωπο (")½

Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στη Berlinale

Αμάντα (")

Διπλή ενηλικίωση για θείο και ανιψιά

Πώς να εκπαιδεύσετε τον δράκο σας 3 (")

Υπάρχουν δράκοι στην εποχή μας;

Hellboy: Ξαναγύρισα από την κόλαση (")

Η ντροπή των κολασμένων

Ο Γαλαξίας (""½)

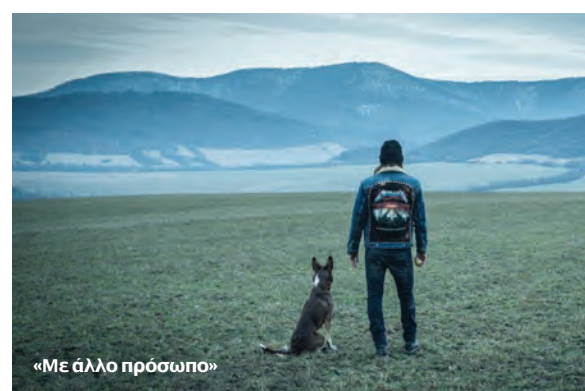
Μπουνιουέλ: «Χριστιανισμός, η πιο βάρβαρη θρησκεία»

Holyboom (")

Με φόντο τον Επιτάφιο

After (-)

Οι 50 αποχρώσεις του Γκρι για τινέτζερ

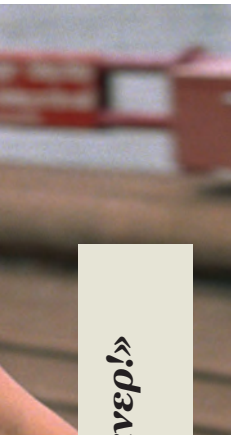

ΑΚΟΜΗ

► «Άνοιξε τα φτερά σου. Έχεις μόνο μία ευκαιρία» ακούγεται κάποια στιγμή να λέει ο ήρωας του animation «Πώς να εκπαιδεύσετε το δράκο σας 3» (""), που κλείνει την τριλογία των βίκινγκς και των δράκων με ένα συνεπές στην κοσμοθεωρία του παιδικό φιλμ που στο τέλος θα σας συγκινήσει με το απέραντα τρυφερό φινάλε του. ► Στο ανεκδιήγητο «Hellboy: Ξαναγύρισα από την κόλαση» (") θα αναπολήσετε τα δύο πρώτα φιλμ της σειράς –ειδικά αυτό του Γκιγιέρμο ντελ Τόρο– και θα ευχηθείτε ο τερατόμορφος ήρωας να είχε μείνει σπιτάκι του! ► Στο αιρετικό «Γαλαξία» (""½) του Λουίς Μπουνιουέλ από το μακρινό 1969, κάποιες αιρετικές απόψεις του βλάσφημου Ισπανού έχουν ακόμη και σήμερα ξεχωριστή αξία. ► Στο «Holyboom» (") της Μαρίας Λάφη οι ζωές κάποιων ελλήνων και ξένων «Αθηναίων» διασταυρώνονται άκρως δραματικά και με φορτισμένο θρησκευτικό κλίμα. ► Το «After» (-) είναι ένα αισθηματικό νεανικό δράμα βασισμένο στο best seller της Άνα Τοντ.

MUST SEE

• Το αφιέρωμα στον Βέρνερ Χέρτσογκ στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών με την προβολή 7 ταινιών του κορυφαίου γερμανού δημιουργού (11-13 Απριλίου).
• Από τις 11 έως τις 17 Απριλίου, το Outview Film Festival επιστρέφει για 12η χρονιά στην Αθήνα, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Mayday, Mayday

Στυξ (STYX) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βόλφγκανγκ Φίσερ ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Σουζάνε Βολφ, Αλεξάντερ Μπέγιερ

Μία γιατρός των Πρώτων Βοηθειών της πόλης του Γιβραλτάρ ανυπομονεί να ξεκινήσουν οι διακοπές των ονείρων της: μόνη με ένα ιστιοφόρο να ταξιδέψει στον Ατλαντικό με τελικό προορισμό ένα μικρό τροπικό νησί. Ένα απρόσμενο συμβάν θα διακόψει την ανέμελη περιπλάνησή της στον ωκεανό.

Η ιστορία ξεκινά με έναν περίεργο συμβολισμό γύρω από τη σχέση ανθρώπου-φύσης. Δύο μπαμπούνι το σκάνε από το κλουβί τους και βολτάρουν ελεύθεροι στους δρόμους της πόλης του Γιβραλτάρ, ενώ λίγο αργότερα παρακολουθούμε κάποιο άσχημο τροχαίο ατύχημα όπου ολοκληρώνεται με την παρουσία της Ράικ, της ηρωίδας που λίγο αργότερα θα μας «προσκαλέσει» στην περιπέτειά της κι εδώ προσπαθεί να κρατήσει στη ζωή τον οδηγό του αυτοκινήτου. Η Ράικ είναι το πρότυπο του επαγγελματικά πετυχημένου αλλά και πολιτικά ευαισθητοποιημένου πολίτη της Δύσης. Μια γυναίκα γύρω στα 40, ανεξάρτητη και δυναμική, που πατάει γερά στο πόδια της και δεν δείχνει να τη φοβίζει τίποτα. Το ντοκιμαντερίστικο στυλ του Φίσερ έχει στόχο να κάνει την κλειστοφοβική ταινία του (τίποτε πιο τρομακτικό από την αίσθηση του απέραντου ωκεανού, ειδικά όταν είσαι μόνος σε μια βάρκα κι έχεις απέναντί σου τεράστια κύματα) μια παραβολή για τη διχασμένη Ευρώπη –οι νευρώδεις διάλογοι της ηρωίδας με τον χειριστή του κέντρου επιχειρήσεων– που εντείνεται, όταν στο φόντο εισβάλλει το σύμβολο της σύγχρονης μάστιγας της εποχής: μια βάρκα με απελπισμένους μετανάστες να κρέμονται σαν τσαμπιά. Η λεπτή γραμμή που χωρίζει την ιδεολογία από το ενεργό καθήκον είναι το σημείο κλειδί αυτής της αγωνιώδους, μινιμαλιστικής περιπέτειας που, αν και δεν έχει την ίδια ένταση σε όλη τη διάρκειά της, πετυχαίνει να ενισχύεται το ρεαλιστικό κομμάτι της χάρη στην ανατριχιαστική ερμηνεία της Σουζάνε Βολφ.

Αμάντα (AMANDA) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μίκαελ Χερς
ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Βενσάν Λακόστ, Κλερ Τραν, Στέισι Μάρτιν, Γκρέτα Σκάκι

Ο ανέμελος Νταβίντ που ζει από δουλειές του ποδαριού αναγκάζεται να φροντίσει τη μικρή του ανιψιά Αμάντα, όταν η αδελφή της σκοτώνεται σε τρομοκρατικό χτύπημα.

Ο Χερς στην τρίτη του ταινία επιχειρεί να μας συμφιλώσει με μια οδυνηρή πραγματικότητα. Όμως το θέμα της τρομοκρατίας είναι πολύ πιο σοβαρό και περίπλοκο από το να χρησιμοποιείται ως άλλοθι σε μια ιστορία καθυστέρημένης ενηλικίωσης (σε πολλά πράγματα ο Νταβίντ είναι πιο ανώριμος από την επτάχρονη Αμάντα) όπου επιπλέον έχει χτυπητές αδυναμίες στο δραματολογικό σκέλος – το σοκ για τον ήρωα έρχεται σε μια φάση της ζωής του όπου ανακαλύπτει τον αληθινό έρωτα στο πρόσωπο της Λένα. Η σύνδεση του ατομικού με το γενικό δεν γίνεται λοιπόν πάντα με μεθοδικό τρόπο, αν και στα υπέρ της αφήγησης εντοπίζεται η προσπάθεια ελάφρυνσης ενός τόσο σκληρού θέματος με έξυπνες παρεμβάσεις, ενώ το ατού του φιλμ είναι προφανώς η σχέση των δύο πρώων. Σε μια ταινία λοιπόν όπου το βασικό θέμα της είναι τα περίεργα παιχνίδια της τύχης και το πώς μπορούν να αλλάξουν τη ζωή μας από τη μια στιγμή στην άλλη, κάποιες δευτερεύουσες έννοιες όπως η προσωπική ευθύνη (η καλύτερη σκηνή του έργου είναι εκείνη με τον προπληκτισμό της γυναίκας με την μπουρκα), η οικογένεια ή η απώλεια, διεκδικούν στα ίσα την προσοχή του θεατή.

Με άλλο πρόσωπο (MUG) **½

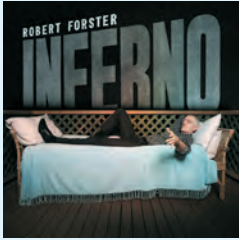
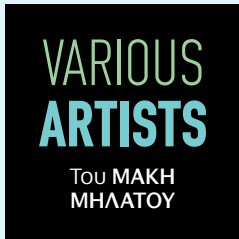
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαλγκορζάτα Σουμόφσκα ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Ματέους Κοσιουκιέφσκι, Ανιέσκα Πόντσιατζικ, Ρόμπερτ Ταλάρτζικ

Ο χειμεταλάς Γιάτσεκ απολαμβάνει τη ζωή του με όλη του τη δύναμη. Όταν ένα εργατικό ατύχημα του παραμορφώσει το πρόσωπο όλα αλλάζουν.

Το ευρηματικό σενάριο της πολωνής Σουμόφσκα δεν στοχεύει απλώς να προκαλέσει τη συγκίνηση ή τον οίκτο του θεατή για το τραγικό συμβάν που σημαδεύει τον ήρωα. Κυρίως εντυπωσιάζει με τις προχωρημένες απόψεις ενός ανοικτού μυαλού που στόχο έχει να προσβάλει κοινωνικές, θρησκευτικές (ο ήρωας εργάζεται στην κατασκευή ενός τεράστιου αγάλματος του Χριστού) και πολιτικές δυσκαμψίες και αγκυλώσεις. Η πρόκληση να γίνει ο Χριστός που χτίζεται στα γερμανοπολωνικά σύνορα μεγαλύτερος «κι από εκείνου στο Ρίο» δίνει την αλληγορική διάσταση μιας πολυεπίπεδης ιστορίας που φέρνει τους Metallica δίπλα στη χριστιανική πίστη, τον Ανθρωπο-ελέφαντα απέναντι στην παντοδυναμία των μίντια, τη λαχτάρα για ζωή κόντρα στην ανεγκέφαλη αδρεναλίνη των αγώνων ταχύτητας (ένα από τα χόμπι του νεαρού Πιάτσκι).

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τους δίσκους αυτούς μπορείτε να τους ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή από τις 18.00 ως τις 20.00 στο **Athens Voice Radio 102.5** στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

→ makismilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Μουσική που σε βάζει σε σκέψεις

Δεν έχει σημασία το είδος, αλλά η αίσθηση πως πίσω από τη δημιουργία υπάρχει στοχασμός

Lambchop

This (is what I wanted to tell you)

Αυτός ο «ήσυχος Αμερικάνος» που καθώς τον κοιτάω στη φωτογραφία μου φέρνει στο μυαλό τον «σοβαρό άνθρωπο» των αδελφών Κοέν, μπορεί ταυτόχρονα να μεταλλάσσεται και να μένει ίδιος. Ο Kurt Wagner βρίσκει τον τρόπο να αφήνει φρέσκο αέρα να μπαίνει στις ήμερες, άνετες, μελωδικές, φιλικές και –πάντα– αισθητικά αξιοπρεπείς μουσικές του σκέψεις και δημιουργίες. Εδώ αφήνει τον νεαρό του γιο, ηχολήπτη, να βάλει βοκόντες στη φωνή του και με τη χρήση samples, αναλογικών σινθεσάιζερ, beats και casio keyboard (που έχει από το προηγούμενο άλμπουμ αρχίσει να χρησιμοποιεί), το γνώριμο ηχητικό του πλαίσιο αλλάζει ύφος, γίνεται πιο σύγχρονο, παίρνει μια γεύση χιπ-χοπ αισθητικής χωρίς να χάνει κάτι από τη μελωδική του ηρεμία. Μπορεί κάποιοι από τους παλιούς του φίλους να ενοχλούνται αλλά αυτός κοιτάει μπροστά, είναι ανοιχτός στο τώρα και ξέρει πως «πέτρα που δεν κυλάει, χορταριάζει». Ο Kurt Wagner και οι Lambchop έχουν περάσει στον 21ο αιώνα με τον καλύτερο τρόπο, χωρίς να γίνει θέμα.

Theo Kapilidis Neoplatonic Trio

- *TO EN*

Το καινούργιο σχήμα του παλαίμαχου και καταξιωμένου καθαρίστα Θεόδωρου Καπνιλίδη έχει σαν βάση τη Ζυρίχη και περιλαμβάνει δύο ελβετούς μουσικούς (άλτο σαξόφωνο και τύμπανα) και αυτό το «νεοπλατωνικό» τρίο στοχάζεται με τζαζ

ήχους βασισμένους στην ενδοσκοπήση. Σαν αποτέλεσμα έχουμε ένα jazz

ambient (ας μου επιτραπεί ο όρος) άλμπουμ που ακούγεται ήρεμο και μειλίχιο αλλά με εσωτερική δύναμη, που χρειάζεται «πολλές και κατ' ιδίαν» ακροάσεις για να ξεκλειδώσει κάποιος όλα τα κλειδιά του, χωρίς όμως να αφήνει παραπονεμένο και τον ευκαιριακό ακροατή.

Robert Forster - Inferno

Το άλμπουμ ανοίγει με ένα ποίημα του Γέιτς και την αγαπημένη του Crazy Jane «*Love is all/ Unsatisfied/ That cannot take the whole/ Body and soul/ And that is what Jane said*». Αυτό που ακολουθεί είναι ένα ποιητικό άλμπουμ απλής (και καθόλου απλοϊκής) τραγουδοποιίας από έναν δημιουργό που και με τους TheGo-Betweens και μόνος του έχει φανερώσει ικανότητες και αρετές που κερδίζουν κάθε φίλο της ποπ κουλτούρας, ειδικά εκείνους που αναζητούν το διαχρονικό και δεν εντυπωσιάζονται από το εφήμερο. Τα τραγούδια του «Inferno» έχουν σε σωστές αναλογίες όλα τα συστατικά και τα χαρακτηριστικά της διαχρονικής δημιουργίας. Λιτά, ποιητικά, με αισθητική αξιοπρέπεια, φαντασία, γούστο και φανερά την ικανότητα του Robert Forster να είναι cool την ίδια ώρα που έχει το τσαγανό, όταν χρειάζεται, ώστε τα τραγούδια του να ξεπερνάνε εύκολα τον σκόπελο του τετριμμένου.

The Dead Ends

- *Distant Shores*

Το δώρο της νέας εποχής και του ίντερνετ... Ένα συγκρότημα από μία μικρή, απομακρυσμένη επαρχιακή πόλη μπορεί πολύ πιο εύκολα να υπάρξει και να καθιερωθεί απ' ό,τι στο παρελθόν. Οι Dead Ends από την Καβάλα κέρδισαν τις εντυπώσεις με το πρώτο τους άλμπουμ πριν από δύο χρόνια και τώρα (με τον πάντα «δύσκολο» δεύτερο δίσκο) αποδεικνύουν πως όσοι βρήκαν σε αυτούς κάτι ιδιαίτερο και ενδιαφέρον, είχαν δίκαιο. Ροκ με ψυχεδελική βάση και progressive στοιχεία, κάτι σαν μια σεβαστική λιτανεία στο είδος, που φανερώνει γνώση, μεράκι, άποψη και ικανότητα στις λεπτομέρειες (που πάντα κάνουν τη διαφορά). Μπορεί να έχει γεμίσει ο τόπος από νεο-ψυχεδελικά γκρουπ αλλά εδώ έχουμε μία από αυτές τις περιπτώσεις που λες πως αξίζει τον κόπο. Άλλωστε αυτή η εκτεταμένη αναβίωση της ψυχεδέλειας δεν είναι τίποτα άλλο από την επιβεβαίωση της διαχρονικής αξίας, της σπουδαιότητας και της επιδραστικότητας που έχει αυτό το μουσικό είδος μετά από τόσες δεκαετίες.

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΟΡΕΙΝΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Ένα καμiónι ανηφορίζει «με κατεβασμένα και δεμένα απ' έξω τα παραπέτα» προς τον Κολινδρό της βόρειας Πιερίας. Μέσα, στριμωγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον, οι φοβισμένοι νεοσύλλεκτοι οδεύουν προς ένα άγνωστο που το φαντάζονται αποτρόπαιο.

Βρισκόμαστε στον Απρίλιο του 1967· μόλις έχει γεννηθεί «από τα παραστρατιωτικά, στρατιωτικά και εξωστρατιωτικά αγκαλιάσματα που οργάνωναν τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας το αποτρόπαιο, εξωμύητριο τέρας: η δικτατορία των συνταγματαρχών». Και ο Ναπολέων Περγαλίδης, ένας από εκείνους τους φαντάρους, νεαρούς Λαμπράκηδες, παιδιά εξορίστων του εμφυλίου, δημοκράτες επιστήμονες και καλλιτέχνες, αναλαμβάνει, μισό αιώνα αργότερα, να αποτυπώσει μια εμπειρία για την οποία ελάχιστα έχουν γραφτεί: την απότομη μετάβαση από μια ισχυρή, έστω, δημοκρατία, σ' έναν εμφύλιο που μοιάζει να μην έχει τελειώσει, στα διάσπαρτα σ' όλη την παραμεθόριο Τάγματα Ορεινών Μεταφορών. Εκεί που οι «ανεπιθύμητοι» φαντάροι —πλάι στους λίγους, μουδιασμένους μουσουλμάνους, και «ελάχιστα ακόμη παιδιά που δεν μπορούσαν να ενταχθούν σε καμιά άλλη στρατιωτική υπηρεσία»— θα «σωφρονιστούν» εμβραπτιζόμενοι στα νάματα της «εθνοσωτηρίου επαναστάσεως» της 21ης Απριλίου, με μέσο τους ξυλοδαρμούς, τις αγγαρείες και τις απανωτές φυλακές.

Οι αυτοβιογραφικές αφηγήσεις του Ναπολέοντα Περγαλίδη παίρνουν τη σκυτάλη από τον Γιάννη Ατζακά που πριν από δέκα περίπου χρόνια εξέδωσε το αυτοβιογραφικό του αφήγημα «Κάτω από τις οπλές» (εκδ. Α-

γρα), μια λυρική περιδιάβαση στα χρόνια της θητείας του στο Δεύτερο Τάγμα Κολινδρού. Όπως και ο Περγαλίδης, έτσι και ο Ατζακάς υπηρετεί την περίοδο της χούντας ως ημιονηγός, κοινώς «μουλαράς». Αλλά ημιονηγός ήταν και ο φιλόσοφος Παναγιώτης Κονδύλης, ημιονηγός και ο σπουδαίος μεταφραστής Μπάμπης Λυκούδης στον οποίο ο Περγαλίδης αφιερώνει το βιβλίο του, ημιονηγοί και εκατοντάδες ακόμη νέοι που έζησαν τον στρατοκρατικό παραλογισμό στα χρόνια της δικτατορίας. Παιδιά ακόμα, θα βρεθούν σ' έναν τόπο έρημο, «μια γλώσσα βράχων», όπως γράφει ο Περγαλίδης, ένα στρατόπεδο που το χτυπούσε ο ήλιος ολημερίς χωρίς ούτε υποψία σκιάς, «πένητες της ελευθερίας», «τοακισμένοι από ανθρωπάκια με αστέρια και γυαλιστερά κουμπιά». Εκεί, η βαναυσότητα, τα εκδικητικά παραγγέλματα, οι ατέρμονες, ανούσιες αγγαρείες, που μετατρέπονταν σε σισύφειες δοκιμασίες από την ίδια την επαναληπτική ματαιότητά τους, θα έρθουν αντιμέτωπες με τη σφύζουσα νιότη των έγκλειστων φαντάρων, σε μια διεκδυστίνδα αντοχής· και μολονότι

η εξουσία έχει πάντα το πάνω χέρι, η νιότη, η ζωή και η ανθρωπιά, δεν είναι εύκολοι αντίπαλοι. Σ' όλη την έκταση της σύντομης, τρυφερής και κάποτε ευτράπελης αυτής μαρτυρίας μιας σπαταλημένης νιότης, τα πρόσωπα που αναδύονται μέσα από τις αφηγήσεις αντιστρατεύονται με τη βέβηλη θέρμη της ανυποταξίας τους τη μικρονοϊκή βαρβαρότητα των караβανάδων. Ο Γιώργος και ο Άγγελος, ναυτικοί στην άλλη ζωή, που μόλις βραδιάσει για τα καλά μεταμορφώνουν το βεραντάκι του θαλάμου τους σε γέφυρα βαποριού και βυθίζονται σε μια θαλασσοπόρα ψευδαισθητική παριστάνοντας πως ο κάμπος που απλώνεται μπροστά τους είναι ο ωκεανός, ο Τάκης, που παρά την αχρωματοψία του γεμίζει με τις σουρεαλιστικές του ζωγραφιές την αίθουσα του Κ.Ψ.Μ., ο Γιαννούχας, που μπαίνει στον θάλαμο καβάλα στο άλογο κραδαίνοντας μια σκούπα του στάβλου αντί για κοντάρι, είναι μορφές που συμπυκνώνουν την αντίσταση, μάταιη κι όμως θαρραλέα, στον ζόφο του στρατοπέδου. Ακόμα και τα ζώα, που περιορισμένα σε ελάχιστα τετραγωνικά κάποτε σπάνε την αλυσίδα τους και ορμούν προς το φως, γίνονται σύμβολα ελευθερίας. Και μπορεί ο αφηγητής (που έχει βρει καταφύγιο στη ζωγραφική όσο υπηρετεί τη θητεία του) να βάφει —στην τελευταία ιστορία της συλλογής— το τάγμα όπως το βλέπει, «γκρίζο με μαύρα τα πανωκάσια, μαύρους τους κρίκους του στάβλου, μαύρες τις αλυσίδες», όμως η νιότη είναι πιο δυνατή απ' την καταστολή, η ζωή πιο νικηφόρα. «Μα δώσ' του πάλι, γυρνάμε - γυρνάμε - γυρνάμε... κι όλα αλλάζουν», γράφει ο Περγαλίδης. «Ο δρόμος φαίνεται πιο φωτεινός, ο ουρανός πιο ήρεμος, ο ήλιος πιο κοντινός, πιο δικός μας. Ο ψίθυρος της λεύκας, σα να δίνει κάποιες υποσχέσεις». **Α**

Ναπολέων Περγαλίδης, «Τ.Ο.Μ. Διηγήσεις από τα Τάγματα Ορεινών Μεταφορών», εκδ. Στερέωμα, σελ. 104

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο Μπλέικ του Βλαβιανού, δίγλωσσος και εικονογραφημένος

Ξανά στα βιβλιοπωλεία

«Οι γάμοι του ουρανού και της κόλασης»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Ο βρετανός ποιητής και εικαστικός Γουίλιαμ Μπλέικ δεν είχε θεωρηθεί στα χρόνια του (1757-1827) τίποτα παραπάνω από ένα καλλιτεχνικό ψώνιο. Ήδη όμως από τα μέσα του 19ου αιώνα η «αποκατάστασή» του άρχισε, ώστε σύντομα, και μέχρι σήμερα, να θεωρείται κορυφαίος τουλάχιστον στην ποίηση. Τώρα η «Νεφέλη» ξανάβγαλε την παλιά της εξαντλημένη έκδοση, που πλέον φτάνει την ένατη χιλιάδα αντιτύπων —νούμερο διόλου ευκαταφρόνητο για απαιτητική ποιητική (ή σχεδόν ποιητική) έκδοση (θυμίζω ότι ο μεταφραστής είχε πρωτοβγάλει την αναθεωρημένη του αυτή μετάφραση το 2014).

Στην έκδοση της «Νεφέλης» —με σκληρό εξώφυλλο και πολύχρωμη κουβερτούρα, έγχρωμη, όπως άλλωστε και οι εικόνες του βιβλίου— περιλαμβάνονται τα εξής:

- Μια εξαιρετικά κατατοπιστική και πολυσέλιδη Εισαγωγή για τον Μπλέικ, τη ζωή, τις αντιλήψεις, το έργο και το συγκεκριμένο κείμενό του
- Το κείμενο σε δεξιάς (μονές) σελίδες (με εξαίρεση την εικόνα του εξωφύλλου, που είναι στη σελ. 39), το οποίο έχει μικτή μορφή, άλλοτε ποιητικό, άλλοτε πεζό (και μάλιστα με αρίθμηση που θυμίζει κώδικα / ευαγγελικό κείμενο)

- 27 χαλκογραφίες της πρωτότυπης αγγλικής έκδοσης, που έχουν εικονογράφηση του Μπλέικ, αλλά κυρίως το ποίημα ολόκληρο καλλιγραφημένο, σε αριστερές (ζυγές) σελίδες
- Σημειώσεις και Σχόλια σε εκτεταμένη μορφή
- Επιλεγμένη Βιβλιογραφία για περαιτέρω διάβασμα.

Πρόκειται επομένως για μια πληρέστατη έκδοση. Κάθε ενδιαφερόμενος/η για το μεγάλο αυτό όνομα της αγγλόφωνης γραμματείας δεν έχει παρά να κερδίσει από την ανάγνωση του βιβλίου, προσφορά της ευσυνει-

δυσίας του μεταφραστή και του εκδότη.

Επί της ουσίας, κατά την ταπεινή μου (κυριολεκτικά ταπεινή: η θεολογία, και η φιλοσοφία γενικότερα, δεν είναι το φόρτε μου) άποψη, βλέπουμε μια λογοτεχνικοποιημένη θεολογία που αποφαίνεται από καθεδράς περίπου για τα πάντα, από την Ηθική (Καλό - Κακό), τη σχέση Σώματος - Ψυχής - Ενέργειας, τη Λογική και την Ελευθερία, τη Βίβλο, τον Μίλτον και τον «Απολεσθέντα παράδεισο», την αρχαία Ποίηση και τη γέννηση του Κλήρου, τη συνάντηση με συγκεκριμένους Προφήτες (Ιεζεκιήλ, Ησαΐα), τον διαβολικό τρόπο εκτύπωσης (και έξι αίθουσες ενός Τυπογραφείου της Κόλασης!), τη σχέση Γόνιμου και Καταστροφικού, φαντασιώσεις Κόλασης και διαστημικά ταξίδια (sic: «Ανάμεσα στον Κρόνο και τα αστέρια»), τον Ιησού βέβαια, την Ειδωλολατρία, τη «Βίβλο της Κόλασης, που θα δοθεί στον κόσμο είτε το θέλει είτε όχι», το «Τραγούδι Ελευθερίας» με πλείστες αναφορές σε πολιτικά δεδομένα παλιότερα ή της εποχής του και το κλείσιμο με τα λόγια του χορού που καταλήγουν στη φράση «Γιατί το καθετί που ζει είναι Ιερό». Φυλάω χωριστή αναφορά για το κατά τη γνώμη μου πιο ενδιαφέρον κομμάτι, τις «Παροιμίες της Κόλασης», που βρίσκονται περίπου στη μέση του κειμένου: πρόκειται για δεκάδες αφορισμούς και γενικεύσεις (το κείμενο είναι διάσπαρτο με τέτοια στοιχεία, αλλά εδώ έχουμε υπερ-συγκέντρωση) μερικοί από τους οποίους παρουσιάζουν έντονο ενδιαφέρον ακόμα και για το απροσδόκητο, την ειρωνεία ή το χιούμορ τους. Παραδείγματα: «Η υψηλή πράξη είναι να επιδιώξεις μιαν άλλη», «Η ντροπή είναι ο μανδύας της έπαρσης», «Η λαγνεία του τράγου είναι η γενναιοδωρία του Θεού», «Καλύτερα να πνίξεις ένα μωρό στην κούνια του, παρά να τρέφεις ανικανοποίητους πόθους». Οραματικός λόγος, προφητικό στιλ, ο ποιητής - χαλκογράφος σε διάλογο με τη φύση και με τις δικές του θεότητες, οι αφοριστικές εκφάνσεις κυριαρχούν: είναι οι περίεργοι αυτοί «Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης».

Γουίλιαμ Μπλέικ «Οι γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης», ποίηση συν ζωγραφική του ίδιου, μετάφραση - εισαγωγή Χάρης Βλαβιανός, δίγλωσση έκδοση, Νεφέλη, Αθήνα 2019

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ροδάνι η γλώσσα σου, αλλά όχι για αυτά που πραγματικά θέλεις να πεις

Έχεις χάσει ένα μεγάλο μέρος της διαλλακτικότητας (παγώματος) και της παθητικότητας της τελευταίας περιόδου, πράγμα που σε ξεκουράζει και σε βοηθάει να ηρεμήσεις. Αφορμή αποτελεί η κατάσταση στο σπίτι και τη σχέση σου που σε ωθεί να τα πεις ένα χεράκι και να τελειώνεις. Παράλληλα, οι διαπραγματεύσεις, διακανονισμοί, συμφωνίες κι επαφές που έκανες αποδίδουν και βλέπεις το κατιτίς παραπάνω να μπαίνει στον τραπέζικό σου λογαριασμό. Συνεχίζεις βέβαια τις προσπάθειές σου να διευρυνθείς και να ανανεωθείς επαγγελματικά όχι όμως χωρίς κόστος για την τσέπη, τις συνήθειες και το σώμα σου. Όσον αφορά αυτό το τελευταίο, οι μέρες σου ανοίγουν την όρεξη για φαγητό κι απόλαυση, τονώνοντας και τη λίμπιντό σου. Η αναδρομή του Δία τέλος (10) σου δημιουργεί αρκετές αμφιβολίες για τον αν η οπτική σου γωνία είναι σωστή και για το κατά πόσο η επένδυσή σου σε συγκεκριμένες παρέες, τρόπους διασκέδασης κι επιμόρφωσης, συγγενείς και νοοτροπίες τελικά προάγει τους στόχους σου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ψάχνεις το φρένο αλλά το ρεύμα των αλλαγών σε παρασύρει

Οι αλλαγές συνεχίζονται και η νευρικότητά σου παραμένει, αν και υπάρχει η επιθυμία να βγεις απο το καβούκι σου και πυροδοτείται η ομιλία σου και η λίμπιντό σου ταυτόχρονα. Η σχέση σου, ο περίγυρός σου και γενικά η ρουτίνα σου αρχίζουν επιτέλους να λειτουργούν υποστηρικτικά και δεν φαίνεται να είσαι ο χαμένος σε κάθε κουβέντα. Η διάθεσή σου για έξω, βόλτες και διασκέδαση αυξάνεται, όπως και η διάθεσή σου να ασχοληθείς με επιμόρφωση, μεθήματα και να το παίξεις καλό παιδί στους συγγενείς σου. Ωστόσο η αναδρομή του Δία (10) λέει ότι τουλάχιστον ως το καλοκαίρι το εγχείρημά σου μπορεί να αποδειχθεί δυσκολότερο και πιο κοστοβόρο από ό,τι υπολόγιζες. Από την άλλη βλέπεις ανοιχτές οικονομικές, νομικές κι ερωτικές σου υποθέσεις να βαίνουν προς ολοκλήρωση. Οι αλλαγές αυτές και οι συνειδητοποιήσεις και μετακινήσεις που έχουν ως συνέπεια, αναμένεται να αναμορφώσουν τα μελλοντικά σου σχέδια με τρόπο σοκ που εντέλει είναι υπέρ σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ο ζυγός της πραγματικότητας και δεύτερες σκέψεις για ανοίγματα στις σχέσεις

Πρακτικά ζητήματα σε ταλανίζουν αυτό τον καιρό και παραμένουν αγκάθι στο πλευρό σου όσο κι αν έχεις την ενέργεια και τη διάθεση να τα χωρέσεις όλα και να κάνεις τον ζογκλέρ. Καλό θα ήταν να πάρεις πρωτοβουλίες ώστε να χαλαρώσεις και να ξεπεράσεις υποθέσεις που σε αγχώουν, καθώς είναι πολλά αυτά που θα ευεργετηθούν και μόνο αν σταματήσεις να αναβάλλεις και κάνεις κάτι. Έτσι προστατεύεις την υγεία σου κι έχεις την ευκαιρία να κλείσεις ψυχολογικά, οικονομικά, καθώς και θέματα των ερωτικών σου που ανήκουν σαφώς στο παρελθόν. Εφάρμοσε τις ιδέες που ενστερνίστηκες αυτή τη σεζόν. Ωστόσο έχε στο νου σου ότι η αναδρομή του Δία (10) εγκαινιάζει μία περίοδο, ως τον Αύγουστο, που μπαίνει στον πειρασμό να πάρεις πίσω ό,τι άνοιγμα συντροφικότητας, σεξουαλικότητας ή μοιρασμένων οικονομικών έχεις κάνει σε σχέσεις και συνεργασίες. Τέλος, στη δουλειά, ετοιμάσου και πάλι για την επανεμφάνιση των γνωστών προβλημάτων και την επακόλουθη αναστάτωση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ευχάριστες εικόνες, αλλά και δύσκολα ζητήματα σχέσεων που επιμένουν

Αλλάζεις τον αέρα σου με μεγαλύτερη συχνότητα αυτή την περίοδο και αυτό σίγουρα κάνει καλό στη διάθεσή σου, ακόμη κι αν η γεύση είναι γλυκόπικρη. Η επικοινωνία με την οικογένεια και τα παιδιά σου βελτιώνεται και προγραμματίζετε κοινές δραστηριότητες, ενώ θέλεις να διαθέσεις περισσότερο χρόνο σε φίλους και χόμπι. Το πρόγραμμα σιγοντάρουν και τα ερωτικά σου. Η αλλαγή σου κάνει καλό, μεγεθύνει όμως τον προβληματισμό σου για το πώς διαχειρίζεται το θέμα του γάμου, της συντροφικότητας, το μοιρασμένο πορτοφόλι και, τελικά, τις όποιες υποχρεώσεις της κοινής ζωής. Ο ανάδρομος Δίας (10) σε φρενάρει και φέρνει δεύτερες σκέψεις για τις αλλαγές που δημιουργήσες στη ρουτίνα σου, ενώ αμφιβάλλεις αν τελικά μπορείς να συμβιβάσεις σχέδια, φίλους και ερωτική σχέση. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πρόκληση, ώστε να αξιοποιήσεις όλο το δυναμικό σου για να κάνεις τις προσαρμογές που χρειάζονται ώστε, ναι, να μη χρειάζεται να κάνεις τη λιγότερο κακή επιλογή.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Πλάνες σειρήνες αφελών ή φαινομενικά εύκολων αποφάσεων

Η εβδομάδα φέρνει αυξημένη κινητικότητα στην καριέρα σου και την ανάγκη να αποφύγεις αφελείς κινήσεις για να διαφυλάξεις τις βάσεις σου και την ατζέντα σου. Δουλειά υπάρχει μόλιχη, τώρα όμως υπάρχει κι η ευκαιρία να δεις αντίκρισμα, αν βέβαια κάνεις τις σωστές επιλογές και πεις τα «όχι» που χρειάζεται. Είναι μία λεπτή ισορροπία, γιατί ο Δίας, ανάδρομος (10), σε βάζει σε πειρασμό να βάλεις στην άκρη την ουσιαστικότερη ενασχόληση με τη σχέση, τα παιδιά και τη δημιουργικότητά σου, για να γυρίσεις σε σχετικές συνήθειες. Παράλληλα, μέσα από τις σκέψεις και τις κουβέντες των ημερών, βλέπεις ότι χρειάζεται να σπάσεις κάποια στεγανά της σχέσης ή του γάμου σου και ίσως να ξεφορτώσεις ένα μέρος της ευθύνης της από πάνω σου, για να μπορέσεις να ανταπεξέρθεις. Χρόνος για να ηρεμήσεις δεν φαίνεται να υπάρχει, όμως οι επιμορφωτικές σου δραστηριότητες, οι εκδρομές, οι παρέες σου δρουν αντισταθμιστικά για να σου δώσουν την ενέργεια και τις ιδέες που χρειάζεσαι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Μείγμα υπεραισιοδοξίας και πρακτικότητας, ανασφάλειας και ευαισθησίας

Αντί για δραματικότητα και σεναριολογία, κράτησε ρομαντισμό, ευαισθησία και την προσπάθεια να καταλάβεις τον άλλο σε σχέση και συνεργασίες. Οι απαιτήσεις της δουλειάς, της τσέπης και της κοινωνικής σου ζωής σε σπρώχνουν να ασχοληθείς με καινούρια αντικείμενα, μέρη και ανθρώπους, υπό τη μορφή μαθημάτων, ταξιδιών, εξόδων και γενικά πραγμάτων που σε κάνουν καλύτερο. Τακτοποιείται επιπλέον η σχέση με το συγγενολόι σου, έστω κι αν όχι ακριβώς όπως φανταζόσουν, ενώ υπάρχουν πρόσφορες συνθήκες για πρωτοβουλίες στα οικονομικά. Η δραστηριοποίησή σου δίνει νέα πνοή στον γάμο και την καριέρα σου, όπου γίνεσαι πιο περιπειωδης. Χρειάζεται να προσέξεις ότι παραμένεις αρκετά μεπρδεμένος και με μία υποβόσκουσα ροπή στις συναισθηματικές υπερβολές, πράγμα που μπορεί να σε κάνει να αμφιβάλλεις για την καλύτερευση του κλίματος στο σπίτι και μέσα σου. Όταν κάτι είναι πολύ καλό για να είναι αληθινό, ίσως είναι γιατί αρνείσαι να το δεις ή γιατί εγκαταλείπεις συνειδητοποιήσεις που έγιναν.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Μίτος της Αριάδνης η ρουτίνα σου και δεύτερες σκέψεις ακόμη και στις χαρές σου

Η εβδομάδα εστιάζει τη σκέψη και τις κουβέντες σου σε θέματα που αφορούν τη δουλειά σου, την υγεία σου και όλα τα περιφερειακά θέματα της ρουτίνας σου. Η προσπάθειά σου είναι να βρεις καθαρότητα σε όλα αυτά. Είναι μια περίοδος αναδιοργάνωσης και αλλαγών σε θέματα που αφορούν επενδύσεις, τα πάρε-δώσε με συγγενείς ή οργανισμούς και σε προσωπικό επίπεδο, σε ό,τι αφορά το σεξ, τη σχέση και το μοίρασμα, υλικό, συναισθηματικό και νοητικό. Η αναδρομή του Δία (10) τονίζει ότι επικοινωνιακά δεν είσαι στην καλύτερή σου φάση, κι ας έχεις την ανάγκη και την επιθυμία να πεις πολλά κι ας σκέφτεσαι ακόμη περισσότερα κι ας περνάνε χίλιες ιδέες από το μυαλό σου που θέλεις να τις βγάλεις προς τα έξω. Γνωριμίες, συμφωνίες και ιδέες του τελευταίου μισού χρόνου προς το παρόν σου φαίνεται ότι δεν είναι ακριβώς αυτό που νόμιζες. Καλό θα ήταν ωστόσο να μην μπεις στη διαδικασία να ματαιώσεις τις σχετικές σου αποφάσεις, προθέσεις ή προγραμματισμούς, γιατί ενδέχεται να έχεις την ευκαιρία να δεις πως μπορείς να φτάσεις σε συνεννόηση αναίμακτα, σε θέματα που δεν το περιμένεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Εξετάζεις την ποιότητα σχέσης, έρωτα, δημιουργικότητας

Το άρωμα της εβδομάδας είναι της αρεσκείας σου, αφού περιλαμβάνει χρόνο και κουβέντες που τρέφουν τον έρωτα, τη σχέση με τον σύντροφο και τα παιδιά σου. Παράλληλα βρίσκεις έδαφος για να εκφράσεις τα θέλω σου σε ερωτικό, συναισθηματικό και οικονομικό επίπεδο στον γάμο σου τα μεν, στις συνεργασίες σου τα δε. Άλλωστε ο έντονα επικοινωνιακός και μεταβλητός χαρακτήρας των ημερών φέρνει στο προσκήνιο των σχέσεών σου μεγάλη ευαισθησία στο θέμα έρωτας, περνάω καλά και δημιουργώ, καθώς και το πώς επηρεάζουν αυτά τα θέματα τη σχέση. Ο Δίας ανάδρομος (10) σηματοδοτεί καμπή στα έσοδά σου, λόγω καθυστερήσεων σε συναλλαγές και συμφωνίες ή λόγω εξόδων που κάνεις για το συγγενικό σου περιβάλλον. Από την άλλη όμως δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για να φτάσουν επιτέλους στην τσέπη σου χρήματα που έχουν συμφωνηθεί και περιμένεις εδώ και καιρό, ενώ σε βοηθάει να ρυθμίσεις καλύτερα το θέμα της όρεξής σου για φαγητό, έξω και ξόδεμα. Φρόντισε να μην ενδώσεις σε παλιές συνήθειες.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Δεύτερη ματιά σε ό,τι κάνεις και η τάση να θέλεις να αποφύγεις οτιδήποτε δύσκολο

Περνάς από τη θεωρία στην πράξη στις σχέσεις και τις συνεργασίες σου αυτή την περίοδο, καθώς ο έρωτας, τα παιδιά ή η δημιουργικότητά σου σε σπρώχνουν να αναλάβεις δράση για να κυνηγήσεις τις επιθυμίες σου. Αυτό μεταφράζεται σε κουβέντες, σκέψεις κι ένα σωρό επαφές για να τακτοποιήσεις σχετικά ζητήματα και να δημιουργήσεις χώρο. Η αναδιοργάνωση συνεχίζεται σε θέματα υγείας, διατροφής, άσκησης και γενικά ρουτίνας. Μεγάλο κίνητρο παραμένουν τα οικονομικά σου και η έκκληση για αλλαγή τους. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου, Δία (10), μπορεί να λειτουργήσει ευεργετικά γιατί σου κόβει την ταχύτητα και σε ωθεί να ξαναδείς το πώς διαχειρίζεσαι τον εαυτό σου, ζητώντας σου να τερματίσεις την επιπολαιότητα και να εξετάσεις σφαιρικότερα και πιο ενήλικα τις ευκαιρίες που σου δίνονται, ιδιαίτερα προσωπικά. Φρόντισε να μη χαράμισεις την πρόδοό σου με ένα «δεν βαριέσαι», την επιστροφή σε ό,τι έκανες πάντα και την παιδική σου αισιοδοξία. Καλά όλα αυτά, να τα χρησιμοποιείς, όμως, όχι να σε χρησιμοποιούν.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Δυσκολεύεσαι να αναγνωρίσεις τον εαυτό σου και φοβάσαι, κι όμως είναι για καλό

Πολλά μπορεί να είναι η εβδομάδα που έρχεται, βαρετή όμως όχι, καθώς η περίοδος έχει μεγάλη εναλλαγή εικόνων και προσώπων που είναι σχεδόν εγγύηση ότι περνάς καλύτερα καθημερινά, είτε αυτό λέγεται δουλειά, είτε σχέση. Αξιοποιείς τη δημιουργικότητα, το χιούμορ και παίρνεις πρωτοβουλίες που οδηγούν σε καθόλα ικανοποιητικές επαφές και κουβέντες και τακτοποίηση της ρουτίνας. Μέσα στο κλίμα αυτό, οι ηλεκτρισμένες γνωριμίες είναι απολύτως δυνατές, αν και η αναδρομή του Δία (10) σε προειδοποιεί να μην εγκαταλείψεις τις καινούριες σου φροντίδες για τον εαυτό σου, ούτε να αμφισβητήσεις τα συμπεράσματα που έχεις βγάλει για το παρελθόν σου και για ότι δεν θέλεις να επαναληφθεί. Αντιθέτως η δημιουργικότητα, ο δυναμισμός σου και οι δρόμοι που αναγνώρισες τους τελευταίους μήνες είναι στη διάθεσή σου. Μπορεί να φαίνονται πολύ ξένοι και πολύ δύσκολοι, όμως βοηθούν σίγουρα για να μετουσιώσεις οτιδήποτε αρνητικό θελήσεις και να κλείσεις μια και καλή τους φαύλους κύκλους της ζωής σου.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Εσωτερικά και οικογενειακά θέματα και πλούσια ερωτική ατζέντα

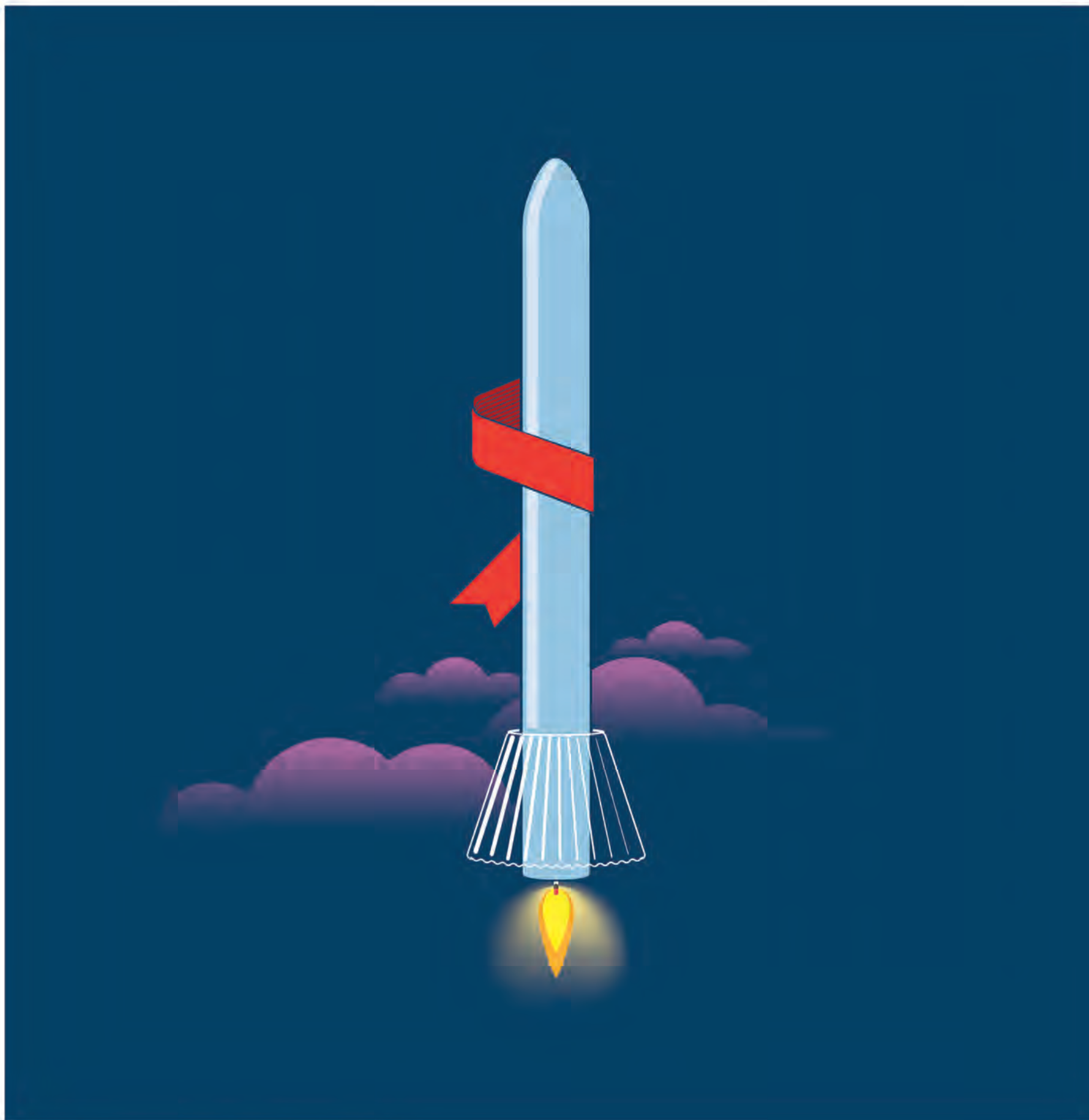
Σε φάση παστρικής νοικοκυράς σε βρίσκει η εβδομάδα, αφού υπάρχει ανάγκη να μείνεις και να ασχοληθείς λίγο περισσότερο με το σπίτι σου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα εγκαταλείψεις την κοινωνική και ερωτική σου ατζέντα βεβαίως, την οποία κυνηγάς με ασυνήθιστη ευκινησία. Η παστροκότητα μπορεί να είναι και αποκλειστικά ψυχολογικής φύσεως. Επ’ ευκαιρίας ανοίγεις και διάφορες κουβέντες με την οικογένειά σου για ζητήματα που αφορούν ό,τι είσαι κι έχεις ειδικά θέματα που παραμένουν ανοιχτά εδώ και καιρό, σου γίνονται πλέον στενός κορσός και τελικά διαταράσσουν τη γαλήνη σου. Ο Δίας ανάδρομος (10) σου κάνει απολύτως σαφές πόσο οτιδήποτε εκκρεμότητα και ανεπίλυτο θέμα, ακόμη και θέμα που αφορά την υγεία σου, λειτουργεί περιοριστικά για τα σχέδιά σου και για το πώς θα ήθελες να διαθέτεις τον ελεύθερό σου χρόνο. Παράλληλα φέρνει στη ζωή σου παλιούς φίλους κι ασχολίες, καθώς και δεύτερες σκέψεις για οτιδήποτε καινούριο σε αυτό το επίπεδο.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ανάγκες που ικανοποιούνται προσωπικά και υπερβάλλων ζήλος οικογενειακά

Η βελτίωση της επικοινωνίας στη σχέση και τις συνεργασίες σου ή η τροπή της σε κάτι πιο οικείο και ταιριαστό σε σένα, συνεχίζεται. Το να προσεγγίσεις, να συναντήσεις και να συνδιαλλαγείς με ανθρώπους που σε ενδιαφέρουν διευκολύνεται σημαντικά, ενώ παράλληλα παίρνεις ευκολότερα από οποιονδήποτε συναναστρέφεσαι αυτό που χρειάζεσαι σε χρηματικό ή συναισθηματικό επίπεδο. Το ότι στροφάρεις καλύτερα είναι ευεργετικό επίσης για πάσης φύσεως μαθήματα, παρουσιάσεις και διαπραγματεύσεις, όσο δεν λογαριάζεις χωρίς τον ξενόδοχο δλδ, αυτά που θα έπρεπε ήδη να έχεις κάνει. Δραστηριοποιείσαι παραπάνω και στο σπίτι, βάζοντας ενέργεια και χρήμα. Ωστόσο δεν είναι βέβαιο ότι αυτό είναι καλοδεχούμενο. Τέλος, η αναδρομή του Δία (10) σηματοδοτεί μια κάποια επιβράδυνση στις εξελίξεις στην καριέρα σου, λιγότερη ρευστότητα και γενικά σε κάνει να δυσκολεύεσαι να βρεις ισορροπία ανάμεσα στο καινούριο και το παλιό και στο κατά πόσο μπορείς να υποστηρίξεις τα ανοίγματα και τις ιδέες σου. Καλό θα ήταν να μην υπαναχωρήσεις στη θεωρία, στην αυτοθυσία και στην υπερβολή κάθε είδους. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

Πάσχα σε χρόνο ACS!

Και το Πάσχα, στην ταχύτητα δεν μας πιάνει κανείς! Εμπιστευθείτε, λοιπόν, και φέτος την ACS για την πιο γρήγορη αποστολή των πασχαλινών σας δώρων. Ελάτε σε ένα κατάστημα ACS ή ένα ACS Smart point σε συνεργαζόμενα πρατήρια Shell και εξασφαλίστε ότι θα φτάσουν όχι μόνο όταν πρέπει, αλλά και ακριβώς όπως πρέπει μέσα στις ειδικές προστατευτικές συσκευασίες ACS Express που θα προμηθευθείτε εκεί. Γιατί, στην ACS, αποστολή μας είναι και το Καλό Πάσχα.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

ACS
 Τα πάντα, παντού.

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988

swatch
S W I S S M A D E